

di hand nu vilde give hende en anden Søn: Maria, vil hand sige, du er nu en forladt Qvin Søn vil jeg give dig, hand skal trøste og forsva Kirken er som Maria, en eenlig Enke, som alle Gud for hende, og giver hende en Johannem at han til Disciplen: See! det er din Mode scipelen hende til sig. Frelseren vil sige saa er nu forladt, og har ingen Trøst meer uden H og forsørg hende, som det var din Moder. See mit ladte, saa sørger hand for Enker og Faderløse for h Raad, og de Forældreløses Fader. David siger: og elændig, men HErren sørger for mig. M de mig, men HErren annammede mig. Ach har Frelseren endnu at forsørge; hvor mang et F at spise; hvor mangt et bedrøvet Hierte har hand en jeg ogsaa blev et Venne-løs Barn under Korset, og den, da giv mig en Johannem, som kand v ierm

Det tredie Ord var henvendt til den ene R ger her i Midten, midt imellem tvende Røvere, so fyldte han det, som Esaias spaaede: Esa. 53, 1 Han Hand var ogsaa den største Misdæder. T han Misgierninger og deres Synder. Den eene Den anden søger Naade hos hannem. Her Der bliver Frelseren frembuden med sin Salig

Søn: Qvinde! see, det er din Søn!
...t Qvinde, en forladt Enke. See, denne
og forsvare dig. Hold dig kun til hannem.
... alle Uveyr gaae over: Men dog sørger
... at beskierme hende. Derefter siger
... Moder. Og fra den Time tog Di-
... saa meget: Kiæreste Ven, min Moder
... under Himmelen. Tag dig dog hende an,
... mit Hierte, saa sørger Gud for de For-
... for hvilke ingen vil sørge. Hand er Enkers
... Ps. 40,18. Ps. 27,10. Jeg er arm
... Min Fader og min Moder forlo-
... Ach! hvor mangen en Trøste-løs Enke
... et Forældre-løst Barn har Gud endnu
... endnu at trøste! Ach JEsu! dersom
..., og her er ingen Hielp meere forhaan-
... beskierme og annamme mig.

... Røver paa Korset. Frelseren hæn-
..., som den største Misdæder: Her op-
... Han er regnet iblant Misdædere.
... hand tog jo paa sig alle Menniskers
... eene Misdæder bespottede HErren!
... Her er Afmaling paa Christi Rige!
... Salighed: Men den eene annammer,

niske hænge paa Korset, han forarger sig
tede. HErre, tænk paa mig, sagde
tvivler ey, enddog jeg er en stor Synder
hører dog, at hand selv er forladt af Gud
kommer i dit Rige, og seer dog hverke
Konge, og seer hannem i den største Pin
igiennem alle Skyer, og tager ind i J
Lyys havde Guds Aand optændt i d
Troens Frugter: Bønnen. Ha
hand straffer sin syndige Broder, o
Taalmodighed; thi hand klager ikke,
melsen; thi vi faae det, som vore
hed og Taalmodighed ere trende deylige
nu ingen Synder. Enddog de største S
fortvivle. Hvo som kommer silde, ha
ren hørde Røverens Bøn, og tilsagde
ren begiærede kun en naadig Ammindel
Sandelig, sagde hand: Jeg siger d
Paradiis. At Frelseren tilsagde den
le arme Synders Trøst Ingen kand
gierne ville annamme, naar hand kun
me Røveren til Naade, da skal en C
haabning om sin Næste. Hvo ved, h
Timer om Dagen. Den, som ikke kom
tredie, hvo om ikke kommer til den tre
... Naadens Dør staaer en da aab

Glæde. Thi der er overflodig Glæde, og
og evindelig. Saa snart de Retfærdi-
i Paradiis, og bæres hen i Abrahams
modig imod Doden. Verden græmmer
mer deraf, hun veed ikke, at Doden er
iset, til Himmlen. Grues du for Do-
et er ikke anderledes: I Dag skal du
tænker dette, hand sukker med Paulo:
os Christum. Hvor vilde et Barn hel-
vilde Bruden hellere være, end hos sin
rde? Den troende Siæl hellere, end hos
nede i Troen, men hand skiuler sig ofte
bære os i Skiodet, og skiænke os med

rd. Der Frelseren hængde paa Kor-
velig: Min Gud! min Gud! hvi
hinanden Frygt og Tilliid. Et Tegn til
give den store Fare tilkiende, og hvor
Hielp. Ligesom nogen, der er besidden-
: Ach, hielper, hielper! Saa raaber
GUd! Min GUd! Men her er
dette Troens Ord: Min, min Gud,
Min Gud! du som er min naturlig
! du som har salvet mig med din Aand
Verden, at forløse Menniskerne. Ach!

hed. Saa tales her ey heller om det,
den guddommelig Majestæt og Herligh
nedrelses Stand aldrig havde teet sin g
var jo en guddommelig Herlighed, a
Jorden, ja midt i Døden ved Døden
dens Magt, det er Diævelen. Men
dommen, at den ikke vilde bevise sin F
som JEsus fandt. (3) Betegner d
Thi Frelseren fandt Helvedes Angest i
skeer, at Gud forlader en anfægtet S
bliver dens fromme Fader, og trøster he
ikke anderledes til mode, end som hun
vid, Job, Jeremias og andre derov
JEsum til en Straf, giorde ham ti
des Pine gaae over hannem, og lod
Draabe. Det kommer jo vel undertid
have forladt dig! Men Gud kand aldrig
Du bæres af mig i Livet, som i en
ligt, at en Moder kand forlade det Bar
hun gaaer, hvor hun staaer, der bær
umueligt, at Gud i Sandhed kand for
dertiden, at Gud er langt fra os, naar
Naade. Der klage vi med Zion: H
forglemt mig, Esa. 49. v. 14. Men
lade din Tilliid til Gud falde hen, det
er og bliver dog min Gud, det maae gaae

Þad Andlega Barna Rey-KELSE,

Þess gooda Guds Mañs

Sr. Þordar Bardar-SONAR,

Fordum i Biskups Twngum

Og þad sama i andlegt

Psalma Sal

ve sett og snwed

Af

Benedicht Magnus Syne Bech,

Fyrrum Vallds Mañe i Hegraness Syslu.

Seliast Iñbundnar 20. Skillding Oiñbundnar 16, Skillding.

Þrentad a Hoolum i Hialltadal,
Af Marcuse Þorlakssyne 1797.

Til Lesarans.

Her bid eg miin elskulegu Medsyst-kyn i Drottne, sem elska Gud og Sælu sijna, ad medtaka þeña Bækling i Otta Drottens, og nijta ser hañ til Sælu-Velferdar, þvi eg gyr-nest hana fyrer mig og adra af Hiart-ta, vonande hañ, þo gamall se, mune nu, so vel sem ádur, medtakast af christnum Søfnudum, þvi marger hafa beded um þeñañ Bækling, og um Tijma ecke fenged. Felande mig og ydur Guds Nádar Polenmæde. Og er Guds Barna og Sælnaña

skyldugur Elskare.

Hoolum D. 27.

Januarii. 1797.

Sigurdur Steffanssson

Superintend. Hoola St.



Inngangurenn.

Ein Bæn ad Madur kuñe rettelega ad bidia.

O þu mylkuñsame og naduge Gud! Eg aum syndug og alls þurfande Manneskia, kem nu fraꝫ fyrer þitt Nadar Auglit, gyrnandest hiartanlega, ad þu goodgiarnaste og orlaatasti Giafare allra goodra Hluta, vilier, epter þijnu Nadar Fyrerheite, i Nafne þijns elskulegasta Sonar Jesu Christi, mijns Lausnara, mig bænheyra, og mijnu harmþrwngnu Hiarta Asiat veita. Enn med þvi, eg finn og formerke miñ, stooraꝫ Veikleika i sodd-

 aim.

añ heilagre Naudsýn og andlegre Ydiu, Bæntune, so eg veit ecke, nema mijn Bæn kuñe ad verda þer meir til Styggdar eñ Þocknunar, og mer meir til Skada eñ Nytsemdar: Þvi bid eg þig, miñ Drottenn miñ Nad þijns heilaga Anda, so eg kuñe rettelega ad bidia i Anda og Sañleika. Lat þinn heilaga Anda stioorna mijnu Hiarta og Muñe, Hætte og Hegdan epter þijnum Vilia. Giør mijna Bæn sem ilmande Reikelse fyrer þer, og siñ eitt fagurt Hlioodfære fyrer þijnum Eyrum. Lat mig ei bera añarlegañ Elld Nadabs og Abihu, til Offurs miñar Bænar, helldur upptendre þad himneska Elldt þijns heilaga Anda, so mijn Bæn fyrer þig framsett, mætte verda jñ og Amen, i Jesu Nafne Amen. Psalmr

Psalm. Ton, Upp upp mijn Sal og allt mitt etc.

O Gud millderijkaste minn! Mænan-de Skeplia i Himenenn, beryndug allsþurfande og aum, under þinn flij eg Nædar-Straum.

Ofkaude af Hiartans Audmijkt mer, O Drottenn! Bænheyrslu hiá þer, og Ásiaar Hiarta aumu mijn, epter Nædar Loforde þijn.

Þu góodgiarnaste Giafaren, Gud ockar kiætaste Fader mijn, soddan veit mer i Sonar þijns, sætasta Nafne, Jesu mijns.

En þar eg sin og formerke, fyrdu skoorter minn Veikleike, i þeirre Andans Ydne og Art, ebla mitt skyllde Bæna Skart.

So eg veit ecke utan se, ad eg fraimar i Bæneñe, leite ad Stiagd en Pockuan þijnþene meir Skada en Nytsenid mijn.

Þui bid eg Drottenn þijde þig, þijns Anda Nædeñ leide mig, i Anda og Sannleik; Eg so rett, Akalled fæe til þijn sett.

Lættu hann, Drottenn, lijsa mer, Lijfsins blessande Athafner, Hegdun stioorna

og Hætte mijn, Hiarta og Muñe ad Vilia þijn.

Eins og Reikelsid Ilman ber, eins verde Bæn mijn fyrer þer, og sem Hlioodfæreñ æskelig, Eyrum þijn vere hun þægelig.

Nadabs og Abihu ei lat mig, med añarlegum stiggia þig, Ellde: Til Bænar-Offurs mijns, Andans gef helldur verde þijns.

Elldur hanns tendre Offred þad, audmiwk so Bæn mijn fiñe Stad, og eilijft ver : Amen : Ja, i Jesu Nafne þer fiörsum hiaa, Amen.



Fyrre Parturenn.

Morgun Andvarpan.

J Nafne Drottens Jesu Christi þess blessada og krossfesta, rijs eg syndug Manneskia wr Sæng minne, sa sem mig hefur med sijnu

sijnu roos-rauda Bloode endurleyst, hann stioorne mer og stijre, og styrke mig i ollu goodu, þennañ Dag og alla adra, og gefe mer uñ sijder einn gledelegañ Upprisu Dag wr miñe Grof, Amen.

Vers. Ton, Lofed Gud, lofed hañ hver, etc.

Augun mijn, upprekur Morgun skiær, i Nafne þijn, nœduge Jesu kær, rijs eg Skepna Syndum særd, af Sængeñe minne, Christur sem oss keypte Værd, med Kross Pijnu sinne, stioorne hann her, i stundlegum Sesse, til alls goods mer, Gud i Trw hresse, Athafster, ræsett ar blesse, enn i Dag sem alla Stund, og gefe eg medur Glede uñ sijd, wr Grofeñe upprijse, og gefe eg medur Glede uñ sijd, wr Grofeñne upprijse. Amen.

Pm Madur klædest.

O Jesu Christe! þu saklausa Guds Lamb, sem fyrer mig varst nakeñ giørdur: Jklæd þu mig þijns Rettlætes og Sakleysis fögrum Skrwda, so eg mætte i þeim sama byrtast fyrer þijnu Augsyte at sijdarsta Dege, Amen.

Vers. Ton, Adams Barn Synd þijn so var etc.

Sæte Jesu Safnadarens, saklausa Lambed Fødursins; Hyrder trwr Hiardareñar, nædugur Heimsins Nauder barst, nakenn fyrer oss giordur varst, af Gruñleyse Gædsku þiñar. Jklæd mig Reisum Rettlætes, og roosfögrum Skrwda Skakleyses, so eg med soddañ Hætte, byrtast fyrer blessudum þer, blessur þegar Lijsed þver, fullsæll i Farsælld rætte.

Þa Madur þvær ser.

O Herra

O Herra Jesu! af hvers Sijdu Blood og Vatn wtfloode a Krossenum, þvo þu oll Saurende af Sælu mine, so hun hrein og hvijtfægud, mætte til eilijfrar Dijrdar innleidast, Amen.

Vers. Ton, J Dag eitt blessad Barned er, etc.

O Herra Jesu! Elskann good, af hvers blessadre Sijdu, flöode wt Vatn og fordum Blood, fordæmdum Heim til Blijdu, Saurendenn þvodu af Sælu mijn, so ad hun hrein i Dreira þijn, hvijtfægud heita mege, innleidd i Dyrd til Æru þer, einnen Velferdar sialfum mer, ad lidnum Lijfsins Dege.

Morgun-Bænen.

Eilijfe myskunsame Gud og naduge Fader. J þijnu heilaga Nafne rijs eg nu upp synd-

ug Mañskepna af miñe Sæng, þer nu frañberande fagurt Packlætes Offur fyrer føðurlega Hlijfd og Hialstod a Nottu þessare, mer veitta. O Hiartans Herra! þijn Elska er Oumrædeleg, þitt Almætte Outskijranlegt, þinn Visdoomur Ograpanlegur. Þu ert lystelegasta Lioos miña Augna, inndælasta Glede miña Eyrna, skæraste Spegill mijns Skilnings. O! Hiartans Herra, hvad er eg, eitt aumur Syndare, allrar Nadar overdugur? Þo hefur þijn Hialpar-Hond hlijft mer, þitt Auga vakad yfir mer, þitt Almætte umgyrdt mig, hvar fyrer þitt heilaga Nafn se blessad ad eilijfu. O! Hiartans Fader, lattu nu Lioos þinar Nadar so af mar Myrkur miña Synda, so

sem

sem Dagur burttekur Myrkur Næturinn̄ar. O Himneske Fader! kom þu til mijn ad Morgne þessum, klæd mig Kyrtli þijns Rettlætes, sed mig med Sætleika þin̄ar Nadar, stiid mig med Styrkleika þijns Almættis, vernda mig under Væng þin̄ar Hlijfdar. O naaduge Gud! bevara mig ad þessum Dege, fra Diofulsins Vallde og Vielum, bevara mijna Saal og Lijf, bevara mitt Hws og Heimile, Men̄ og Skepnur, fyrer Ellde og Vatne, Storme og Strijdvidre, Skruggum og Ellingum, Lopt-Ondum og Lijfs-Faare, Golldrum og Giorningum, og ollu vondu. Blessa min̄ In̄gang og Utgang, Gaungu og Stedu, Sess og Sæte, Esne og Aform og allar Utrettingar, ad

þad allt mætte verda þer til Dijrdar, heilogum Englum til Glede, Naunganum til Nytsemdar, Dioflenum til Skam̄ar og Skelfingar, en̄ mer til Farsældar. O Þu heilaga Pren̄ing! blessa mig. O þu eilijfa Eining! vernda mig. O goode Jesu! bænheyr mig. Kom mer til Hialpar, og signe mig þitt heilaga Blood, Piina og Daude, Upprisa, Uppstigning, og oll Forþenusta. Fride mig Fader Nadaren̄ar. Frelse mig Sonur Gædskun̄ar. Upplijse mig helgur Ande Huggunaren̄ar, þen̄an̄ Dag og alla Tijma ad eillijfu, Amen.

Psalm. Ton, Lof se þer Gud fyrer liden̄ Dag.

Eilijfe Gud, þijn Æra og Prijs, alldrei skal hia mer þverra, i Nafne þijnu eg nu uppris, naaduge Tignar Herra, syndug Manneskepna af minne

Sæng

Sæng, mætt Packar Offur færi, Þer Fader kæri, under Þijnum Adgætslu Væng, i Noott hlaut eg Svefn-Væri.

O Hiartans Fader! Eilskañ Þijn, Omæliley er nærsta, eins Vijsdoomur Þiñ öllum skijn, og Almætti Þitt hid stærsta, Augunum lystelegast lioos, Lijfsaun Eyrum trwfosta, og inndælasta, ertu mijns Skilnings ædsta Hroos, Asynd Speigils skiærasta.

Himneske Fader, hvad er eg? Hræmuglegur Syndari, Overdugur a allañ Veg, enn Þo mig Naad Þijn spari, samt hlijfde mer Þijn Hiaalpar Hond, heidrist sw Vegsemd rijka, fyrer Velgiord slijka, mijna Þar med umgyrdtir Ond, Auga Þitt vakti lijka.

O Lyfsins Fadir! laat nu Þa, Lioos Geisla Naadar Þiñar, Synda Myrkur rwitt' s asinna, sem Dag-Skyn Næturiñar: Kærasti Herra kom til mijn, klæd mig Þijnu Rettlæti, sem allt umbæti, sed mig Naadar Sætleika Þijn, sijn mer Þad Eptirlæti.

Stid mig, Drottinn, og vernda vel, Væng under Hlijfdar þinnar, lat hverki Diofuls Valld ne Viel, verda Tioon Gæfu minnar, mitt Lijf, Sæl, Skepnur, Meñ og Hws, Myskun þijn i Dag spari, og best bevari, þvi a þig treystir, O! Jesus, allyr þinn Barna Skari.

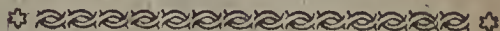
Elldinga-Skruggu-Vatns-Vodum, Vindar og hverskins handa, Golldrum, Lijfs-Fari, Giorningum, giordu nadugt afvenda; Inngang blessadu og Utgang minn, Aform og Hegdun alla, her kann tilfalla, Utrettingaar i serhvert Sinn, Sinsan Lijfsins giorvalla.

Allt so ad verdi Einum þer, til Æru og Dyrdar þetta, eñ til Farsældar aumum mer, Englunum Glede retta, Naungaunum til Nytsemdar, Naudstaddra Parfir seti, sem Handbært hefi, til Skömmar Diofle og Skielfingar, Skapari miñ þad gefi.

Herrans Upprisa og Himnafor, hañs Blood og Kvolañ bista, gefi mer hvor-

skins

skins Gæfu-Kior, og giorvoll hañs Forþeinusta. Frida, upplijs og frels þiñ Lijd, Fadir, Sonur og Andi, og forda Grandi, i Dag og Lijfsins alla Tijd, yfir ofs Nad þijn stande.



Kvolld-Bæn.

O Þu heilaga Þreñing, Fader Sonur og heilagur Ande, þu guddoomlegrar VeruEining! Eg þijn sætæk Skepna, kem nu fram fyrer þitt heilaga Auglit með þessu Kvollde, med mitt Kvollds-Offur. Fyrst þer af Hiarta þack andi, alla Fødurlega Dagsi[illegible] Velgiorninga, Andlega og Lik[illegible] amlega mer veitta. Hver hel[illegible] fra mer snwid Diofulsins Gri-mmd? Hvor hefur afsendad Elldsins Bruna, Vatnaña Straumi,

Vilsu-

Villudijran̄a Vondsku, illra Man̄a Aræsum, og, i einu Orde ad segia, allre Olucku Lijfs og Sælar? Engin̄ utan̄ þu alleina, þu Israels Verndarin̄. Blessad se þar fyrir þitt Dijrdarfulla Nafn ad eilijfu. Nu, min̄ Drottin̄, Noottin̄ er komin̄, en̄ Dagurin̄ wti og endadur, vertu þar fyrer mer Blessadur og Velkomin̄ Gestur a þessare Nottu. Kom þu Blessadur, og bevara mig, Volldugur og vernda mig, Hiartgiæskur og hressu mig, Sigradur og svæfdu mig. Aptur loka nu Hws-Dyrum mijns Heimilis med þijnum Otta, svo aungver vondir Andar ne Veralldar-Men̄ innbriootist, mer edur mijnu Skada ad giøra. Um̄-mwra þu Eign mijna, so engin̄ Olucka fordiarfi þad, þu mier læanad

lagnad og gefid hefur. O Jesu! Edla-Root og Kvistur Davids, apturlæs þu miñi Hrijslu, med Vernd þiña heilogu Engla, svo sem þu fordum Tobiæ og Saru giordir, svo ad enginn Olucka gat þeim ei grandad. Breid þu yfer mig þijna Blessan, under mig þijna Elsku, legg þu ad mijnu Hefde þijna Hialpar Hond. O þu Heilagi Andi! Huggari allra Naudstaddra, apturlæstu mijnu Hiarta fyrir vondum Hugreñingum og þwngum Hurunum, eñ opna þad Bloode og Benium mijns blessada Jesu. Læt mig, O þu heilaga Preñing! hvijlast i þijnum Fadme a þessari Noottu, svo sem Abisag fordum i Davids Skauti, ad eg a Morgun Ohindradur lioosann Daginn lijta megi, her
um

umñ bænheir mig minn Gud, bleſſ-
adur ad eilijfu, Amen.

Pſal. Ton, Lof ſe þer Gud fyrir lidiñ Dag.

Heilog Þreñing vor Farſæld friid, Fadir, Sonur og Andi, Eining Vern bleſsadrar blijd! Barnſkepna þiju ſiniande, framſkém eg nu ad Footum þer, færande lofgiord hreina, Kvølld-Offrid eina, fyrir þeſſa Dags Farſælld-er, feingid hef eg ad reyna.

Fyrſt af Hiarta þackandi þer, þeſsa Dags Velgiorninga, til Lijfs og Salar lienta mer, letſt mig Neyd aungva þviinga: Hver leiddi mig med Fridi fra, ſeikna Grimd Diøfuls leida, ſem mig vill meida, annar, helldur eñ eiñ Gud ſa? Akefd hüs giordi deyda.

Hver hefur Elldi, Vatni og Vind, varnad ad þeſſum Deigi, og Villu Dijra vondſku Mynd, ſo vid mer hrærdu eigi, Armæſum Maña og ollu þvi, ſem umñ miñ Hag kañ ſpilla, til alls hiñs Jlla? Engiñ

utañ

utañ þijn Adstod nij, Israels Verndar Hella.

Dijrdarfullt Nafn þitt Drottiñ miñ, dijrkad her fyrir standi! Dregst nu ad Enda Dagurinn, dim Nootriñ ádfarande, velkomiñ Gestur vertu mer, Virdstu mig hressa og styrda, vid øllum Voda, bevara, signa og sýæfa her, syn mer þann Fridar Boda.

Heimilis Dyrum Hwsa mijn, Herra minn Dijrdarlegi, apturlæstu med Otta þijn, so engiñ skada megi, Anda ne Maña Illskann bræd, og Olænid i Heimi, þo her ad sveimi, Eignir mijnar og allt mitt Ræd, uñ-mwrad Ræd þijn geymi.

O Jesu Christ! mijn einka Von, apturlæs Hwijlu minni, milldasti Guds og Mariu Son, med Engla Verndan þiñi, sem Tobiæ og Saru fyr, siannd þijn Astiñ heita, ried volldug veita, so Olukkañ uñ þær Dyr, ei þori framar leitá.

Under mig þijna Elsku breid, yfir mig Bleßun ryka, Hendur þijn mer ad Hofdi greid,

greid, Heilagur Ande lijka, apturlæs Dyrum inra Mañs, so Adsokn kunni ei granda, þess illa Anda; eñ Lykn og Benium Lausnarans, lætta þær opnar standa.

Heilog Þrenning læt hvijlast mig, i Hugulum Fadmi þijnum, sñ Abisag fordum Elskulig, i Astsemd hia David sijnum, i Nott: So megi a Morgunsa, Myskunar þinnar neyta, Lids af þer leita, Bænheyri þetta sialfur sa, sem allt kann mer ad veita, Amen.



Ein Dagleg Bæn.

O! Þu Millde og Myskunsami Gud, eiñ i Þrenningu, og Þrennur i Einingu, þu sem varst i fra Eilijfu og varir til Eilijfdar. Ver þijn fatæk Bern, giorum þer Hiartans Þackir fyrir alla þijna Fodurlega Velgiørninga, Andlega og Lijkamlega,

fra

fra þvi fyrsta, og til þess nu er ko-
med, fyrir Skøpun og Skiirn, Fot
og Fædi, Mal og Minni, fyrir þitt
heilaga Ord og haverdug Sacra-
menta, fyrir Vernd og Vardveit-
slu, Lijf og Lucku, Lan og Upp-
helldi, gooda Forelldra, christilegt
Yfirvalld, og allt annad gott.
Blessad se þar fyrir þitt heilaga
Nafn ad Eilijfu. O Drottinn!
ver jaftum og medkennum vorar
Synder og Misgiorder, vora Ill-
sku og Oþacklæti, hvad allt þijn
Mysku fyrirgefi i Jesu Nafne.
Alijttu ecki vorar Synder, helld-
ur þijns Sonar Jesu Christi
Krossins Hroop og Hiartans
Boon, og fyrir hans Skulld, vertu
oss nædugr. Burtskwfa oss ecki i
þinni Reidi, og uppræt oss ecke i
þinni Grimd, hellduꝛ lijt þu fram-
veges

vegis þijnum Myskunar Augum til vor og myskuna oss. Blessa og bevara oss an Saalu og Lijsi, i Voku og Svefni, Nott og Dag, fyrir Dioflinum og allri Olucku. Bless sa vorn Jngang og Utgang, Verk og Aform, Sess og Sæti, Reisu og Raadslogun. Brænne so og hiadni øll Diosuls Grimd og Araasir illra Mana, sem Snioor og J s fyrir Hita Soolarinnar. Drottin minn Jesu! þin Dreyra, Dauda og Pijnu, set eg i Dag millum mijn og allra mina Ovina, sijnilegra og Osijnilegra. Drottinn, þijn Blessan se yfir mer hvar eg er og fer. Bevara Saalu mijna fra eilijfum Dauda, Lijkhama min fra Hauskasemdum, Æru mijna fra Van-Æru. Blessa mitt Hws og Heimili, Vini Van-

da Meñ. Lᴂt ofs i þer bleſſudum, Bleſsada verda, her ſiundlega, eñ añars Heims eylijflega, Amen.

Pſalm. Ton, Dagur burt-tekur dima Nott, etc.

O Gud; Milldirijkaſti minn, myſkunarfulli ſkapariñ, eiñ i Þreiningu þiñi, þrennur i Eining þu varer, þad uñ Okomnar Verallder, og æ varſt fra Eilijfdenne.

Ver þijn ſmᴂk Born þockum þer, þijnar margfaldar Velgiørder, Andans og Lijfsins lijka, i fra þvi førſta og inn til nu, Uppruna, Fæding, Skijrn og Trw, Fot og Forſorgun rijka.

Fyrir Miñi, Skilning, Mal og Dug, meſt Sacramentiñ hᴂverdua, Andañ og Ord þitt ſaña, Forelldra gooda, Lucku, Lijf, Lan og Upphellde, Vernd og Hlijf, og Umſioon Yfirvalldanna.

Allt annad Gott ver þockum þer, þitt Nafn ſe bleſsad her fyrer, nu og uñ Allder Allda, vorar Miszgiørder medkenn-

um

um, moote þer Gud i Himninum, fyrer gef Synd margfalda.

. Alijt ei Sakir Syndarans, sia helldur, Drottinn, Frelsarans, Hroop og Hiartans Boon þijda, fyrer hanns Nafn og Neyd a Kross, naadugur Herra vertu oss, þess vilium bliwgier bijda.

Rek oss ei burt i Reidi þijn, ræt ei neiñ upp i Vondsku sijn, helldur laat Bidlund bæta, Myskunsemdanna Millden trw, Myskunar Auga til vor snw, i Sonar þijns Nafni sæta.

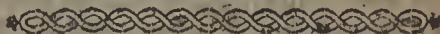
Dag og Noott fyrer Diofleñum, Drottinn i Voku og Svefninum, Forsvar virdstu oss veita, Raad, Reysur blessa, Siñi og Saal, Sess, Gaang, Lijf, Aform, Verk og Maal, þeirra sem þijns Nafns leita.

Eins hiadni Diofuls Araasir, sem Zis af Hita Soolar þver, og oll Grimmd illra Manna, set eg þinn Dreira, Dauda og Pijn, Drotteñ i millum þeirra og miin, legg mer og Lid Englanna.

Hialp

Hialp þijn og Blessan hlijfe mer, hvar sem eg Drotteñ er og ser, vid helvijtskre Hriggdar Snoru, bevorud jafnañ Sæl mijn se, samt Lijkhameñ af Skadræde, ver þu mitt Nafn Van-Æru.

Blessa mitt Hws og Heimile, Hiweñ, Skilld-Menn og Astvine, lætttu oss Lijfs stundlega, blessadur med blessudum her, blessada verda i siælfum þer, enn annars Heims eilijflega, Amen.



Dagleg Signing.

Dyrdarsom Blessan Guds Fod-urs mijns Skapara, blessad-ur Fridur Jesu Christi mijns Frelsara, kroptug Yfirskygging heilags Anda, mijns Huggara, se og vere yfer mer og mijnum at Sælu og Lijfe, i Dag og alla Tij-ma ad eilijfu, Amen.

Versed. Ton, blessadur ad eilijfu se, etc.
Skijnande Blessun Skaparans, skiæ-
raste Jesu Fridur, hlij Yferskygging
Huggarans, halldest oss christna vi[illegible]ur
þad Sigur-Tal, i Sorgar-Dal, serhver
ium vorra hlijfe, ærla og sijd, um allan
Tijd, æ Gotzum, Saal og Lijfe, Amen.

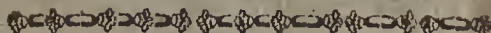
Sama Vers med ødrum Hætte

Ton, Gud vor Fader vertu oss hia, etc

Dyrdarsom Blessan gædsku good
Guds Fødurs mijns Skapara, o
Jesu blessad Fridar Flood, farsælc st mij
us Lausnara, eiñeñ kroptug Yfirskygging
Anda Guddoomsins blijda, se mitt Lijfe
og Saal um kriing, so þarf eg ecke a
kvijda, þetta Dægur og serhvert sinn
so eg med øllum mijnum, hvilest miñ Lijf
sins Hertogeñ, Hlijfdar-Vængi unde
þijnum, gef oss sijdañ Glede hiaa þer,
minn goode Jesu þaa Lijfed þver. Amen.

Sto

S.



Sio daglegar Hiartnæmar Andvarpaner wt af sio Ordum Christi, med Miñing Skopunar-Verksins.

Suñudags Andvarpan

Ur af þvi fyrsta Ordenu.

Fader, fyrergef þeim, þvi þeir vita ei hvad þeir giøra.

O Miñ allra sætaste Jesu! þu heilage Blood - Brwdgume miñar Saalar. Skylda mijner, ad eg aa þessum fyrsta Dege Vikuñar, miñest aa þijna saaru Kvol og Pijnu, hver ætijd aa øllum Tijmum ætte mer ferskust ad vera i mijnu miñe, þaa þu wtþaneñ aa Høndum og Footum, hieckst aa mille Himens og Jardar, og giørdest so sem ein Festing aa millum Guds Reide og vor, aa mill-

um eilijfrar Fyrerdæmingar og vor. Under þessare Nadar-Festing vil eg segeñ vaka og sofa, sitia og ganga, lifa og deya. O Minn Jesu! so sem þu i Dag lætur þitt heilaga Ord lesast og predikast fyrer mer, so sýser mig ad heyra þijns heilaga Kross Predikun, og þau Ord er þu þar talader. Fagrañ Hliodom og sætann Smeck gefur miñe Saalu þitt fyrsta Ord, þar þu badst fyrer þijnum Ovinum, i hverra Tølu eg aunnur Syndare var ad søñu. O þu himneske Aron! þijn Bæn er þad retta Reykelse, sem stiller Guds Reide, eñ mijker Reydena. Planeturnar a Himnenum hafa nockra Verkan her nidre a Jordune, epter skapadre Natturu. Eñ miklu meire Krapt hafa
þijn

þijn heilögu Orð, sem að eru so sún himneskar Planetur og Himne Naðariñar, hver að verka bæde á Himne, Jörðu og í Helvijti. Á Himnum frið-bægande Gud, á Jörduñe glediande syndugu, í Helvijte skielfande Diöflana, og þeirra Magt eydande. O goode Jesu! utbreid þu þiñ blessada Blood-Fadm yfir mig og mijna á þessum Dege. Gud var og er þiñ Fader ad eilijfu, so er hañ og miñ Fader bæde i Hryggd og Glede, Lijfe og Dauda. Þu, miñ Jesu, giorder á þessum Dege, med þijnum Fedur og heilegum Anda, Liooseð i fyrstu Skopun, og adgreinder það frá Myrkrunum, vertu mitt lioomande Lioos ad eilijfu, og gef mer ad adgreina Myrkur Syndaña, frá Liooſe Gudhrædsluñar, so

eg i Liooſenu gange. O millde Jeſu! þu uppreiſt a þeſſum Viku-dags Morgne, wr þiñe Grof, gef mier i Dag og alla Tijma ad upprijſa wr miñe Synda-Grøf. Þu talader miña vegna til þijns Fødurs af þijnum Kroſse, þu verdur nu i Dag til mijn talande hañs Andſvar fyrer Muñ þijns Penara. Drotteñ miñ Jeſu, gef mer ad heyra og vardveita þitt Ord, her til Lofs og Dijrdar, eñ mer til Saaluhiaalpar, Amen.

Pſalm. Ton, Þegar Kvalarar Kroſseþ a,etc.

O Jeſu blijde Brooder miñ! Brwdgume Saalareñnar, Skylldu miñ eg fu'lvel finn, fyrſta Dageñ Vikunnar, Mædu Kroſs þijns ad minnaſt her, miñ aſſtæduſt ſem ætte mer, alla Tijd Æfe, minnar.

Utþaneñ nær þu allur varſt, til Endurlauſn-

lausnar Manna, af Goddum Krossens
segnum skarst, gallstu þar Syndaranna,
millum Guds Reide og glæpugs Manns,
giørdest sem Festing Himna Ranns, so
feingium Frelsun sanna.

Under þessare Festing svo, Fridarens
vil eg þreya, sofa og vaka sæll Jesus, sitia
lifa og deya, i Dag fyrst lætur Ord þijn
her, enn nu predika fyrer mer, fyser mig
framar segia:

Kross Rædu þijna kijs eg mer, Christ-
ur ad þessu Sinne, og hvad þar til vor tal-
ader, tek eg þad fyrst i Minne; hvad sag-
rann Hlioom og sætann Smeck, Sæla
mijn af þvi Orde feck, i Kvala Angist þinne.

Brotlegum mer, Guds blijde Son,
badstu þar Kvittun Synda, O þu himn-
neske Aaron, Ast og Naad so eg finda, Bæn
þijn þad retta Reikelsed, Reidena stillti: enn
vann oss Frid, miskiande Neyd Mannkinda.

Planetur Loptsins hafa her, i Heimin-
um Verkan sijna, epter skapadre Art
þad fer, Ord þijn Krapt meire sijna, sem

heita meiga himneskar, ea Himne þiñar Mÿskunar, upplijsande Ond mijna.

A Himne Jord og Helvijte, her ad auk sijverkande, vid Drotteñ Gud i Dijrdeñe, daglega oss fridþægiande, i Heim gledjande holldlega, hrædande Vijtes Diofliana, Afl þeirra og Magt eydande.

O Jesu blijdañ Blood-Fadmeñ, breid mer oc þessum Dege, Gud sem er frægster Fader þiñ, Fodur minn lijka sege, i hverskins Glede, Hriggd og Neyd, her med i Lijfi Soott og Deyd, ef aist eg þar uñ eige.

A þessum Dege Preñing blijd, þu skaptir Liooseð hiarta, adgreint fra Myrkrum ollum Lijd, upplijstu so mitt Hiarta, gef ad eg Lioos Gudrækninnar, greine fra Myrkrum Vondskuñar, skule mijn Framfor skarta.

A þeñañ Dag og uppreistu, af Dauda Jesu goode, wr Grof Synda mig eins leyst nu, uppriisa i þijnu Floode; af Krossens Tre þu talader, til þiins Fodurs, enn Lausnar mer, alþakenn Benia Bloode.

Pad Andsvar Dijrdar Drottens mijns, i Dag mer lætur skijna, fyrer Muñtal Þenara þijns, pad laattu ad mer hrijna, þer til Lofs, Æru og Þocknunar, þar med Sálum til Velferdar, uñ alla Æfe mijna.

Mánadags Andvarpan
Ut af ødru Ordenu.

Þu Kvíña, sia þu þar er þinn Sonur.

Herra Jesu Christe, miñ Endurlausnare, hvad ástwdlegar eru þijnar Varer, sætare hveriu Hunange! Pad reynde þijn sæla og signada Mooder Maria, hverre, til Forsvars og Adstodar, þu sender og skickader Johañem þiñ Lærisvein, þa hun sorgfull horfde á moote þijnum wtbreidda Blood-

Fadme. Uppá þig, miñ sæte Jesu, mæne eg nu og lijt mijnum Sálar-Augum, á þig vona eg, þvi þu ert mijn einasta Huggun, Heill og Blessan. J þijnu Nafne blessast mer bæde Himen og Jord og allar Skepnur. J Skiool og Skugga þijns Kross flij eg nu, þvi þu rekur engañ frá þer, er til þijn kemur. Lijttu nu þijnum Myskunar og Medaumkunar Augum til mijñ, so sem þu leitst til þiñar blessudu Moodur. Stid og styrk, hugga og gled mitt Hiarta. Auk mijna Trw, þvi nær eg hefe þig Drotteñ, þá hyrde eg ecke um Himen ne Jord. O goode Jesu! send mer gooda Forsvars Meñ, já, vertu siálfur mitt besta Forsvar og allra mijña, þá mer og þeim hellst áliggur, einkum þá eg hlijt hedañ

ad fara, vertu mer þá nærstur og nálægastur, gef mer og einneñ þijns Epterdæmis ad gæta, vol. udum Biorg ad bæta, med Bleßan þad eg má. O miñ sætaste Herra! þu giorder á þessum Dege i fyrstu Skopun eina Festing á millum efre og nedre Vatnaña: Vertu i Dag ein bleßud Festing, mille mijn og allrar Olucku, Falls og Fordiorfunar; se þijn Bleßan eiñ hlijr Himen yfer mer og mijnum, æ og eilijflega, Amen.

Psalm. Ton, Uppreistum Krosse Herrans hiá.

Herra Jesu Hiálpare minn, hvad eru Varer þijnar, ástwdlegar i serhvert sinn? Sætleike þeirra ei dvijnar, þad reinde og mætte sorgfull hiá, signud þijn Mooder Krosse hiá; Er galdstu fyrer Gierder mijnar.

Heñe þad Forsvars lagder Lid, Læresvein þinn kærasta, Blood Fadmenum nær breiddest vid, Blijd-Kvended sorgfullasta: eins mæne eg Sælar Augum mijn, uppa blessadar Næder þijn, Heill vor og Hiælp einasta.

Blessa mig þviad blessast mer; i blessudu þijnu Nafne, Hunn, Jörd, Gotz, Sioor, Greperner, med gnooglegu Nægta Safne; J þitt Kross-Skool eg iñflij nu, enganu þvi burtu reknr þu; Þo se minn Synda Jafne.

Lijttu, i Miskunnar til mijn, Myskunar Augum þijnum, lijkt sem til Moodur leitstu þijn, lodrande i Tarum sijnum; Hiartad gled, hugga, styrk og stid, Steinhiarda Trwnarreystu vid; Vertu Hiælp Vanmatt mijnum.

Hæfe eg þig Drottenn, hyrde eg ei, um Himenne Jardar Gençe, O Jesu! seig þvi ecke ney, Adstodar Meñ eg fenge; Ja, sialfz fremst mitt Forsvar þa, forsvarslausum mer liggur a, vertu Gud vel og lenge.

Einkum

Einkum nær eg skal falla fra, Forsvar þitt mættu mæta, ef mer og lijka aumum þa, þijns Eptirdæmis gæta, J fyrstu Skopun Skepnanna, Skord Festing millum Vatnanna, þennañ Dag redir ræta.

Eins veri Festing Um̃koon þijn, eñ nu og hér sum Deigi, Fordiarfs ferhvørs i milli og mijn, medañ eg Lijfs her þreyi, se mer Guds Blessan Himin hlijr, hoolpinn þar Saal mijn undirbijr, Amen hvar uppa segi.

Þridiadags Andvarpan,

Ut af Pridia Ordinu.

Sañlega segi eg þer i Dag skalltu vera med mer i Paradijs.

Minn Elskulegasti Herra Jesu, gladur vil eg undirtaka med hinum heilaga David, seigiandi: Sælir eru þeir, hverium Mis-

giördirnar eru fyrirgefnar. Þad reyndi sa Ydrande til þinnar Hægre Handar Krossfesti Ræningi, hverium þu lofadir med fiörunni Eydi Paradijs. Eg man maklega jatta, ad eg er aungvu betur ar mig kominn enn hañ, enn þar er moot gledur mig Sætleike þiñar Nadar. Miñstu þar fyrir Drottiñ miñ mijn i seinu Myskun þiñi, og gleymdu Syndum mijnum, eg vil fegiñ afturmoot miñast þijn med Ydran, Bæn, Trw og Packlæti. Drottiñ miñ vardveittu mig i Dag fra allri Olucku og Ogæsu, svo eg komi ecki i neina Fordiorfun Lijfs ne Salar. Gef mer so hreina Ydran sem þessum Ræningia, eñ lat mig hana ei so leingi undandraga. Drottinn miñ Jesu, þu ad grein-

greindir æ þessum Degi i Fyrstu Skøpun Vatninn og Purlendid. Þu frelsadir eirnin Sæl Rœningians wr Floodi eilijfrar Fyrirdæmingar, og liest hana næ Purlendi þinar Gædsku, og þvi sagt bloomgada Lande lifande Mana. Læt tu mig so Drottinn minn leysast wr Floode allra Eymda og Hørmunga Syndana, Daudans og Helvijtis, so eg næi mz minni Sælu Purlendi eilijfrar Hrijldar og Blessunar. Og sijdast i mijnu Andlæti segdu til Sælar minnar: i Dag skalltu vera hiæ mer i Paradijs. Þetta veittu mer minn Drottinn Jesu, blessadur ad eilijfu, Amen.

Psalm. Ton, Eilijfur Gud og Fadir kær.

GLadvær med David sijngur ser, Sæla mijn fagurlega, sæ sem kvittur vid Syndir er, Sælu ber Æfinnlega: reina

Reina mætti þad. Ræninginn, Rættlæt ur af þer Drottinn minn, med Eydi, eilijflega.

Eg mæ þo, Jesu aumann mig, ollu Syndugri jæta, enn eg treysti samt uppæ þig, ei munir tapast læta; Drottinn þar fyrir miñstu mijn, Miskunseini og Gæd-ska þijn, Sværlnn græd'morg wr Mæata.

Eg vil segeñ aptur æ moot, med Jdran, T:w, Packlæti, og miñar Bænar Hiarts aus Hoot, heidra þijns Nafns Ægæte, afstijrdu Drottiñ eñ i Dag, Ogiæfuñi fræ mijnum Hag, so eingri Meinsemd mæti.

Þu adgreindir æ þeñast Dag, Purlendi og Vatn med fyrsta, þu frelsadir med sama Slaa, Saal Ræningians þess tvista, Glotunar versta Floodi fra, fogru Purlen-di lrest hañ nær, Heilagra Himna-Vista.

Læt mig eiñiñ Lausnari miñ, leysast wr Dauðans Floodi, Eynd og Vijtis! Jñn-tekiñ, fræ allskins Sorgar-Moodi, uppæ Purlendid eilijfrar, Ununar Gledi og Blessunar, veit mer þad Guds Son goodi.

O!

O Jesu! lát mig Jdran hreint, eins og Ræningann gera, eñ ecki þañiñ yfrid seint, Avoxt so mætte bera. Ond mijn þad sijd arst Ord þitt kijs: Eftlaust skalltu i Paradijs, hiá mer i Vegsemd vera, Amen.



Midvikudags Andvarpan, Ut af Fioorda Ordinu.

Gud miñ, Gud miñ, hvar fyrir hefur þu yfirgefid mig?

O Miñ Grædskurijkasti Jesu! maklega ætti og mætti Salla mijn á hvertum Degi miñast á þijna sáru Kvøl og Pijnu, hvør so bitur og beisk var, ad su fagra Sool (hveria þu á þessum Degi i fyrstu Skøpun giørdir) af Bligdun og Medaumkan mißti sijna Birtu, i hverin Myrkri þu, af Ofraun Kválaña, kvartadir uñ,

uñ, ad þu værir af Gudi, þijnum Fodur, yfirgefiñ. AE! hvad mætti eg aumur Syndari (sem forþenad hefi wt ad kastast i ytstu Myrkur), skamast mijn Dags og Soolar-Byrti ad lijta. Þvi fell eg nu þer til Foota, miñ elskulegasti Jesu, med ydrandi Hiarta, eiñinn prijsa þijna Mijskun og Elsku, þvi med þessu þijnu Kvala Hroope, hroopader þu mig iñ i Himneska Sælu. Þvi hroopa eg nu aptur, og segi: losa þu Drottinn Saala mijn, og gleym ecki ollu þvi gooda, sem hañ hefur veitt þer. Drottiñ miñ Jesu, frelsa mig fra þvi ytstu Myrkra Kvala Hroopi, frelsa mig þeñann Dag og alla Tijma fra allri Neyd og Olucku. O goodi Jesu! eg bid þig, ad þegar Eymda og mootlætis Skij,
vilia

vilia fyrer mijnum Augum þijna Nadar-Geysla hylia, þa lattu Lioos þiñar Huggunar skiærast skijna i Hiarta mijnu. Gud var þiñ Fader midt i þiñe mestu Kvol, hañ er og miñ Fader i þijnu Nafne, hvert hélldur eg kvelst edur kætist. O Jesu! þu sem uñ stundarsaker varst af þijnum Fodur yfirgefeñ, yfirgefdu mig alldrei ad eilijfu. Og a miñe sijdustu Stund, þa þau natturlegu Liooseñ følna fyrer mijnum Augum, þa vere þetta þitt Hroop, sætt Hlioodfære og Hlioomur Sælu miñe til eilijfrar Huggunar, Amen.

Psalm. Ton, Af diwpre Hriggd ákalla eg þig. Edur, Uñ Daudañ gef þu Drotteñ, etc.

JEsu Skyllde Saala miñnast mijn, maklega Jesu goode, þegar þu Kvala þolder Pijn, þakeñ med

Unda

Unda Bloode, Himens nær fogur Sool
þad sa, sitt Skin af Bligdun miste þa,
harmande sem i Hlioode.

Af þeirre Krossens Kvala-Pijn, i
Kveinstaf sarann færer, ad af Fodur
astkærum þijn, yfirgefenn þu værer,
Soolena þetta sorgar, þar, sw fyrst þeñ-
ann Dag skopud var, sem af Medaumn-
kan særer.

Æ! hvad mætte eg aumur þa, ætijd
skamast mijn, lijta, Dagsins og Soolar
Auglyn a? ætte eg ad grata og sijta,
þvi seil eg nu ad Footum þer, Frelsarenn
goodur tak vid mer; Hor þañ matt hv-
orge slijta.

Eirneñ prijsa eg, O Gud minn! Ast-
semdar þinnar Blooma, hroopader þu
mig her med inn, i himneskann Dijrdar
Liooma, aptur þvi hroopar Ondeim mijn,
eilijfa Pock og Lofgiord þijn, sw Raust
skal-sijfellt hliooma.

O Jesu! greid miñ Andar-Hag, fra
ytstu Myrkra Kveine; Einneñ vardveit

mig

mig enn i Dag, af allre Neyd og Meine, mijn Augu þegar mooſtug Skij, Moetlæt-ing ꜳſa kaſtaſt i, væg þu þa mijnu Beine.

Jaa, kiemdu til mijn Herra hiir, med Hugguñar þinnar Liooma, fyrſt ad Gud var þinn Fader dijr, þa færdur varſtu i Drooma, veit eg þad hann minn einiger, ofugt þo ſtundum falle mer; J Frelſar-ans Nafne frooma.

Fyrſt þu minn Gud forlaatenn varſt, for-laattu mig alldregi, eins nær Heims Looſ-enn umbreitaſt, a mijnum ſijdſta Dege; vere þa Hroop og Hormung þijn, Huoo-mur fegurſte Saalu mijn, Huggun ſo hreppa mege, Amen.

Fimtadags Andvarpan.

Ut af Fimta Ordenu:

Mig þyrſter.

Jeſu Chriſte Guds Son, þu lif-ande Lijfſins Bruñur og Upp-ſpretta, af hverium þad lifanda Lyf-

Lijfsins Vatn flijtur, til allra þyrstra og erþiadra Maña, lijfga og endurnær mitt Hiarta. O Herra Jesu! Hvad sár var þijn Pijna? Hvad stoor þijn Kvøl? Hvad Ouumrædeleg þijn Elska? Þu hefur Vatned sem alla adra nattyrlega Hlute skapad. Þu framleidder Vatned fordum af einum Steine, þu umsnerer Vatnenu i Vijn, þo þyrste þig, og fekst ecke nema Gall og Edik i þijnum Þorsta. Svala þu nu, Drottenn miñ! þyrstre Sælu miñe nu i Dag, af Bruñe Naadar þinnar. O Jesu! Þig þyrste epter mer og Sælu mine. Lættu mig einneñ þyrsta epter þer og þiñe Myskun, eñ ecke epter Galle Heimsins Vellystinga, þo Holldenu sætt fiñest. Drottenn miñ, lættu mig ecke

bioода

blooda þer Gall-Hræsneñar, helldur hreint Vatn Ydrunariñar, Viin Elskuñar og Packlætesins. O goode Jesu! gef ad eg fra mer hrinde Syndaña og Prettvijseñar Galle, eñ elske þad skiæra Vijn sañrar Gudhrædslu. Drotteñ Jesu, þig þyrste a Krossenum, þig þyrster eñ nu i þijnum nandstoddum Limum, gef ad eg bere þeim Viin Goodgiørda og Myskunar. Herra Jesu, þu skapader a þessum Dege i fyrstu Skopun, Fiska og Fugla, mer til Atviñu. Blessa þu mer þær Skepnur og allar adrar, i Dag og alla Tijma. Allra sijdast þa Daudans Porste og Hrigla mig a sæker i mijnu Andlæte, þa dreiptu a Sælu mijna Sætleiks-Vijni himneskrar Huggunar, og frelsa mig fra eilijfum

Kvala

Kvala-Porsta, fyrer þiñ sara Pijnu-Porsta, Amen.

Psalm. Ton, Jesus ſeiñ ad oss frelsade, etc.

Jesu lifendra Lioos og Braut, Lijfſins Uppsprettann sanna, af hverre Vatned andlegt ſlaut, til allra þyrſtra Manna; Lauga mitt Hiarta Lausnare miñ, Lijfſins af þessum Brunne, og endurnær i ſerhvert ſinn, Svolun ſo þar af finne.

O Herra Jesu! hverſu ſaar, Hiarta þijns giordeſt Pijna, Hörmung ſw mier i Huga ſtaar; Hver grundar Elſku þijna? Volldug þijn ſkepte Villdenn trw, Vötnenn og Hlute ſleyre, Vatnenu af Steine veitter þu, Vijn lèſt þad giordt i Kere.

Drotteñ Jesu, ſamt þyrſte þig, þaa var ei añars Koſta, eñ Ediks Gall-Blandann ogiedslig, i þeim ſaraſta Þorſta, ſvala Lijfs Kongur ſeill i Dag, Saalu orþiaadre miñe, þorſtlaatre epter þessum Hag, þijnum af Naadar Bruñe.

Epter Sáal miñe þyrste þig, þyrsta mig eiñeñ længtu, epter þer, Heill miin hiartanleg, eñ Heimsins Gall-Vinætty, gefdu eg ecke gete hiist, gedfellda medal Þiooda, Hræsnenhar Gall so hafe eg siist, Herra minn þer ad biooda.

Helldur ad bere eg Herra þer, hreint Vatn Ydrunarennar, Elsku og Þackar eitt Viju Ker; Enn ei þad Gall Hræsnennar, Prettviisis Reñu og Synda Swr, sem til eg fra mer hrinde, eñ aptur mig i Astum trwr, alleina vid þig binde.

Þig sem fyrr þyrste, þyrster eñ, i Limum naudliidande; gef, eg þeim fyrer Goodverkenn, Glede Viin se berande; Minn Jesu so þer mætte þad, Myskunar Verked sanna, gediast betur eñ Gall blandad, Giafa Fe Hræsnaranna.

Mer til Atviñu, minn Jesu, mig so þad skorter eige, Fugla skapter og Fiska þu, hid fyrsta a þessum Dege, allar þær Skepnr eñ i Dag, og adrar hveriu Siñe, blessadu miinum Holldsins Hag, hiwkrande Myskun þiñe.

Þegar mig sijdast sæker heim, sarlegur Daudans Þorste, dreipt ꝏ mig ꝏ Dege þeim, Drotteñ med þijnum Koste: Huggunar Sætleiks himneskt Viin, hresse þꝏ Sꝏlu mijna, frelsa mig af forþentre Pijn, fyrer Kross-Mædu þijna, Amen.



Føstudags Andvarpan.

Ut af Siötta Ordenu:
Þad er fullkomnad.

O minn elskulegaste Jesu! Jall añ Maata man eg sana, sian og smacka, Sætleika þinnar Nꝏdar, og eñ nu ꝏ þessum Dege, þar Nootteñ er fullkomnud, enn Dagur aptur komenn. Þvi ber þer þar fyrer fullkomlega Hiartans Þacklæte. So er og mijn Skylda ad minnast ꝏ Fullkomnan minnar Endurlausnar, sem skede fyrer

fyrer þijna Pijnu, þar þu vitnader, ad allt være fullkomnad. O Drotteñ Jesu! þu fullkomnader a þessum Dege med þijnum Fødur og heiløgum Anda Skøpun allra Hluta og Skepna, einneñ Skøpun Mañsins. Þu fullkomnader og, a þessum Dege Vikuñar, Endurskøpun Mannsins, þad var Endurlausnar Verked. Lof og Dijrd sie þer ad eilijfu. O Jesu! þu sem fullkomnader allar Fyrermyndaner og Spaadooma, uppa þig hlioodande, so fullkomna þu, i og med mer þijna Naad og Kærleika, og retta Elsku til þijn. O millde Jesu! lat þetta þitt Ord vera Stadfesting Trwar minnar, og fullkomed Traust miñar Sañlubiarlpar. O sæte Jesu! fullkomna þu allt, i og med mer a þessum

Dege, þer til Lofs, enn mer til Farsælldar. Og þaa mitt Lijf er wte og fullendad, þaa leid þu mig til eilijfrar Fullkomnunar, i Himnarijkes Dijrd og Glede, Amen.

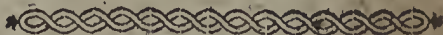
Psalm. Ton, Pa liñer þesse Lijkhamans Vist, etc.

O Jesu Hiartans Elskann mijn! allañ Tijd maa eg sanna, Sætleika Naadar sætañ þijn, sija sæ eg hann og kanna, þad enn i Dag, minn þijde Gud, þar Noottenn er nu fullkomnud, dregst upp Skyn Dags-Brwnanna.

Hiartans her fyrer þer ber Þock, þrennger mer Skylldañ meire, sannlega ad mijn Saal minnest klock, Myskunar þiñar fleyre, Verk Endurlausnar eitt þad er, uñ hvad þu sialfur vitnader, fullkomnad: Hijrt sem heyre.

A þessum Dege Preñing blijd, þu fullkomnader rijka, alls Heims Skopun, med øllum Lijd, og Mannskepnuñar lijka, eins fullkomnader enn i Dag, Endur-Skopun

oc Mañsins Hag; mikla eg Myskun slijka.
Frelsareñ sem fullkomnader, Fyrermyndaner Þijnar, og Spækdooms Rædur wt af þer; eins lætu Gotur mijnar, fullkomnar i Footsporum sijn, Frid, Nad, og rettre Ast til Þijn, Drottenn, sem alldrei dvijnar.
O minn Jesu almættuge! Ord þetta Þijnu þiñar, Styrkur vere og stødug se, Stadfesting Trwar miñar, eitt Sælu-hiaalpar efalaust, Atkere mitt og beste Traust, inn til Utfararennar.
A mer fullkomna eins i Dag, til Æru Þijnu Nafne, allañ miñ Lijfs og Audnu Hag, i þer so farsæll dafne, enn þa fullkomnad er mitt Lijf, eina fullkomna veit mer Hlijf, i utvalldra Sælu-Safne.



Laugardags Andvarpan

Ut af Siøunda Ordenu:
FADER, i Þijnar Hendur Fel
Eg Miñ Anda.

O Jesu Christe! þu lifande Guds Son, þu mitt Ljoos og Lijf, til þijn kem eg a þessum Dege, med minne Bæn og Andvarpan. Eg vil nu minast vid þinn sæla talande Munn, med hvørium þu i þijnu Andlaate, foolst a Hendur þijnum himneska Fødur, þijna Saal. Drotteñ miñ Jesu, eg sege eñ nu, i þijnu Nafne er Gud miñ Fader, bæde i Lijfe og Dauda, og eg trwe þvi stadfastlega, ad þu hafer her med befalad hønum mijna Saal, þvi hun er þijn Eign, jat, eg og eiñeñ befala þer mig i Dag med Saalu og Lijfe, Æru og Embætte, Vinum og Vanda-Moñum. J Høndum þijns himneska Fødurs og þijn, vil eg fegeñ lifa og deya, vaka og sofa, þar hrædest eg enga Olucku. O goode

goode Jesu! þu sem þneigder þitt Hofud nidur i þijnu And'ate, þneig þu mitt Hiarta til þijn. Þu miñ Drotteñ hvijldest a þessum Dege i fyrstu Skepun. Þu minn Jesu hvijldest a þessum sama Dege i Grofeñe, ad fullkomnudu Endurlausnar-Verkenu, og epter þetta sijdarsta Ord, hvijldest þijn Saal, vid hellagañ Lijkhama skileñ, i Hondum þijns Fodurs, so lat mijna Saal i mijnu Andlate hvijlast i wtbreiddum Blood-Fadme þijnum. Jesu! þitt sijdarsta Ord i Pijnuñe, se mitt sijdarsta at Lijfs Lijnunne, Amen.

Psalm. Ton, Herra Gud i Himnarijke, etc.

O Jesu Lioos og Lijfgun mijn, Listingar Skin Saalunne, bliwgur i Dag eg beide þijn, med Bæn og Andvarpan minne.

Vil eg nú vid þinn miñast Muñ, og míg þackláctañ sijna, sölur i Deyd sem Fodurnum, foolst œ Hond Sœlu þijna.

Sialfañ Drotteñ i sañre Trw, Soomahvers þu ert Jafne, kœrañ miñ Fodur kalla eg nú, i krossfestu þijnu Nafne.

Her med foolstu i Hendurihañs, Herra Gud Sœlu mijna, af þvi tel eg mig eiñ til sanns, Eigu giorvallañ þijna.

Eiñeñ befel eg eins i Dag, Umsioonar Blessan þinne, Æru, Lijf, Sœl, Embættis Hag, med Astvina Velferdeñe.

J Hondum þijnum Herra miñ, hrædist eg Vondt alldreie, hvert vake, sef, geng wt eda inn, eins þo eg life og deye.

Herra sem til mijn hneigder þitt, Hofud i Andlaats Mædu, hneig þu og til þijn Hiartad mitt, Huxun, Skilning og Rædu.

Hœrra Gud i Dag hvijlde sker, af Handa Verke sijnu, eins bid eg hvijlest Ond miin kœr, i wtbreiddu Skaute þijnu.

Eins hvijldest Jesus epter Hel, under Graf-Steinsins Merke, ad fullkomnudu

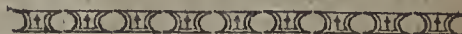
yfred

yfred vel, þvi Endurlausnar=Verke.

Epter sijdarsta Orded hañs, Ond Jesu hvijldest lijka, haf ñ vor Skaute holldlegs Ranns, i Herrans Fadme rijka.

Blood=Fadm þiñ ætijd breid þu mer, best i Andlæte mijnu, Ond sæe Hvijld nær Æsiñ þver, i Ástsemdar Skaute þijnu.

Son Guds þad Ord er sagder þu, sijdast i Pijnu þiñe, se mitt og lijka i sañre Trw, a seinustu Lijfs Stund minne.



Bæn a Sunnudogum.

Myskunsame næduge Gud og Fader, þu sem oß hefur sendt þinn elskulegañ Son Jesum Christum i Heimeñ til Endurlausnar, hver ed sitt hellaga Ord hefur oß epterlated, sem ad er Kraptur til Saaluhialparennar ollum trwudum. Fyrer þeßa þijna bleßada Næd þockum ver þer af

Hiarta, og bid þig, gef oss þinn heilagan Anda, hver vor Hiertu vökve, so sem Regn og Snioor Jørdena; og verke eina lifande Trw i oss, so ver vardveitum Orded i sidsömu Hiarta, færande Avöxt i Þolenmæde. O Jesu! gef nu ad þesse Dagur se vorum Saalum einn rettur Hvijldardagur, ad þær mætttu i þer hvijlast, so sem Lijkhamenn a fra sijnu Erfide ad hvijlast; Ja, ad vorar Saaler mættu i roosamre Hvijld sitt andlegt Erfide fremia. Þesse Dagur er Drottens Dagur; Drottenn vor, gef ad hann mætte hia oss verda einn Drottens Dagur, enn engenn Illgiorda-Dagur, af vorre Tilstofnan. Heilage Fader, þesse Dagur er þer helgadur, helga þu oss i þinnum Sannleika, þijn Ord eru Sannleikur.

leikr. Blessa oss alla i Dag, blessadur Jesus, sñ ert blessadr ad eilijfu. Jñsiglest oss sw Blessan, sem af Kennemonnum Drottens i Dag framflutt verdr, og Safnadarens Amen, sem er Jñsigle allrar Kyrkiu Pioonustugiordarennar. O Jesu! lat oss mz þinne Blessan blessada verda, Dag og Noott, i Boku og Svefne, so ver umm sijder eiñ eilijfan Sabbats Dag! mættum hallda med øllum utvolldum i Himnarijke eilijflega, Amen.

Psalm. Ton, Jesus Guds Son eingetenn,

Millldaste Fridar Fader, Frelsarañ sender oss, Jesus þiñ Sonur þader, þreyngdur a hardann Kross, Ond keypte ædstañ Sooma, Ord sitt og lætur hlooma, trwudum Hiaalpar Hnoss.

Þessa Nad þin audkenda, þockum af Alwd ver, Anda þiñ oss virdst senda, aud-

sijn hans Verkaner, i Hiarta Mannsins hordu, sem Hret og Snioo a Jordu; so auglijsest Avexter.

Se þesse Sabbats Dagur, Samlum Þijn Drottenn her, einn rettur Hvijldar Hagur, hvijlast ad mættu i þer; sem Holld i fraa Erfide, eins verde þær i Fride, enn bæge ei Bwksorger.

Þesse Guds Dijrdar Dagur, Drottins kalladur er, gefi hiaa oss heilagur, hann verde so sem ber, enn enga Illsku semie, Erfided heilagt fremie, i Hvijld til Heidurs þer.

Hann er, heilage Fader, helgadur siaalfum þer, helga oss, hæblessader, heita so mættum ver, hedann af Lijfs Tijd lannga, laat oss þad farsællt gannga, inn til þess Efstan þver.

Innsigleft oss nu lijka, Arnan og Blessan her, Christi med Kenning rijka, sem Kennemannt hver fram ber, og Amen allvar kunnar, Embættesgiordar unnar, sem þitt Innsigle er.

Blessa

Blessa oss Blessan þinne, blessadur
Noott og Dag, i Voku, wte og inne, eins
vorn Svefnværdar Hag, so ver þaa Hei-
ms Vist hættum, hallda þitt Sabbath
mættum, med himneskt Horpu-Lag.



Bæn að Joolum.

Af Christi Fæding.

O þu elskulegaste Jesu! þu fagra Morgun Stiarna, þu himneske Brwdgume Christneñar, þu lifanda Lioos, Lijfsins Uppspretta, þu Himensins Stijge, þu sem fæddest af Meyar-Lijfe, fatækum Reifum vafeñ, og varst lagdur i einn Asna Stall! þig lofum og dyrkum ver aller, sem eignum og megum eilijf Not hafa af þiñe Fæding. O þu himneska Lioos! hvers Lioome leyptrade i kringum Fiaar-Hyrdarana að

Morkiñe, lattu þitt Nædar-Lio-
ſ lijſa yfer oſs Nóott og Dag;
þu bloomlege Davids-Kviſtur, ſiñ
fæddeſt og uppſprattſt under añ-
arlegũ Valldé, og á þeim friðſa-
ma Heimſins Tijma, uñ oſs, ſem
leiſter erum frá Dioſulſins Vall-
de og Herteckningu, i þijnum bleſs-
aða Fride, bæde ad lifa og deya.
Lattu þiñ Frid vera vort Sigur-
Merke, og faſtaſta Firmament á
mille vor og allra vorra Ovina,
ſynelegra og oſynelegra. O Jeſu!
þiñ Fæðingar Fognudur ſe oſs eiñ
himneſkur og eilijfur Fognudur.
O ſæte Jeſu! ſem i eiñ Aſna-Stall
varſt lagdur, hvijl þu bleſſadur i
Hiarta voru, og lat oſs i þer bleſs-
ada tijmañlega og eilijfa Hvijld
hliota og hafa. O miñ elſku-
legaſte Jeſu! gef oſs ſo þeſſa þi, nä
Fæd-

Fædingar Hætijd ad hallda, her at Jordu, ad ver um̃ sijder mættum med þeim himneska Herskara i eilijfre Dijrd undertaka og samsijngia; Dijrd se Gude i Upphædum, Dijrd se Gude vorum um̃ Allder Allda og ad eilijfu, þeim eina og þrenna, Amen, Amen.

Psalm Ton, Heidra skulum ver Herran̄ Christ.

Myrkunsamaste minn Jesu, Morgun Stiarna fegurst ertu, kærstur Brwdgume Christneñar, Konungur allrar Veralldar, Kyrieeleison.

Þesse lifande Ljoomeñ klaar, Lijfsins Uppspretta Sijd og Ar, fæddur af Meyu fæddur var, som tækum Reifum vafdur þar, Kyrieeleison.

Lægt varst i Asna lagdur Stall, lofar Þig samt vort Bæna Akall, sem af þer feckum Not og Naad, nya Blessan og farsællt Raad, Kyrieleison.

Þu sem Hyrdurum Herra minn, himneskan̄

neskañ byrter Lioma þiñ, Naad þijn upp- lioome Lijfs vors Hag, lijsande oss bæde Noott og Dag, Kyrieeleison.

Kongsins bloomlege Kvisturen, Kongs under Valldeuppsprotteñ, annarlegu, af eigen Lijd, a fridsomustu Heimsins Tijd, Kyrieeleison.

Unn oss sem leyster erum fraa, Andskot- ans Vallde og Daudans Praa; i Lioos- ins Fride ad lifa her, lijka burt deya far- sæler, Kyriecl.

Laattu þiñ Frid vort Firmament, Far- sælld vorre so mætte þient, fyrer oss standa innsiglad, æfinnlegt Sigur Merked þad, Kyriecl.

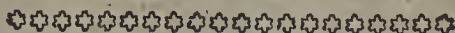
Fædingar so Fognudur þinn, fylge oss allt i Himeneñ, blessadur Hiartad bigdu vort, Blessunar so þad siñe ei Skort, Kyr.

Gef oss so hallda Haatijd þijn, her medañ Naadar-Liooseð skijn, ad ver a sijdañ utvallder, uppbyrium nya Dijrd hiaa þer, Kyriecl.

Undertakande i Upphædum, Æra se

Gude

Gude i Himnenum, einum og þreñumr æ, og nu, eilijfleg verde Lofgiord sw, Kyrieel.



Nijars Bæn.

Þu lifande Lijffins Uppsprettа sem alldrei gefur upp ad renna, miñ sætaste Jesu, þu himneske Blood Brwdgume miñar Saalar, þu sem adgreint hefur Stund og Tijma, Mannude og Ar. Blessud er þijn Speke, Vijsdoomur og Almætte, sem alldrei nockru sinne skeikar. J þijnu Nafne hofum vær enn nu eitt Aar aflifad og wtendad, og uppbyrium añad nijtt, hvad allt vora epterkomande Æfe-Daga kortar; Þvi segium ver þer af Hiarta Lof og Þackargiord, fyrer alla þijna Dselianlega Velgiorninga, andlega og

og lijkhamlega a ollum umlidn-um Tijmum oss veitta, so engeñ Olucka hefur oss ne neitt vort for-diarfad, helldur hefur þijn Hond hlijst og hiwkrad oss, so sem Hæn-añ sijnum Unga-Kindum, so sa helvijtske Hræfugl Diofulleñ hef-ur ecke grandad oss, hverke med Krooke Svikaña, ne Nete Freist-ingaña, ei helldur med bloodugu Sverde Ossooknaña. Lofad se þitt heilaga Nafn ad eilijfu! Og fyrergefe oss þijn fødurleg Gæd-ska allar vorar Synder, Avirding-ar, Ofirtrodslur og Opacklæte. Margt illt er giort, sem ogiort skyllde, eñ fatt þad gott giort, sem gioraft atte. Marghaittud var þijn Blessan yfir oss, eñ fa Pack-ar Ord af oss aptur þer i Tie latt-eñ. O Drotteñ! fyrergef, fyrer-

gef

gef oss, fyrergef þu vorar Synder i Jesu Nafne, og fyrer hanns heilaga Blood. Frammvegis bid-iunn ver þig, eilijfe Gud, Fader, Sonur og heilagur Ande, ad þu gefer oss ollum eitt blessad og farsællegt nijtt Ar i Jesu Nafne. Blessa oss alla a Sælu, Lijfe og Lijkhama, blessa oss af Hædunum og Underdiwpunum, af Himnenum, Jordunne, Sioonum og Skepnunum, og þad i Jesu Nafne. Korona Ared med þinne Good-fyse, og lat þijn Footspor driwpa af Feite. Vernda vorar Sæler fra F... diorfuuenne, vora Lijkhane fra Meinsemdenne, vora Æru fra Vanærunne, Hws og Heimili fra Skadrædenu, Gots og Peninga fra Tioone og Tapun og þetta allt i Jesu Nafne. Se

þitt

þitt Almætte Mwr og Gyrding Christienndoomsins, Blessun og Prijde Kongsins og hañs konunglega Hwss, Frelse og Fridur Fodurlandsins, Adstod Yfirvalldsins, Heidur og Hylle-Hofdingiaña, Lioos Keñedoomsins. Vertu Drotteñ Vitska og Speke Doomaraña, Efling og Aukning Hwsstioornariñaar, og þad allt i Jesu Nafne. Vardveit vor a medal hreinañ Lærdoom þijns heilaga Ords, med rettre Tijdkan Sacramentaña. Blessa vora Atviñu, og uppfyll vora Naudþurft. Vardveit oss fra Hungre og Hallære, Hardendum, Dijrtijd, Stoor-Sottum, Ossooknum, Pestilentiu og brædum Dauda, og allt þetta i Jesu Nafne. Veittu Ydran þeim syndugu, eñ ridhalld i þvi gooda

þeim

þeim froomu, Lækning þeim siw-
ku, Svølun þeim hrelldu, Lausn
og Frelse þeim herteknu, og þetta
i sama Jesu Nafne. O Herra
Jesu! vor blessada Nijárs Gæfa,
gef ad þitt heilaga Blood og Um-
skurnar Sar, se Svølun, Skiool
og Athvarf øllum freistudum
sorgbitnudum Sálum, sem eñ nu
velkiast i Sorg, sitiande og sveim-
ande i Tára Floode. O Drott-
eñ annast þu gudhræddar Eckiur
og fødurlaus Børn, og heyr þeir-
ra Andvarpaner, styrk þwngad-
ar Kvińur, og snw þeirra Hryggd
i Glede. Og nu seinast i einu
Orde, vertu O Gud, vor allra Gud
og Fader i Jesu Nafne, so ver i
Jesu Christo blessader, mættum
vorrar Æfe-Ar, Manude, Vikur
og Daga so wtenda, ad ver til
þess

þess blessada eilijfa Nija-Ars, mættum komast i himnesskum Fognude, og þig Drottenn, einn og þreñañ, sia, lofa og heidra, med ollum utvoslldum, uñ Oendanlegar Allder Allda, Amen.

Psalm. Ton: Giædsku Guds ver prijsum, etc.

Sætaste Saalarennar, saarþreytne Brwdgumenn, sem ei gefur upp ad renna, ædste Liifs Brunnurenn; þu hefur adgreint allt, Stade, Ar, Manude, Stunder, stantu so Tijmar bunduer, uppa Nyjum ofallvallt.

Blessud sie betst þijn Speke, blessest Almættur þiñ, er oss til Lofs uppveke, eiñ og eñ Vijsdoomurenn: Fyrer þitt Nadar Nafn, Ared hofum afliifad, uppa hitt nockud skrifad, eykst so vort Efst Safn.

Af Hug þvi syngium snialla, Samroomma Lofgiord hañs, fyrer Aisseme alla, Andar og Lijkhamans, þetta umlided Ar, engenn Olucka snerte, af þvi hann sialfur merkte

merkti, Chrÿstniñar Hofud-Haar.

Sem Hæþan Ungum hiwkar, hefur' Ju Drottiñ minn, eins veitt Astsemder miwkar, so ei gat Hræ-Fugliñ, grandad ne giordt oss Mein, ei med Aungli Svikanna, ei Neti Freistinganna, ei er Sverds Offsookn nein.

Eitter og alla Þvijngar, oss fyrirgef nu Þad, Ar-Tijmans Avirdingar, Jllstur og van-Þackad, illt hofum einnig giordt, Ogiordt hvad ætijd skylldum, of sætt gott hitt sem villdum, enn Þo i eingu verdt.

Marahættud var Þijn Millde, margbættud Vægdeme; Eins of-saa Ord sem skylldi, aptur til Packa i Tie: Forlæt, forlæt oss nu, i Guds Sonar Gædsku N. sne, gleymdu Þvi Vondsku Sasne; Ost vor er audmiwk sw.

Framveges Preñing Þijda, Þig bidium aller vér, oss stande af Are blijda, i Hond nu gaanga fer, blessa Þad ollum allt, med Blessun af Haudre og Hædum, Hafe og Þeirra Gædum; Gior Þad blessad giorvallt.

Ses

Gef þad kriint Goodſeind þinne, af Gnægtum driwpe ſin, feels af Fordiorf= uneñe, Fader ſæll; Chriſtne þijn, Ond, Lijf og Aura=Safn, Æru, Stand, Hws, Heimkynne, og Hiurder fra Topuneñe; jafnt allt i Jeſu Nafn.

Se þitt Almætted eina, algirdtur Hlijf= dar=Mwr, kringi þiñ Chriſteñdoom=hrei= na, Kong, Þegna, Born og Frwr; Veit Drottenn Vitſku Safn, ollum Yfer= valldsMoñum, med Efling og Styrkleik ſonnum; Eiñeñ i Jeſu Nafn.

J hia oſs Okreinkt ſtande, Ord þitt og Sacrament, Bw vor og Þorf bæt= ande, bleſſa hvad hefur oſs lent, hept alls= kyns Hæſka Safn, Hwngur, Peſt, Heim= ſookn Nauda, Hardinde og brædañ Dauda; Allt þad i Jeſu Nafn.

Jdrun ſyndugum ſertu; Svolun angtædum þijn, froomlyndum Vid= halld vertu, voludum Adſtod ſin, ſiwkum Lækninga Safn, herteknum Frelſe og Fridur; ſeſtu Nad alla vidur: Eins þad i Jeſu Nafne.

O Jesu Ars Gøf nija, Umſkurnar Pinnar Hnoſs, Blood, Saar og Benia-Hlija, bleſseſt nu øllum oſs, helſt þeim sem Hriggdeñ ſlær; Se þad æ Sæl edur Lijfe, samt Eckum, Bornum hlijfe, þwngudum Frelse fær.

Allra ſijdarſt æneſnum, æ ſert Gud Fader vor, hiartkær i ollum Efnum, Æſiñar bleſsa Spor, jafnaun i Jeſu Nafn, Ar, Vikur, alla Daga, inn til þeſs dijrdarlega, Rijærs i Himna Hafn, Amen.



Bæn wt af Pijnuñe Christi.

Herra Jesu Christe, Sonur lifanda Guds þu saklauſa Guds Lamb, sem burt-tookſt Heimsins Synder! Furdanleg var þijn Elſka og Ouũrædelegur Kærleike til vor aumra ſyndugra Maña,

þar þu, Herra Jesu, ei einunges iklæddest voru Hollde og tookst at þig Pioons Mynd, helldur og eiñ. eñ leidst þar ofañ a Hriggd og Hørmung, Smaan og Vrykl, og Otelianleg Kvalræde, og med þad sijdasta þañ smanarlega Kroßseñs Dauda, oß, sem verduger vorum eilijfs Dauda, til Endurlausnar. O hvilijk Elska! sa heilage lijdur fyrer þa syndugu, sa rettlæte fyrer ranglata, Skapareñ og Herrañ fyrer Þrælana. Hialeitlega se þitt heilaga Nafu bleßad, miñ Jesu, ad eilijfu. O Herra Jesu! þu varst sa frijdaste, eñ giørdest sa aumaste; sa mattugaste, eñ giørdest sa vanmattugaste, ja, lijkare Madke eñ Manne, fullur Smara og Benia. Drotteñ Jesu, lat mer til Hiarta ganga

ga þijna Pijnu, so hun deyde og krossfeste illar Girnder Hiarta mijns, mer til Hreinsunar og Helgunar. Lættu mig, Drotteñ miñ, hafa Not og Gagn af Pijnu þiñe. Pijñ Hriggd og Angist se mijn Hiartans Glede, þijn Bønd mitt Frelse, þiñ bloodugur Sveite Smurning minnar Sælar, sem allt Daudans Eitur og Ofbod sefe og mijke. Piñ Hrakningur se mijn Hvijld og Nooseme; Pad Hand sem þu leidst, mijn Upphefd; þijn Høgg sem þu þolder, eiñ Altar-Koss Guds; þijn Aklogun mitt Forsvar; þijn Krossfesting, mitt Sigur Merke; þitt wthellt Hiarta-Blood mijn Huggun. Drotteñ miñ Jesu! Lættu þijnar Blood-Beniar vera mitt Skiool og Athvarf, so sem Steinholurn-

ar Owfuñar. Hreidradu mig, minn Herra Jesu, i heilogum Undum þijnum, so ad helvijtske Hræ-Fugl Diofulleñ kuñe mer engann Skada ad giora. Lattu mig, Drotteñ minn, hvijlast i þijnum Blood-Fadme, bæde lijfs og lidenn. Seu þijnar Blood-Benjar til gladværustu Sioonar minne Sælu i mijnu Andlate, so eg se þer innlijfadur æ og eiltijflega, Amen.

Psalm. Ton, Jesus Christus a Krosse var, etc.

Lifande Guds Son Lausnarenn, Lamb-ed saklausa Jesu minn, sem burttookst Misgiord Maña, æ! hvad var Hugur ástkær þinn, til aumra Syndaranna?
Herra þu klæddest Hollde Manns, her med tookst Lijking Þenaraña, Hormung og Hriggder Nauda, Smæan, Brixl, Hædung, Bolvaner hañs, og heiskann

Kroſsens Dauda.

Oſs ſem ad lijda œttum þad, er nu Hiaaprædeð forþenað. O hvilijk Elſku-Gædſka! Helgunenn leid fyrer Hollds Verknad: Hvers kanntu framar æſkia?

Rettlœtur þolde rœnglœts Pijn, reirdeſt Gud fyrer Præla ſijn, hann ſo Bond af þeim hriſte, hœleitust prijſeſt Hiœlpeñ þijn, Herra minn Jeſu Chriſte.

Frijdaſte Jeſu Frelſare miñ, Frijdleik gorvallañ miſter þiñ, lijkare Madke enn Manne, megtugur rijrdeſt Mœtturenn, i myrkvum Kvala-Ranne.

Lœt mer til Hiarta Hormung þijn, Herra minn gœnga og beyſka Pijn; hun ſo kroſsfeſta kynne, banvœna Grimd i Briooſte mijn, til Bleſſunar Sœlu miñe.

Lœttu mer Drotteñ Lijkn i Tie, ſem leidſt og þolder Brixl og Spie, Hriggd þijn mitt Hiartad ſeſe, Bond þijn mitt Frelſe og Bleſſun ſe, Blood-Sveitenn Lækning geſe.

Verde hann Smurning Sœlar mijn, ſeſi Oſbod og Daudans Pijn, Eitur hañs

endurbæte, fyrer þinn Hrakning Hvijld mer sijn, i heilogu Dijrdar-Sæte.

Hogg Ablegur og Hædung þijn, i hrigge-legre Kroßsens Pijn, se mitt Forsvared sæta, Aftar Koss Guds og Uppheßd mijn, þa eg skal neckru mæta.

Kroßfesting sw sem sijnd var þer, Sigur-Teikn mitt skal jafnañ her, og Ristu-Blood þitt rauda, ein Svolun vere og Ebling mer, eins i Lijfe og Dauda.

Stein-Holum Dwsaun sem i sijn, so hreidrest eg i Undum þijn, ad Diofull ei Grand mer giore, þær Benia-Skorur Skickiañ mijn, Skiool og Athvarfed vere.

Lꝍat mig þar hvijla i Lijfe og Deyd, lausann og frij af allre Neyd, sen þær Sálu minne, yndælust Sioon vid Andlats Skeid, iñlijfast so þer kyñe, Amen.



Bæn ai Paaskunum.

Ut af Christi Uppristu.

O Herra Jesu Christe! þu bleßade Sigur-Hofdinge, sm̃ Diofuleñ sigrad hefur, Daudañ uppsvelgt i Sigur, Syndena afmaad, Helvijte nidurbroted. Skært skijn mer fyrer Sioonum þitt heilaga Rettlæte, og prijdelegt Paaska-Klæde þijns Sigurs, i hverin þu uppreist oß syndugum Moñum til Rettlætes. AE! hvad folur og aumlegur varstu ad lijta, þaa þu alblodugur hieckst a Kroßenum? Eñ hvad skær og dijrdlegur ertu nu i þiñe Upprisu? Hiartans Glede er mer þetta; þvi þo eg hrekest og velkest i Vesolld og Volæde her i Heime, þa trwe eg ad eg mune inz ollum trwudum, fyrer þijna Upprisu, verda þer uñ sijder lijkur, dijrdlegur, forklaradur, frijdur og fagur. AE! bleßad-

ur sertu miñ Jesu, O þu himneske Joseph, i hvijtu Klæde þijns Rettlætis. Uñ Joseph let Pharao Kongur wtbroopa, ad hann være Landsins Fader, eñ uñ þig talar og hroopar þiñ himneskur Fader: Sit þu mer til hægre Handar, þangad til eg legg Ovine þijna til Skarar Foota þiña. Jæ, þu ert sæ raude og hvijte Vinur þiñar Brwdur christelegrar Kyrku, wtvaleñ æ medal margra Þusunda. O Herra Jesu! Lat mig hafa Not og Gagn af þiñe dijrdarlegre Upprisu, klæd mig lioomande Skrwda þijns Rettlætes, og glooande Skarte þijns Hiælprædes, afklæd mig Totrum Syndaña, og liootum Lorfum Prettvijseñar, so eg þurfe ecke titrande i Forsmæan ad wtrekast fræ þijnu Aug-

Auglite, helldur ad eg mætte teik-
nadur vera i mijnu Enne, so sem
Guds Barn, og ersa og ødlast el-
lijsa Saluhialp, med þeim wt-
vølldu alskijnande og forklarudu
Guds Børnu̅ i himneskre Dijrd.
Drottenn Jesu, gef mer daglega
ad upprijsa af Syndunum, fyrer
Ydran og Lifnadarens Betran,
ad eg mege sia þig og skoda, lofa
og dijrka i Himnarijke, i Oendan-
legum Fognude; og hallda þar ei-
lijfan Paaskadag, med øllum þij-
num utvølldum, Amen.

Ps. Ton, Guds Son i grim̅u Daudans Bønd,

Sigur Hofdingenn sæll Jesu, er sigrad
Diofulenn hefur, svelgder upp Dauda
i Sigur þu, Syndernar fyrergefur,
nidurbrautstu Helvijted hart, her afskijn
mer Rettlæted biart, og Paaska Klædes
Sigur sia, Haleluja.

J þvi mer ertu upprisen, og til Rettlætes giordur; Æ hversu varstu wtleiken, undir Kroß-Bole hordu? Enn hvad dijrdlegur ertu nu, i Upprisunne sæll Jesu? So Ond mine gefur ꝏ ad sia, Haleluja.

Hiartans Glede og Huggun trw, her af Saal mine streyme, i Vesolld þo eg velkest nu, voladur her i Heime, efalaust treyster Aundenn mijn, Upprisu fyrer Verkan þijn, lijkur þer verd ad lijta uppꝏ, Haleluja.

Um Joseph Kongur wthroopar, ad hann Lands Fader være: Um þig Gud Drottenn eins talar, þinn Elsku-Fader kæte! Sit þu vid Hond þꝏ hægre mer, her skulu þijner Oviner, liggia til Skara Fóota fꝏ, Haleluja.

O þu Joseph Himensins hijr, i hvijtu Rettlætes Klæde, blessadur kom þu Drottenn dijr, Daudans afleistur Mæde, Kongur og Vinur Christnenar, kom þu nu sæll til Brwdinar, valenn Þusundum fleire fꝏ, Haleluja.

O Herra! lꜳt mig hafa Not, af helgre Uppriſu þiñe, kom mer uppꜳ þitt konglegt Slot, klæddum wr Saur-Flijk miñe, reiſudum Skrwda Rettlætes, og raudu Skarte Hiꜳlpræðes, umſkiptelegur er eg þꜳ, Halelnja.

Eins teiknadur i Enne mijn, O Jeſu! lꜳt mig vera, ei ſo rekeſt frꜳ Augſioon þijn, og hlioote Forſmꜳn bera, helldr eg erfi og ødleſt þar, eilijfa Glede Vegſemdar, Herſkara Guds ꜳ Himnum hiꜳ, Halel.

Upprijſa gef mer æ af Noot, frꜳ øllum Laſta Keime, fyrer Ydran ſaña og Yfirboot, i ødrum ſo mætte eg Heime, lijta þiñ Dijrdar hærſtañ Dag, og hallda eilijfann Pꜳſka Dag, hiꜳlpa mer ſlijku Hnoſse ad nꜳ, Haleluja.

Bæn af Christi Uppstigning.

O Þu heilage vollduge Herra! þu Drotteñ Jeſu Chriſte, þu øfluga Leoned af Kyne Juda, ſem

Siguriñ hefur uñed, at þijnum og þiñar Christne Ovinum. Ver aumer synduger Meñ, holldum nu i Dag Miñing þiñar dijrdarlegrar Uppstigningar, hvar fyrer vær sem egum og megum eilijf Not hafa af þiñe Himnafør, segium þer Hiartans Lof og Packer. Þu hefur sundurslited Himnana, og ert ofankomeñ, þu ert i Hædena aptur fareñ og hefur oss Gæsiur gefed, ja, upploked oss Dyrum Hialprædesins, hveriar, vegna Adams Syndar, apturbyrgdar voru. Þu uppstiegst af Fiallenu Oliveti, þvi i þer høfum ver christner saññ Frid, Fognud og Glede Samlareñar. Þu blessader med upplyptum Høndum þijna Lære-sueina, þa þu uppsteigst. Upplypt eñeñ þiñe Hende og blessa
oss

oss, so blessunst ver. Þu situr til
þijns Fødurs hægre Handar i
Dijrdeñe, og aller þijner Ovuiner
eru underlagder under þijnar Fæ-
tur. Undertrod, O Herra Jesu!
Diofuleñ under vorar Fætur. Bid
þu þiñ Fodur fyrer oss, og legdu
oss syndugum hiaa hønum Lykn-
ar-Mark. Drag þu, O goode Jesu!
vor Hiørtu til þiju i Hæder Him-
naña, þvi þar er vort retta Heim-
ile. Laat oss hafna Syndunuñ
eñ elska Rettlæted, laat oss so var-
eygdarsamlega lifa, sem ættum
ver þaa og þaa hedañ ad fara. Op-
na þitt Hiarta og gled oss, heyr
vorar Andvarpaner, og hiaalpa
oss, medtak vorar Saaler og leys
oss fraa allre Neyd, þar til ver uñ
sijder med Saal og Lijkhama verd-
um uppnumder i Loptted, aa moots

vid Drottenn og verdum so hiar Drottne alla Tijma. Þer med Fødur og heilögum Anda, se Lof og Dijrd, um̃ Allder Allda, Amen.

Psalm. Ton, Endurlausnareñ vor Jesu Christ.

O Jesu Guds wtvallde Pioon, oflugt af Judæ Root Leon, Sigur fieckst uñeñ, sem er til vor ruñeñ, þvi kved eg þig vid Toon.

Drottenn nu skal vor Dags Miñing, dijrdarlegust þijn Uppstianing; Eins hverta egum: Af hverre taka megum, eilijfa Uppbygging.

Himnana Gud þu sundurslęitst, synd-ugra þegar til vor leist, aptur uppfarenn, ofs er Giof þvi fiorenn, Happ þad mijn Sæl vel veitst.

Upplaukst Lijfs-Dyrum ædst Guds Mynd, Adams til-luktum fyrer Synd, uppsteigst med Gædum, af Oliveti Hæd-um; nijtur þess morg Mannkynd.

Upplyptre Hond þinn Arf Jesu, upp-

stijg-

stijgande blessadur þu, upplypt eins heñe, yfir oss so renne, Blessunar Not þau nu.

Siälfsa Fodursins hægre Hlid, i Hæd=inne þu situr vid, Ovine lægder, ad þeir nu frambægder, eins verde, legg til Lid.

Fyrer oss bid þu Fodur þiñ, forlijka so vor Mœlesneñ, dragdu vor Hiortu, hed=añ til þijn burtu, hœtt upp i Himeneñ.

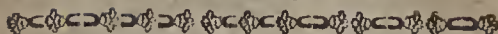
Lœt þu oss sporna Lostum vid, so lærum elska Rettlæted, i Vareigd þreya, vidbw=num ad deya: Þar til æ legdu Lid!

Opna þitt Hiarta: Oss so gled, And=varp vort heyrdu lijka med, hiälp vorum Ondum, og Hriggdar leys af Bondum; Lœt Born þijn slijkt fa sied.

Allt þar til verdum uppnumeñ, ad moots vid Gud i Himenenn, med Sœl og Lijfe, Sorganna fra Kijfe; Og olum þar Alldureñ.

Heill þa ad odlast, Herra miñ, hiälpe mer Pijnu Kraptur þiñ; þer, Fodur og Anda, fagurlega an Enda, logd se til Lofgiordenn.

Bæn



Bæn til heilags Anda,
æ Hvijta sunnu.

O Þu heilage Ande! þu him-
neske Astar-Elldur, Ljoos og
Ljoome guddoomlegrar Veru!
Þig losum ver, þig tilbidium og
akollum ver', ad þu blessadur
koiner til vor, og upplijser oss. Þu
osanstiest yfir Jesu Postula i syne-
legum Ellds-Loga, yfir serhvern
þeirra þig setiande, æ þessare hei-
legu Hatijd. Yfirskygg oss med
þijnum heimuglegum Krapte, so
þad mætte æ oss þo openberlega
siast, ad ver seum þitt Heimile
og Herberge andlegt. O þu hei-
lage Elldur, upptendra brennande
Elsku i oss til allra himneskra
Gæda. Myk þu og verm vor
Hiortu

Hiortu, med Il þijnar Nꝏdar, hugsvala oss i Os Hita Synndanna, og burttaktu alla Kiælu og Ofbed, Hrelling og Kvijda Samvitskunar. Lauga og hreinsa vor Hiortu med Jesu Guds Sonar Bloode. Græd þu allan Svida, Sꝏr, Boolgu og Prota Synndanna. Lækna þu allar Meinsemder Hugarens. Þu blessada Lioos, upplijs Myrkur vorra Hugskota, og leid oss i allan Sannleik. Þu blessade Leidtogen, leid oss hættulaust gegnum alla Hættu og Hermung, til Sælu-Hafnar eilijfs Lijfs. Þu letst Jesu Christi Postula tala imisligum Tungum Guds Stoormerke; Blessa þu vort Tungumꝏl, ad ver tolum um þijnar Dꝏsemder: Lꝏt oss ei tala fekre gomlu Tungu Ogudlegra heid-

heideña Maña, þeir ed af Gude eckert vita, hverra Tungumaal er Bølf, Hæd, og ſkaṁarleg Ord, hvad ad reiknaſt mæ Tungumæl Diofulſins; helldr lat oſs, O heilage Ande! tala þeirre Tungu er þu ſialfur keñer, ſem er Pſalmar, Lofſaungvar, andleg Kræde, Bæn og Packargiord: Og þo vorer Vitsmuner og Mælfære ſeu Halfverk, ja, oft hiegoomlegt og heimſkulegt, þa gior þad allt aheyrelegt og fullkomlegt fyrer Eyrum Drottens, þangad til ver uṁ ſijder komunſt þangad ſem Halfverked tekur Enda, og ein eilijf og himneſk Fullkomnan ſkedr i þeim himneſka Hæ-Skoola eilijfrar Dijrdar, þar ver faum ſkiled og numed þau Ouñrædelegu Ord, ſiṁ Poſtuleñ Paulus heyrde i þm
þridia

þridia Himne, og engeñ kañ her i Heime ad underſtanda og wtſkijra. Her uñ bænheyr oſs goode heilage Ande, med Fødur og Syni lofadur og bleſſadur, eiñ Gud uñ Allder Allda, Amen.

Pſalm. Ton, Kom Skapare heilage Ande, etc.

ÆH! Kom bleſſadur edla Lioos, Ande heilagur til vor iñ, Hvijld og Jleingíng hiaa oſs kioos, Helgunar ædſte Giafarenn.

Yfer Poſtula ofañ ſtiegſt, Ellds-Loga ſijnelegum i, aa þeſſare Hætijd: Þeim og lieſt, þiñ Kraft auglijſa uppaa nij.

Yfirſkygge hañ eins i Dag, oſs medur Naadar-Krapte ſijn, læt þad aa vorum lijſaſt Hag, ad lifande ſeum Vijſe þijn.

Tendra þinn ſkærañ Elſku-Elld, i oſs gudlegra Dygda til, verm þu og mijk vor Hiortu hrelld, med himneſkrar þinnar Naadar-Jl.

J Saar-Hitanum ſvala oſs her, Sorgaña, og Kælu Neydeñar, Oſbode, Hrelling,

ing Vijlever, og vondum Koijda Samvitskunnar.

Hreinsa nu best vort Hiartans Fœr, med Herrans Bloode, og innra Mann: græd alla Boolgu, Svida, Sœr, og Syndanna Prota banoœnann.

Hugarens lækna hverskyns Neyd, Hugskotsins upplijs Myrkurenn, hættulaust gegnum Hormung leid, Himnarijkes i Fognudenn.

Aftookst Postulum Orda-Skort, ymsum Tungum begœfader, Tungumœl Blessun teikna vort, so tale um þijnar Dœdsemder.

Lœt oss ei tala Tungum þeim, tijdkudu fordum Hœd og Bloot, i forblindudum Heidnes Heim, heite þad Satans Mælge lioot.

Helldur lœt oss adhyllast þær, hveriar þu verdur kennande, Psalmar og andleg Kvæde kær, kriddud med Bæn og Packlœte.

Eñ þo Vit bæde og Mœled Mañs, miog

dosed

dofid veikt og Hæalfverk se, gior þad fyrer Syrum Giafarans, gyrnelegasta Verkfære.

Þæangad til loks ver lendum þar, Lijfsins sem giorvallt Hæalfverk dvijn, og eilijf Fullkomnan upplivcmar, i þeim Dijrdar Hæa-Skoola þijn.

Vanskiled þæa ei verdur par, hvad vita þurfum Gude hiæ, sem Pæall i Himne þridia þar, þessa Heims feck ei gitskad æ.

Um þettá bænheyr ofs þinn Lijd, Ande heilagur Myskunar, med Fodur og Syne fyrr og sijd, frægst lofadur um Allldernar, Amen.



Bæn æ Bænadogum,

fyrer Guds Christne.

Eilijfe, almættuge, sterke og vollduge Gud, þu Drottenn Zebaoth! Ver þijn fatæk Børn, þijn litla Hiord og Sauder þijns Hagleudes, innflijum til þijn æ

þessum hræſkaſamlegum Kvolld-Tijma Heimſins, at hverium Dieful ſenn ſtormar i ſijnuum Lim-um, at moote þiñe Christne, og vill hana uppſvelgia, ſerdeiles fyrer þann ſkædaſta Ovin Kroſsens Christi Tyrkiañ, og adra Tyr-anna. Siaþu, Drottenn, hann hefur illt i Siñe vid oſs, og vill oſs eydeleggia. Þar fyrer Drott-enn miunſtu vor. Ver medkeñ-um, ver hofum ſyndgaſt med vor-um Forfedrum, vered Ogudleger, og falled fra þer, og forþent þijna Reide. Eñ nu, Drottenn, ver vilium ſnwa oſs til þijn, þvi hver kañ añar ad hiælpa oſs? Ver ſkiælfum og titrum, Sverd þiñar Reide er wtdreiged, og Ovinaña Hugur er griñur vordeñ, Borniñ eru ad Fæding komenn, og veina þwng-

þwnglega, rijs þar fyrir upp Drottinn og hiálpa oſs, fyrirgef oſs vorar Syndir, og wtriett þiñ Arm legg oſs til Hiijſdar. Uppliwk þijnum Augum, og ſiá Grimd þeſs bloodgijruga Tyraña, uppliwk þijnum Eyrum, og heyr hñs Gudloſtun, med hverri hañ laſtar þitt Heilaga Barn Jeſum, og forſmáir hañs Pijnu. Vakna upp Drottinn vor Gud, og wtaus þinne Grimd yfir Laſtara þijns Sonar. Lát Christniñar Ovina Hendur og Kne ſkiálfa ſem Balthazars, ſet Hrijng i þeirra Naſir, og Beitſl i þeirra Munn, ſem Senacheribs, lát þa uñ Hæl ſnwaſt og til Skamar verda, ſiñ Ovini Dadids. Miñſtu Drottinn, ad ver erum leyſtir med þijns Sonar Bloodi, og erum hañs Brwdur, lát oſs ei

til

til Skamar verda, þvi hver vonum á þig. Umnwra þinu Christni med þinni Vernd, vertu einn elldleg- ur Myr a millum þinna sannra Israelita og þeirra Ovina, þa vil- ium ver þacka þer og þioona alla vora Lijfdaga. Auglijs þu, Drott- inn, ad þu hiaalpar þeim er þer tre- ysta, so oll Verolldinn medkenni þitt Magtarveldi. Bænheyr oss, vor Drottinn, og lat vort Akall koma til þijn i Jesu Nafne, Amen.



Bæner a Misseraskiptum.

Bæn i Inngaungu Sumars.

O Þu heilage, vijse, og vollduge Gud! hvad dasamlegt er þitt Nafn i ollum Londum? Hvad lof- leg er þijn Skickun? Hvad al-

maattugt

Mattugt er þitt Ord? Þu hefur adgreindt Tijmana, þu hefur skickad Sumar og Vetur, Frost og Hita, Regn og Snioo, hver Stickan alldrei nockru sine skeikar, so lenge þad Verolldeñ stendur; og med þvi ver hofum enn nu afslifad eiñ Vetrar-Tijma, og byrium nu nijan Sumar-Tijma, þvi þockum ver þer af Hiarta, alla fødurlega Velgiorninga til Lijfs og Sælar oss veitta Noott og Dag. Ver hofum bygt eitt kalit Land, þo hefur þu, Drotteñ! klædt oss tvofolldu Klæde, sem er Rettlæted og Hialpræded, ja, andlegre og lijkhamlegre Blessan hefur þu prijdt oss, þu hefur hlijft oss fyrer Diofleñum og hañs Vielum, fyrer Stoor-Hardindum, Land-Plagum, Lijf-Tioone og Lima-

 Brote

Broke. Blessad se þitt heilaga Nafn ad eilijfu. Vyrdstu ad fyrergefa oss vorar bloodugar Synder, Illsku og Ohacklæte i Jesu Nafne, og nu framveges, gef oss eitt gott, blijdt og blessad Sumar i Jesu Nafne. Korona þu Missered med þinne Goodfyse, og lætt þijn Foot-Spor driwpa af Feite. Blessa þu vorar Sæler med þijnu heilaga Orde og Sacramentis. Lætt þiñ Frid vera yfir oss og þijna Blessan a vorum Strætum. Blessa Himeneñ, Lopt og Jord, Votneñ og Siooeñ og allar Skepnur, lætt oss mega glada syngia: Vetureñ er umlidenn, Regn og Snioor er i burtu, Bloomstureñ hafa Knappana fenged, og Turtildwfañ lætur til sijn heyra i voru Lande. Blessa þu Jordena mz

Avexte

Averte, so Dalerner stande bick-
varner of Korne og Kvikfenadur-
eñ bere sinn Avoxt. Lat vor Alld-
ine bloomgast, og vor Matar-
Hws audgast. Bevara Fodur-
Landed fra Hervijkingum, hætt-
re Sott og Hæska ollum, lat ofs
i Fride vorrar Atviñu leita, og
wtretta vorar Hondlaner til Lan-
ds og Vatus mz Farsælld. Blessa
þu konglega Stioornan og alla
Landsins Yfir-Herra. Prijd
Keñedoomeñ þijnu Hiælpræde,
enn blessa Hwsstioornarennar
Biorg og Næring. Uppfyll allra
Naudþurft epter þijnum Dijrd-
ar Rijkdoome i Christo Jesu. Lat
vor Hiortu bloomgast med Lilium
Gudhrædslunnar og goodra Dyg-
da, so Sumared se so vel iñra i ofs
so sem hid ytra, upp og nidur og
 allt

allt um̃ krijng. Lát oss med Sumar-Fuglunum sijngia fagrann Sumar-Saung Lofgiørdareñar þijnu Nafne. O Jesu! Vertu oss øllum ein blessud Sumar-Giøf, og leid oss um̃ sijder i þad himneska fagur bloomgada Sumar eilijfrar Dijrdar, Amen.

Psalm. Ton, O Gud heilagur, heilagur, etc.

Þu volldugaste og vijse Gud, vegsamest Nææd þijn hæblessud, og Nafn um̃ giørvar Grunder! Hvad losleg er þijn Skickan skijr? Skordud Almætte Bod þijn dijr? Adgreint feckst allar Stunder, stickader þu þad, kalldañ Vetur, Sumar-Hitiñ, millda mege, skeikar sw Bodun wr. Skordum ege.

Nu byrium Sumars Nya Tijd, nu er afliñud Vetrar Hrijd, þockum ver þvi aɑstlega; Ander og Lijfsins allar þer, Otelianlegar Velgiorder, nædugar nættur-lega: Land eitt, lijtt heitt, hofum bigt, þu

hefur.

hefur lagt oss Hiolpar Klæde, og Rettlætes Skrwdañ oss retter bæde.

Andlega Blessan oss leist fa, einneñ Lijkhamans Þorfum na, afvendter alla Voga, Dioflum, Lijf-Tioene, Lima Neyd, Land-Plaagum, Soott og brααdum Deyd, slijkt prijsum sijfelldlega, Jesus! Jesus! allar vorar, æred stoorar, Illsku Synder, fyrer þijnar oss forlaat Under.

Fader, þig bidium framvegis, farsælldt Sumar til Argiædis, oss veit i Jesu Nafne, Goodfuse krijn Misserid med, mætt-ugt þitt driwpe Footspored; af noogleg u Nægta-Safne: Gud min! Gud min! Orded hreint og Sacramenteñ, blessa oss bæde, Frid þiñ og allskenar gef oss Gæde.

Himeneñ blessa af Hædum þijn, Hafed, Land, Votn med Sk:pnum sijn, ad seunñ gladt sijngiahde, Vetur og Snioor uskilided er, wtspringa Knappa-Bloomstred fer, Dwfañ leikr i Lande: Jesu, Jord siw Avoxt bere, og Allden fære, eñ alskriðoss gadr, kæte vor Matar-Hws Koikkenadur.

Fodur-Landed forsvara best, Frideñ og Blessan vidteingest, Landed og Lijds Atvinna, konunglegt Vellde og Stioornan stid, styrk Keñedoom og Hws-Standed, lat alla Farsælld fiña, uppfyll, og still, allra Naudsyn, Nægtum med, i Naad og Fride, ollum so verde þitt Laan ad Lide.

Lat Hiortun bloomgast Lilium best, lifande Dygder auglijsest, ad Sumared so vel stande, iñra sem ytra, allt uñ kriing, upp og nidrei þessum Hriing, Lofsaung Fugla leikande: Vert þu, vor nu, Sumar Giofeñ, sem oss hefur, sijdast alla, til Himen bloomgvadra Sumar-Salla, Amen.

Bæn i Jñgaungu Vetrar.

O Eilijfe Gud og myskunsame Fader! Þu allra Hluta Skapare og Stioornare! Under Festing þiñar Naadar lifum ver eñ nu, og egum eñ nu eiñ Vetrar Tijma ad upp-

uppbyria. Pvi þockum ver þer fyrst af Hiarta allar fodurlegar Velgiorder, sem þu a þessu um̃lidna Sumre og alla vora Æfe oss veitt og gefed hefur, til Lijfs og Salar, so engeñ Olucka edur Oaran hefur skadad oss, engenn Haskasemd grandad oss, helldur hefur þijn hægre Hond hlijft oss, þijn Myskun hialpad oss og blessad vorar Saler, þitt heilaga Ord endurnært oss. Pu bloomgader vora Twn-Akra, og audgader vor Matar-Hws, ja, allsnægttada Nægd og Blessan gafstu oss. Blessadur sertu erlæfaste og goodgiarnaste Giafareñ, sem oss þijnar Skepnur aan Eftertalna og Betalings so rijkuglega forsorgad hefur. Eñ ver hofum syndgast og vered oþacklater, mettad oss enn

gleymt þer. O Herra Gud! mysk-
unna oss, og vert oss nædugur i
Jesu Nafne, og i hans Nafne bid-
ium ver aller med einum Huga:
Drottenn Gud, gefdu oss goodann
og farsælann Vetur. Afstijr þu
Dioflenum, so hann hverke eytre
Lopted ne grande Jordunne edur
Sioonum edur nockru ødru, helld-
ur ad ver mættum under þinne
Blessan vakna og sofna, sitia og
gannga, reisa og rædslaga a Sioo
og Lande. Afstijr allre Oaran,
Hwngre, Drepsoott, Hardindum,
Dijrtijd, Landplægum, Storme,
Skruggum, Elldingum Snioo
og Vatnsfloodum. Vertu hia oss
Herra, þvi ad kvølldа tekur, og a
Dagenn lijdur. Vertu Drottenn
vort Lioos, sem alldrei undergeng-
ur. Vertu Adstod naudstoddum,
Frelse

Frelſe ſaradum, Huggun hrelldum, Hugſvelun þeim freiſtudu, og eilijf Glede ollum trwudum. Uñ oſs med Glede Vetureñ ad wtenda, og Sumarſins Blooma (þockneſt þer ſo lenge ad laita oſs lifa) aptur ad lijta. Serdeiles uñ oſs, ad wtendndum vorum Lijfsſtundum, eilijfs Lijfs niootande ad verda, fyrer þijns bleſsada Nafns ſaker, Amen.

Pſalm. Ton, Komeñ er kalldur Vetur,

O Fader Or Gædſkuñar, alla ſem Hlute ſkapader, Aſtſemdar enn nu þinnar, under Feſtingu liſum ver, Vetrar ſo epter egum, uppbyria nija Tijd, þacka þar fyrer megum, þer Eining Naadar blijd, umliden er oſs lente, Argiædis Korn-Tijmann, ſem Porſum Maña þente, þægelega farſælann.

Saalar og Lijffins lijka, Lidſemder allar þockum ver, O! Hiartans Elſkañ rijka,

ka, Olucku og Slisum fordaðer; engenn Dearan skadde; Jæ, eckert Hæska Grand; Eñ Ord þitt allvel gladde, Ond bæde og Lijfsins Stand, Akra letst allsbloomlega, audgader Matar-Hws, ollum Nægtum nooglega, næduge Gud Jesus.

An Penings, orlætaste, eptertalnalaust forsorgar, Giafareñ goodgiarnaste, giørvallar þijnar Skepnurnar; Ver i Vondsku framstreymum, Vanþock lætum i Tie; oss mettum, eñ þer gleymum, O! Gud þad forlæte, Drotteñ, i einum Anda, oskar þitt Barna-Sofn, virdst oss Vetureñ senda, væraũ i Jesu Nafn.

Afstijr Andskotans Vellde; ei so hann grande Lopte og Sioo, og ollu hañs Ofbellde; Uñ oss ad lifa i Fride og Roo, sofa sitia og vaka, sij-blessudum i þer, reysa og Rædslag taka, so rijkium farsæler, Hwnare, Drepsoott, Hardendum, og hveriu sem skada mæ, oss þijnum Ungakindum, afvendtu læangt i fræ.

Vertu hiæ oss O Herra! her þvi ad

kvøll-

kvollda tekur miog; Afplæna vort hid ver-
ra, Voladra Huggun gledileg, Nauð-
stoddum nækvæmasta, Næring og Heil-
næme, Athvarfid iñdælasta; Uñ ofs med
Gladvære, Vetureñ wt ad enda, og Su-
marèd lijta fa; Sijdast læt þu ofs lenda,
i Lijfs Hofn þer sialfum hiá.



Bæn þa Skruggur,

Stormar og Ognaner gánga.

Drotteñ Gud Zebaoth, þu sterke og hrædelége Gud, þu Herra Himens og Jardar, vertu ofs aumum Moñum nádugur, læt ofs ecke fordiarfast i þiñe Reide, ver medkeñum vorar Synder, ad ver hofum forþenad þijna Reide, ei sijdur eñ þeir, sijñ fordiorfudust i Vatns-Flodenu, edur þeir i Sodoma; Og med því þu sijner med þessare Ognan, ad þer bwe eitt

hvad i Siñe vid oss, þvi sniwum ver oss nu til þijn, og framfollum fyrer þer med Otta og Hrædslu. Drotteñ, hver kañ ad standast fyrer þiñe Reide? Fiollenn hræraſt, Jördeñ skielfur, Skoogarner hristast og Villu-Dijreñ hlaupa i Fellur þa þu reidest, Lopted leiptrar og Skrugguruar duna, þvi þu ert eirn volldugur og mikilshattar Drotteñ, þa þu frambrunar i þiñi Dyrd. O Drotteñ! mysküna oss, og frelsa þitt Foolk med Fride, vernda vort Lijf, Hws og Heimile, og allar Skepnur. Settu Ognaneñe sitt Takmark, og bevara oss fyrer brædum Dauda og allre Olucku i Jesu Nafne. Lattu Byrtu þiñar Nädar vera yfir oss so sem Jsraëls Foolke, þa Myrkurñ gengu i Egyptalandi. Halltu

tu þiñt Hendi yfir oſs, ſo ſem þu giördir Moyſi hia Steinînum. O Herra Jeſu ! vertu Adſkilnadr a mille vor og allrar Olucku. O þu heilage Ande ! teikna oſs med Bloode Jeſu Chriſti, ſo ſem Dyraſtafer Iſraels Folcks Hwſa voru med Paſka Lambſins Bloode rioodradir, ſo Fordiexfunen ſkade oſs ecke. Bænheyr oſs vor Drottenn, heilage Herra Gud, heilage ſterke Gud, heilage lyknſame Lausnare, þu æfinnlege Gud. Drottenn bleſſe oſs og vardveite oſs, Drottenn late ſijna Aſioonu lijſa yfir oſs, og ſe oſs myſkunſamr, Drottenn ſnwe ſijnu Auglite til vor, og gefe oſs Frid, Amen.

Pſalm. Ton, Til þijn heilage Herra Gud.

Þu hrædeleglege Herra Gud, Heims Kringlunnar Skapare, Myſkunar

Hond Þijn hœblessud, hun se vor Naud-
hiælpare, vorar medkeñum Misgiorder,
moote sem hofum giordar þer, vægdu Lijf-
sins Lausnare.

Rek oss ei under Reide Lim, Reide þo
forþent hofum, sem þeir fordum i Sodo-
ma, og socknu i Floodsins Kofum; Enn
fyrst ad Ognan yter þu, eitthvad sem bwe
i Sinne nu, æ þer med Ydran losum.

Framsollum þvi med Felmtur ver, fall-
ner i Hrædslu og Kvijda, hver fær Gud
stadest fyrer þer? Fiolleñ þad læta bijda,
þau reña þegar reidast fer, riena Dijrun-
um Kroptarner, hristest Verollden vijda.

Lopted i Hædum leyptrar þar, lijka
Skrugguruar duna, mög þvi ad ert mik-
elshættar, miñ Gud, þegar framþrunar,
Femune vora frelsa og Lijf, Fridur þiñ se
vor allra Hlijf, Lijkn þæ oss mest uñ
munar.

Tilsettu Ognan Takmark sitt, tepp
Slis og brædañ Dauda, legdu oss
Nædar Lided þitt, sem Lijdnum vid Hosid

rauda

rauda, halltu yfer oss Hende þijn, Heill og Blessan þa alldrei dvijn, i Neine vorra Nauda.

Olucku hlijf oss allre fra, O Drotten̄ Jesu goode! Heilage Ande hia oss sta, Herra vors teikna Blode, eins og med Lambsins audkender, Jsraels Dyra-Staferner; So stande þijnar Þiooder.

Bænheyr oss Drotten̄, bænheyr oss, bænheyr oss Preñing sæta, gef vorum Sealum Glede Koss, Gratt þeirra lat hann mæta, Jsraels Blessan yfir oss se; Jnn til hun verdur leidande, sijdast i Sælu agæta, Amen.

Bæn i Stoor-Seotum,

Hardendum og Land-Plaagum.

Eilijfe, myskunsame Gud, þu sem giorer Myskun i Þusund Lidu, þeim sem þig elska og vardveita þijn Bod, en̄ vitiar Ranglætes Fedraña a Bornunum i þridia og

og fioorda Lid, þeim sem þig hata. Ver, þijn fatæk Born, medkeñ-um ad ver hofum velforþent þessa Plagu med vorum Syndum, jaa, og eñ þyngra, ef þu villder ganga i Rett vid oss. Eñ nu, Drotteñ, snwum ver oss til þijn med Aud-mykt og Idran. Ver hofum synd-gast med vorum For-fedrum, vered Ogudleger og falled fra þer. Ver hofum ecke hlijdt þijnum Þennr-um, sem bodudu oss Rettlætesins Veg, helldur hofum ver kastad þij-nu Orde a Bak oss. Ver hofum sialfer med vorum Syndum wt-dreged þitt Sverd i gegn oss, og þvi kemur þijn Reide yfir oss, jaa, er þvi Von ad reidest þu, heilage Herra Gud! O Drotteñ! vert oss lyknsamur i Jesu Nafne, og lat ecke Straffed eilijflega liggia a oss

oss. Lat nu þijn Hönd af, so sem þu sagder til Engelsins at Drep-soettar-Tijmanum. Lat þijna Sool skijna yfir oss, epter þad Plaaning er ver hofum lided. Lat þitt Hiarta hnegiast til Myskunar yfir oss, snw vorn Fangelse i Vegsemd, sem Manassis. Snw vorum Fiötrum til Frelses sem Jobs, þa hañ bad fyrer sijnum Vinum: Ver bidium fyrer vorum Vinum, sem eru Lijf og Götz, Æra og Velferd, og allt þad þu oss gefed hefur. Heyr vora Bæn, sem Davids, þeink þo ad ver erum þijn Börn og þijn Handaverk, endurleyster med Bloode þijns Sonar. Drottteñ! Ei lofa þeir daudu þig, og engeñ af þeim sem nidurstijga til Helvijtes, helldur ver sem lifum, viliúm kuñgiöra þijn

þijn Verk. Drotteñ, heyr þu vora Bæn, og lat vort Akall koma til þijn. J þer Drotteñ er øll vor Von, þar fyrer lat þu oss ecke neitt til Skamar verda, Amen.

Psalm. Ton, Aller Guds Pioonar athuged, etc.

Mildaste Gud, er Mykunar, minnest i Þusund Lidu, þa sem ottast allstadar, Ord þitt og Nafned vldur; Eñ Bondsku Fedra vitiar her, vitna þad fioordu Ættkvijsler, þeirra þig meta midur.

Fværæder jatum Fader kær, forþenta Plaagu slijka: Þyngre þo yrde, þeckium vær, þad verdugt einnig lijka, aptur ver snwum Jdran med, Audmykt synande og hlijdugt Ged, Mykunsemd rett oss rijka.

Verkeñ vor hafa Nafn þitt nijdt, numu Braut For-fedraña, Ordum þijn kastad, ecke hlijdt, Uñvendun Keñemaña; Þañig gegn oss þitt giñtum Sverd, geysande hvers nu lijtum Ferd, i Refsing Jllverkanna.

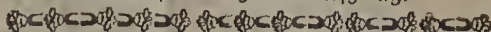
Raunar er Von þo reidest þu, Rettlætis

is Herrañ goode, lyknsamur vertu Lijdnum nu, linadu Straffsins Floode, Ast þijn sem fordum Englenum, og þeim Drepsoottar Tijmanum, Refsingum rena bioode.

Lattu Sool Nædar skijna skært, Skwr epter Pinninganna, lat Hiartad til vor hneigiast kært, Hreted mijk Alaganna, i Frelse snw þessu Fangelse, sem fordum Job og Manasse, giorder þu, Gædskann sanna.

Bidia Job fyrer Vinum vann, vorum eins Nædar kioosum, eru þad Lijf, Saal, Aleigann, med Æru og Velstands Roosum, sem Davids Bæn, heyr Beidne þæa, Born þijn og Handverk miñstu aa, Happe so glader hroosum.

Ei syngia Drottenn dauder þer, ne Dijkes Hysked snauda, helldur sem lifum Herra ver, hoolpner fyrer þinn Dauda; Akall vort heyrdu, O Guds Son! J þer vor stendur Trw og Von, þenk til vor þinna Sauda, Amen.



Bæn um̃ goodann Afgang.

Allmattuge, eilijfe, myskunsame Gud og Fader vors Drottens Jesu Christi, þu sim̃ Mañsins Lijf og Sälu myndader, og lætr Mañeñ aptur i burtu deya, og til siñar Moodr Jardareñar aptur hverfa. Eg aum syndug Mañeskia veit, ad eg ai i burtu ad deyaſ, og Veg alls Hollds ganga, vid Vini og Verölld skilia, eñ Tijmi og Mati mijns Dauda er mier huliñ; þar fyrir bid eg: Upplijs mig, Drottinn, med þijnum Heilaga Anda, ad eg kuñe mig christilega her til ad bwa, so eg mætti deya Riettlatra Maña Dauda. Upplijs mijn Augu, so eg sofni ecke i Daudanum. Gef mer hæga og sæluga Daudastund.

Gef

Gef ad mijn Utfer verdi farsæl, fyrir Dauda mijns Drottinns Jesu. Endurnær mijna Sæl med Holldi og Bloodi mijns Drottinns Jesu. O! Þu Heilage Andi, mijk og sefa alla Ogn og Ofbod Daudans med þijnum Sætleika, og Miñing Christi Bloods Sveita. Drottinn, eg bijd þijns Hiælpræðis sem Jacob. Lát mig i Fridi fara, sem Simeonem. Opna mer Himiniñ sem Stephano. Lát mig ødlast Rettlæteßins Koronu, sem Paulum. O Jesu! opna þær bloodsøgru Dyr þiñar Sijdu miñi Sælu i Andlátenu. Gef mer Fyrirheit um̃ Paradijs, sem Ræningianum. Lát þijna Engla flitia mijna Sæl i Fadm Abrahams, sem Lazari. Lát mitt sijdarsta Ord verda sem þitt a Krossinum,

ſo eg eilijflega Sæluhoolpiñ ver-
da mætti, Amen.

Pſ. Ton, Eiñ Tijma var ſa audugur Mann.

Eilijfi Almaattuge Gud, ætlid ſe Stioorn þijn Hæbleſsud, vors Jeſu viiſi Fadir, Mañiñ lieſt fordum myndadañ, med Saalu og Lijfi gæddir hañ, Utfor hañs maſkapadir, ad burtu deya Madur ma; Til Moodur ſiñar Jardar þa, apturhverſa nær fer her fra.

Af þeſsu veit eg aum̃ Mañ, eiñiñ Holds Gotu Stijgiñ þañ, gaanga ſkal Lijfs mijns Lijna, Aſt-vine kvedia og añad ma, er mer-þo Tijme og Maate ſa, huliñ um̃ Helfor mijna, Drottiñ eg bid þar fyrir þig, þijn Naad mer ſtioorne volduglig, ad beſt tilheñar bwi eg mig.

Uppliiſtu nadugt Auguñ mijn, ad ecki Saalu Daudans Pijn, ſkade nær ſkilſt fra Lijki, Drottiñ gef hæga Dauda Stund, Dijrd og rettlaatra Maña Fund, hia þer i Himnarijki, ſo fæe eg Utfor farſæla, fyrir Dauda mijns Lauſnara, ſã beſt kann mig

mig ad bevara.

Heilage Andi Himna-Rans, med Holl-di og Bloodi Frelsarans, Endurnær þu Ønd mijna, hañs beisku Kvala Blood-Sveiti, og blessadur þiñ Sætleiki, virdist þaa Vægd ad sijna, so Osbod Daudans Ogn og Neyd, allt verdi mer æ þeirri Leid, sefad og mijkt med Drottens Deyd.

Herra, eg bijd þijns Hiaalpræðes, blacka sem Jacob æ til þess, ad lykner þij-num Pioone, Drottreñ laattu mig fara i Frid., Fodurlands heim i Takmarked, med sælum Simeone, eins og Stephano opna mer, i burtu þegar deya fer, Himen-enn uppe þar hiaa þer.

Lijfsins Coronu laat mig faa, lijka sem Paulum Himnum aa, Jesus, miñ kære Christur, sialfur opnadu Saalu mijn, Sijdu Dyrnar blóodfogru þijn, i And-arslitrum ytstu, Fyrerheit þitt eg fegenn kijs, Frelsare minn um̃ Paradijs, Lofum Næningia vard sw vijs.

I Fadm Abrahams Øndu mijn, Eng-lar blessader leide þijn, sem Lazari þess

þiggia

þiarda, Andlaats, se lokſins Orded mitt, eins og ſijdaſt en Kroſſe þitt, til Trwar Duas og Dauda, æfiñlega her ſo eg ſe, ſaluhoolpeñ i Boneñe, enn þar ad Raun og Reynſlunne.

Añar Partur.

UNJNN.

Bæner fyrer adſkiliañlegar Perſoonur.

Keñemanns Bæn.

O Herra Jeſu Chriſte! Þu ædſte Keñemadur og Høfud Safnadarens, þu ſem hefur innſett þad heilaga Predikunar Embætte, ollum trwudum til Saluhialpar, og hefur ſett mig Overdugañ til þeſs Embættes ad foodra

þijna

þiJna Saudé med Lærdoome heilags Evangelii; Eñ med þvi eg keñe miñ Veikleika i so heilögu Embætte, þvi bid eg þig, minn Drotteñ Jesu! send mer Raad og Styrk þiJns heilaga Anda, hver mig uppliJse og miJnar Varer ahrære, ad eg i þessu Embætte, þer rettelega þioone, og mer til-frywudum Sofnude. UppliJs minn Skilning, ad eg kuñe rettelega ad sundurkliwfa Ord SañleiksiJns, med hoogværum Amiñingum og heilsusamlegum Keñingum, so mer tiltrwad Pund mætte avbatast. Vardveit mig fyrer Dioful-fiJns Vielum, Villu-Lærdoome og vondre Hneixlan. Gef mer gloo-ande Anda og diarflegañ, ad nidurþagga þverbrotna, straffa, ogna og amiña med allre Hoogværd,

F hugga

hugga og leidretta þar volndu og villtu, ei fyrer saker skiemelegs Aviñings, helldur vegna Elsku þijns Nafns. Laat mig ei letiast þo Hite og Erfide Eymda og Ofsookna mæte. Vardveit mer tiltrwada Saude, fyrer Dioflenum og allre Oluckn, Lijfs og Sælar. Gior nuña Tilheyrenda Hiortu ydrande sem Ninivitaña, adgæteñ sem Lydiæ, breñande sem tveggia Læresveina til Emaus reysande, so þeirra Hiertu mætte verda sw gooda avaxtarsama Jord, og þeir mættu med Maria wtvelia þad gooda Hlutskipte, og sijdañ mættum ver aller komast til ellijfrar Dijrdar og Sæluhimlpar. Her mñ bænheyr mig miñ sætaste Jesu, med Fodur og heilegum Anda, blessadur uñ Allder, Amen.

Psalmr

Psalm:Ton, Jesus Christur ad Jordan kom, etc.

Drottne Jesu Christneñar, Konungur hæablessadur, sem ert Hofud þijns Safnadar; Sa ædste Keñemadur, eitt Predikunar Embætte, innsett trwudum hefur, ad foodrud þar med Sæleñ se, sañañ Krapt þessu gefur, vakande sijst hver sefur.

Uppa mig soddañ Embætte, Overdeñ leggia villde, ad eg med Lijfsins Lærdoome, lijfga Hiord þijna skyllde; Enn eg Veikleika a mer finn, Evangelio þena, af þvi bid eg Gud. Andañ þiñ, Adstod og Naad mer lena, Hiælp so eg fenge siena.

Ahrære Varer Andeñ sa, Embætte rett eg þioone, leidande Vegeñ Lijfsins a, Lijdeñ fra Sælar Tioone, so ad hreint Orded Sañleikans, eg sundurklijfe bæde, med Amiñing til Almwgans, og eble good Heilræde: a Punde so Gudsmijns græde.

Vardveit mig Diofuls Vielum fraa og Villu-Lærdoome skædum, Hneixlum

so steyteſt engre aa, Adſtod mer ſend af Hædum, daarlegañ ſo eg duge Lijd, diarflega og faſt amiña, þverbrotna ſtraffa, og þagga uñ ſijd, þeim til Ognaner finna, i Hoogværd Verk þad vinna.

Vel hugga Saude Veſalings, villta leidretta og fiña, ei vegna ſkamlegs Aviñings, Elſku Nafns helldur þiñar, laattu mig ecke letiaſt, þo, Lidſemdar Herrañ ſæte, Oſſooknar Hita og Eymda-Sioo, i Erfidenu mæte, Byrdeñ ſo Brærnar bæte.

Satans vardveittu Svikum fraa, Saudena Hiardar miñar; Eins laattu Hiortunn Ydrum faa, og Ninivita þinna, einneñ Lydiu adgæteñ, Avoxt ſo goodañ fære, Emaus Reyſu Andeñ þiñ, Elſku brennande nære, Trwar-Gædum ſo tære.

Utvaled laattu ætijd þeim, Veru Hlutkeſted gooda; Sijdañ virdſtu oſs ſiaalfur heim, aa Sælu-Landed biooda: Her uñ bænh yr þinn Hiardar-Lijd, Hiartans Jeſus aaſtkære, med Fodur og Anda

fyrr

fyrr og siid, frægst løfadur sem bære, af ollu þvi Ondu hrærer, Amen.

Veralldlegrar Stettar
Persoonu Bæn.

Myskunsame, naaduge Gud, þu rettlaate Doomare alls Hollds, þu siñ sett hefr Doomara og Vallds-Meñ i þijna Christne, og hefur mig Overdugañ til þess Embættes kallad, þvi bid eg þig, Drotteñ, send mer Anda Vijsdooms og Skilnings, ad eg hafe þiñ Otta mer fyrer Augum. Gef mer ad vardveita þitt Logmaal, og gæta þeirra goodu Raada Jetro og Josaphats, elska Sanleikañ, eñ hata Agyrnd, styrkiande Eckiunnar Maalefne, og lata þañ Fodurlausa rett ske. Gef ad Rettlæte, Myskun og Sañleikur seu mer

kærare eñ Viner og Frændur, dijrmætare eñ Gætur og Mwtur, so eg jafnañ mer fyrer Sioener setie, ad sa Tijme kemur, at hvertium eg at Reikning miñar Radsmenſku ad giora, ad eg mætte þar trwrra Ploona Laun ödlaſt, fyrer Jeſum Chriſtum minn Drotteñ, Amen.

Pſalm. Ton, Oſs lat þiñ Anda ſtyrkia.

Als Hollds dyrſtur Doomare, Drottenn rettlaate minn, vor einka Vidhallþare, Velldes Armleggur þiñ, hverke þrijtur ad Dug ne dvijn, Valldſketter veittar-heſur, til Verndar Chriſtne þijn.

Einn til Embættes þeſſa, Ooverdugañ tookſt mig, þar inne þu mig bleſſa, Þrenningeñ Guddoomlig, Otte þiñ ſe fyrer Augum mijn, Anda Skilnings og Vitſku, auke mer Aſtgiof þijn.

Ad lære eg þitt Logmaal rijka, legdu til Drottenn Raad, Jetro, Joſaphats lijka, jafn-

jafnañ good þigge Read, elske Sannleik af allre Root, Orett og Agyrnd hate, sem er þer þvert a moot..

Hef Ecekna Meal adstode, efle fodurlausañ, Retteñ med Rausn frambode, Ræne sijst Neaungañ, Fridur, Sañlieke, Myskun mæt, mer se Vinum astkærre, dijrare enn Gæsa augiært.

So mer fyrer Gioonar salle, sw kome Lokfins Tijd, rettlæatur Reikning kalle, Rædsmenskn, er þente uñ Hrijd, trwrra Þenara legg þa Laun, fyrer Jesum eg finne, Farsælldar æt sin Raun.

Væn Hwsstioornar-Stiettar Persoonu.

O Eilijfe Gud og Fader! þu blessade Hwss-Fader og Stioornare þiñar Christne! Eg þiñ auumaste Pioon (Pioonustu-Kvinña) er kalladur til þess Embættes ad stijra mijnu Hwse: Eñ

med þvi eg orka einkes goods, af mer ſialfum til, ann þijn; þvi bid eg þig minn Drotten, ad þu veiter mer Hiaalp og Fulltijnge i mijnu þeſſu Embætte, chriſtelega ad ſtanda i þijnum Otta. Laat mig ei kennaſt af Bwkſorg og Ahyggiu, helldur vona uppa þig, ſem ert ſaa ørlaataſte og maattugaſte Giafare alls goods. Laat mig erfida og afla med Høndunum, þad ſem gott er, ſo eg hafe ad gefa þeim ſem þurfftuger eru. Laat mig veita gooda Forſioon mijnu Hwſe. Bleſſa þu mitt Hws ſem Abrahams, og laat mitt Erfide bleſſaſt; þvi nema þu bleſſer og bygger, vaker og verndar, þaa er allt annad forgefens. Gef ad eg brioote mitt Braud hwngrudum, og leide þaa voludu i mitt Hws. Gef mer

Gud-

Gudhrædslu og Skynseme, so eg se ecke nein Forrotnan i mijnu Hwse, edur able mer Vanblessunar med mijnum Syndum. Gef mer ad elska mitt Ekta Hiarta, og med Skynseme vid þad bwa, ockar Børn i Guds Otta ad uppala. Lat mig vera gooda Fyrermyndan i miinu Hwse, gef mer nædugt Yfervalld, diggdt Pioonustu-Folk, gooda Nagranna, Frid og Heilbrygde, heilaga Polenmæde i mijnu Erfide. Drottenn minn blesse mig og alla þa i mijnum Hwsum ern, og leid oss umm sijder i þitt eilijfa Dijrdar-Hws at Himnum, fyrer þinn elskulegann Son Jesum Christum, Amen.

Psalm. Ton, Mikille Farsælld mætter sai.

Herra minn Gud heidradur sert, Hwss-Fader blessade, þu sem Christnenar

 Krapt-

Kraptur-ert, Kongur og Verndare, hef- ur þu skickad hærstur mer, Heimile ad stioorna mijn, enn af þvi til þess Orkam þver, utann Medhiaalpar þijn, bid eg min̄ Drottenn þijde þig, þar til ad styrkia i ollu mig, ærlega so eg Embættid, æstunde gudrækeñ, Ahyggiu og Bwk-Sorg allre vid, ætijd se varsæreñ, eñ uppa þitt treyste einka Lid, orlaate Giafarenn.

Uppa Faung Hwssens allþarfleg, ers- ide Hondenn mijn, giarnañ so aptur gefe eg, Gud miñ, naudstoddum þijn, Heimi- le Forsioon tære af Trw, takest þad Far- sæld med, sem Abrahams mitt blessa Bw, Blessun so fenge sied, þviad nema þu bless- er Bæ, bygger þar, vaker sii og æ, og vernder ollum Voda fraa, verdur allt forgefens, Gudhrædslu og Skynsemd geym mer hiaa, i Giordum Bwstangsins, ei so vanblessest Sveitenn sia, med Synd- um Dagfarsins.

Gef mer ad elska Egta-Fliood, uppala Borneñ rett, Foolke se Fyrermyndan good,

good, farsælest þaa mijn Stiett, Yfirvalld næduqt, ærleg Hiw, ægætt Nægrañá Lid, Heilbrygde og Roosemd Hiartans, Trw, halltu þeim Gæsum vid, Erfide, Bol-Lund gooda gef, gagnest odrum þad til eg hef, hwngrudum þijn so brioote eg Braud, og bere þaa i mitt Hws, Heimilis Foolked, Eign og Aud, añastu Lyknar sws, leid oss sijdañ til Lijfs wr Naud, lifande Gud Jesus.

Ungmenna edur Barna Bæn.

Jesu Christe Guds eilijfe Son, þu sem varst eitt Ung-Barn, og hefur med Ordum og Epterdæmum auglijst, ad þu hefder Þocknan a þeim Bornum er til þijn verda boreñ. Eg þacka þer minn Jesu! fyrer retta Skopun, Skijrn og Christne, Vit og Skin, Mal og Miñe, og allt añad gott mer

veitt og gefed. Og eg bid þig fram̃veges, mı̃n blessade Jesu, fyrer þinn heilaga Mañdoom og Alldur, blessa mı̃n Ungdoom og Alldur, lat mig vara og þrooast aukast og eflast i þı̃ne Naad, Ast og Kyñingu og ollum goodum Dygdum. Lat mig stunda gott ad læra, eñ illt ad hata, so eg hliote þijna Hylle, mı̃n Gud, og allra goodra Maña. Fyrerget mer Synder mijns Ungdooms, bloomga mijna Æsku med Bloomstrum goodra Dygda og Froomleikans Lilium. Vardveit mig fyrer Slisum og allre Olucku, og ollum illum Selskap, gef mer þig eiñ ad ottast, Hlijdne og Æru mijnum Foreldrum og Yfirbodurum ad sijna, so þitt blessada Fyrerheit a mer uppfyllest, so eg bæde Ungur

og

og gamall, mætte verda þijnu Nafne til Lofs og Dijrdar, æ og eilijflega, Amen.

Psalm. Ton, Þu varst fyrer oss eitt Ungbarn.

O Jesu þu sem Ungbarn varst, og þau æ Nædar Hondum barst, med Orde og Dæmum auglijster, ad Börneñ væru geðfelld þer.

Fader, eg þacka Forsioon þijn, frijda Skepun og Christne mijn, Vit og Skin, Nænu, Miñe og Maal, margt añad gott fyrer Lijf og Sæl.

Bid eg nu Jesu þijde þig, þijn Naad framvegis leidi mig, fyrer Mañdoom og Proskañ þinn, Proskañ blessadu og Ungdoom minn.

Lææt mig eflast i Ast og Dæd, Æru, Kuñing og þiñe Naad; gott læra jafnañ og gediast þer, giorvallt hata sem midur fer.

Hille stadfastq blioota þijn, Hille mer eins af Moñum sijn, allañ fyrergef Ungdooms Brest, Æsku med Dygda Bloomstrum sest.

Froom-

Froomleikans Lilium frioofga mig, forsvare Nad þijn æstrijkligt, Olucku og Slisum ollum fra; ei gyrnest vondann Selskap æ.

Eru Nafne audsiina þijn, Ast og Hlijdne Forelldrum mijn, og Yfervalldsins allre Stiett, uñ mer eg þetta stunde rett.

Ungum og gomlum eins þad veit, uppfyllest mer þijn Fyrerheit, til Eru og Lofs i ollu þer, enn til Velferdar sialfum mer, Amen.

Þioonustufoolks og undergefiña Bæn.

Herra Jesu Christe! lifande Guds Son, þu sem hijngad i Heimiñ komst, ei til þess ad læta þer þioona, helldur ad þu þioonadir odrum; Eg þiñ audvirdilegaste Þioon, sem at miñar Embættis Þioonustu audvirdilegrar ad

ad gæta, bid þig, send mier þijna Nꝛad, ad eg umfram allt, mætti þioona þier med hreinu Hiarta, og gleima alldrei þijnum Bodordum, þar nærst med Tru og Hollustu ad þioona mijnum Hus-bændum og Yfirbodurum, ei einungis fyrer Augunum, Monnunum til Gedþecknis, helldur epter þijnu Bodi og mini Skylldu. Gior mig sem Elieser i Hwsi Abrahams, og sem Jacob i Hwsi Labans, og so sem Joseph i Hwsi Potiphars. Lat mitt Erfide blessast og luckast, ad eg ætijd þencke, ad mer ber af mijnu litla Embætte Reikning ad standa, ad eg um sijdir mætte, sem trwr Þioon, komast til Dijrdar Frelsis allra Utvalldra a Himnum, fyrir Sakerl þijns Blessada og Heilaga

Nafns

Nafns, A M E N.

Psalm. Ton, Oreckum af Brunne Naldar, etc.

Omin Jesu Astkæri! Ei komstu a Jordu, ad þer her þioonad væri, i Pinanning hordu, helldur þar med ad þena, þessum Jardnesska Lijd: Eg bid þig Lid mer liena, Lijfs umm giordalla Tijd.

Ad umfram alla Parta, þer Einum tiene, Pioonkan af hreinu Hiarta, sem Hroosun sæe, og alldrei giori ad gleima, goodu Bodordum þijn, æ medann eg a her heima, i Uulegdar Hreisi mijn.

Þer nærst Hwsbændum veri, med Hond og Munni, hollur hvad sem eg giore, i hvorin Sinni; Enn varist Biel ad sijna, og Binskap' Auguin Manns, Agte meir Æru mijna, og Edsta Bod Skaparans.

Gior i Abrahams Inni, mig Eliesar, Laban og lijka finni, hvort Lund hans flaskar, eirn Jacob; Eg sem heiti; Eirninn Potiphars Hws, Josephs Lastvarg leiti, lat þad Bænheyrt Jesus.

Æra mijn æ so grundi, ad eigi ea giøra, Reikning ar rijngu Pundi, eñ Raunuppskera, sem alla Mañraun mijki, mælandi Fogrum Ton, Guds Dijrdar gacktu i Rijki, giftu þar Triggda-Piyon, AMEN.



Bænir fyrir þa sem ganga til Heilags Altaris Sacramentis.

Bæn ædur Madur Skriftast.

Eg Aum Syndug Manneskia kem nu i Dag miñ Drottinn fyrir þitt Nadar Auglit, hladinn med sto:rum Syndum, sem yfir ganga mitt Hofud. Jeg jata, ad eg hefi syndgad i Himiniñ og fyrir þer. Eg er sa frawillti Saudur, tijndur Peningur og tapadur Sonur, sem wtsooad hefi þeirri

goodu

goodu Arfleyfdiñi. Eg skielf og
tytra, og hrædist þiñ Doom, eg
ottast Straff Syndanna, sem er
eilijfur Daudi, eg kvijdi fyrir þvi
ad deya, eñ eg skamast mijn þo ad
lifa. Hvad skal eg til giøra? Eg flij
til þijn, Drottiñ miñ og Gud miñ,
ædur eñ Doomuriñ yfir mig fell-
ur, þvi þu rekur aungvañ fra þer
er til þijn kemur: Þu hefur sett
Ydranheim syndugu, og hef̃r sendt
þijna Þenara ad boda øllum sañ-
ydrandi Syndañа Fyrergefning,
þvi æforma eg nu med þiñi Naad,
ad skriftast og jæta mijnar Synd-
ir fyrir þijnum Þenara. Drottiñ
Gud minn, uppvek mitt Hiarta
til sannrar Ydrunar. Þu ælijtur
einasta Hiartans Þanka. Gef
mer audmiwkt Hiarta i Jætu-
inguñi, stadfasta Trw i Aheyrslu
hei-

Heilagrar Amiñingar og Aflausnar, adgætid Hiarta i Eptirtekt og Avertinum frañvegis. O Jesu! gef ad þesse Dagur, se eirn Jdrunar Dagur, og Lijferniſins Betrunar Dagur, Ja, eiñ Heilagur Dagur. Seu nu Syndir mijnar drecktar i Hafſins Diwpi þijns heilaga Bloods, hveriu eg og fullkomlega trwi. Svo gef eg og ſel mig og mitt þetta Aform þer, miñ Jesu, til Saaluhialplegra Urræda og æſkilegustu Endalyktar, i þijnu Nafni og Nadar-Trauſti, AMEN.

Pſalm. Ton, Himneſki Gud vor Herra. etc.

O Gud fyrir Augſioon þijna, aumur eg kem nu frañ, harmande Hugraun mijna, hladiñ med Synd og Vañ, uppgengur mer uñ Megn, jaata eg þer Misgiord marga, ꝛnog i Himin, og arga,

vol-

Volads Raust vel nu gegn.
Fer mer sem fornum Saudi, og Fortopudum Son, wtsooad hefi eg Audi, og Arfleifdar bestu Von, stend þvi skialfandi i Stad, hrædist eg Hefnd margfalldа, horfandi a Doomin Gialldа, æ! hvor vill aumka þad.
Eg kvijdi so miøg ad deya, ad lifa skamast mijn, hvad skal ꞓa her um segia? Herra, eg flij til þijn, Drottin myskuna mer, adur enn Doomur æfellur, og Engils Raustinn gellur, wtrek mig ei fra þier.
Ollum, sem Raad sitt retta, Ramngloatum her i Heim, af þeim villt Oki letta, eg sæti Fognud þeim; Aforma i Raad þvi nu, fyrir Kenimans Footum, fiotradur Syndum liootum, skriptast med Trega og Trw.
O Gud! uppvek mitt Hiarta, Idrunar rettu til, Andans laat Audmijkt skarta, er eg frambiooda vil, i Jaatning allri mijn, Eptirtekt og Trw betsta, a Aflausn Prestsins festa, treystandi a Trygdir þijn.
Gef

Gef þesse goodi Dagur, gængi til Yðrunar, lijka minn Lijfsins Dagur, lagist til Betrunar, so ad mijn Synd giørvoll, i Hassins Diwp se dregiñ, Dreyra Jesu afþveginn, þvi treyster Ønd mijn oll. Fel eg allt þetta Efni, og Aform i Hendur þer, so ca þig einañ stefni, hvad uñvardandi er mer, Herra miñ Hiœlparsins, oll mijn Heilla Urrædi, og Endalok þeirra bædi, añastu einn Jesus, Amen.

Bæn eptir Aflausnina.

Þackir gieri eg þer miñ himneski Hiartans Fadir, fyrir þa Naad er þu mer i Nafne mijns Lausnara Jesu Christi hefur nu a þessare Stundu veitt, þar þu hefur leyst Fiøtur miña Synda, og fægad mijn Synda Sær, huggad og gladt mitt Hiarta med heilagri Aflausn og Bodun Syndanna

Fyrer

Fyrirgefningar, fyrir Muñ þijns Penara. Drottiñ miñ, gef þu mer þig her fyrir ad prijsa, Hiartañlega elska, og þer þioona. Send mer Nand þijns heilaga Anda, ad eg halldakuñi þad eg lofadi i miñi Iatningu, mig vid Syndunum fraũvegis ad sia, og i Endurnijung Lijfdagaña ad gainga, ſvo eg ecke Hverw darſamlega Syndirnar drygi, og þo eg ſyndgi (þvi þar er enginn ſem ei ſyndgi) þa gef mer af Syndunum upp ad riiſa, og ad eg miñiſt, ad Dvidurkvæmilegt ſe þad, ad afklædaſt þeim fagra Rettlætis Skrwda Jeſu Rettlætis, og iklædaſt aptur ſvivirdilegum Syndaña Flijkum. Drottiñ miñ, ſtioorna mer i Dag og alla Tijma til alls Goods, og med þeſſum Painka vil eg nu i Dag þiggia og

ned-

medtaka Drottins Kvølldmal-
tijd. Gud miñ uppfylli mijna
Nandþurft eptir sijnum Dijrdar
Rijkdoome i Christo Jesu, Amen.
Psalm. Ton, J Christi Kvølldmaltijd, etc.
Eg giøre Þacker þer, þu miñ Gud og
Fader, fyrer Naad meslu mer, millidur-
sem auglijster.
Vondsku leyst Fiotur fann, frelster mig
syndugann, Hugguñ i Hiartans Rann,
her af so merkia kann.
J Aflausn mer allt gafst kvitt, Jllsku
Ranglæted mitt, fyrer Þinons Taled
Þitt, þvi er Sæl minne fridt.
Gefe mer Naad þijn nu, nyja Von,
Elsku, Trw, so þioone Sæl þer sw, sem ad
Fridkeypter þu.
Eble mig Andenn þiñ, ad eg vel Heit-
vrdeñ, hallde, sem Herra miñ, hiet vid
Skrifta-Stoolenn.
Stiære mig Syndum vid, saurge ei Lijf-
ernid, med ferskum Synda Sid, soddañ
mitt Asorm stid.

Og

Og þo eg uppaa nij, Jllverki netiest i, Uppreisn mer unn af þoi, aptur nær til þijn flij.

Gef mer eg gaumgæfe, Glotunar Efne se, Jllskunne afklæddre, aptur mig samteinge.

Saurgande Skrwda-Skart, Skaparans engann Part, uppsett af Elsku-Art, Ond minne fagur biart.

J Dag sem Ar og Sijd, eble mig Nææd þijn blijd, bad fest i Þæænka Hlijd, bygge so Kvolldmaaltijd.

Uppfyll þaa Naudsyn nu, nææduge Gud Jesu, framlogd i sannre Trw, festest mer Beidnen sw.

Bæn fyrer Sacramentis Medtekning.

O Herra Jesu Christe! Brunnur allrar Næådar, þu Hugsvølun þeirra þyrstu og Læknaren þeirra siwku, hiartanleg var þijn Elska, þaa

ſem þu wtheillter þijnu heilaga Bloode til Forenar og Forlijkunar fyrer vorar Synder, og i Miñing þiñar Pijnu innſetter þad heilaga Sacramentum þijns Lijkama og Bloods ſem er Innſigle, og ſo ſem þijn eigeñ Handſkrift þijns Nadar=Sattmaala; Þetta er ſw lifande Odaudleikans Fæda Saalareñar, ſw dijrmæta Kræſingeñ elldur Hlutum ſætare, þad feita Geſtabodet; Her til langar nu mijna Saal og hwngrar, eñ (Gud nade) eg em breiſkur, og em Oberdugur, og get ei grated mijnar Synder, ſem eg villde og ætte, Trweñ er veik og Aſtundaneñ til þeſs gooda dopur, Hiartad er fullt med ſaurugar Hugreñingar; þetta jata eg! O Drotteñ, lat nu þiñ Krapt vera i mier breiſkum maatt-

ugann. Lat þiñ heilaga Anda upplijsa Hiarta mitt, og giøra þad breñande, so eg medtake nu þitt Sacramentum, ecke Overduglega mer til Dooms Afellis, helldur verduglega mer til Sæluhialpar. Gior mig eiñ saũann Johañem, sem med Trwũe nu hviile a þijnu Briooste, og þadañ wtsiwge Sætleika þiñar Huggunar, Vijsdooms og Styrkleika, so eg verde þiñ eigeñ Limur. Se þitt heilaga Sacramentum, Herra Jesu, mer eitt Merke og Teikn allrar Blessunar og Farsælldar, lat mig af þessu Merke raida og dæma alla mijna Velferd. Fel eg mig nu miñ Herra Jesu i blessudum Biargskorum þiña Blood-Unda. Opna mer þær Blood-fogru Nadar-Dyr þiñar Sijdu,

enkum

enkum i Andlaate mijnu, so eg mætte inngannga umm Port þeirrar himnesku Jerusalem. Her umm bænheyr mig minn Herra Jesu, fyrer þijns heilaga Nafns saker, Amen.

Psalm. Ton, Jesus Christur er vor Frelsare, etc.

O Minn Jesu Edling Dæda, Uppsprettu Brunnur mestu Næda, Hugsvolum mæt ert þyrstum þu, þijnum sarsiuokum Lækning trw.

O hvad varstu elskulegur! Ond minne og Lijfe mest sem vegur; Nær þu Foornfærdest Fodur þijn, til Forlijkunar Syndum mijn.

J þaa Minning innsett lienter, Alltaresins Sacramenti; Og med þvi liest innsigladann, allann þinn Nædar Fiattmælann.

Er þad Odaudleikans Fæda, Ondu sem kann med Lijfe ad græda, feitt Gestabod og Kræsing kær, Kraft er Sætleikans af ser liær.

Eg em breiskur, enn þo lꜳngar, or=
þꜳda mijna Sꜳlu þꜳngad; eitt velld=
ur: Sijst kan so sem her, sꜳrgrꜳta mijn=
ar Illgiorder.

Veik er Trw sem verd ad bioda, vollt
Astundan til þess gooda, saurgad er Hiar=
tad Syndum mest, sꜳ: Eg þer allann
jꜳta Brest.

Lꜳt þinn Krapt i breiskum byggia,
blessadan Hiartad Andan þyggia, brenn=
ande Elsku birte hann þar, Bwstadnum
þeim til Velferdar.

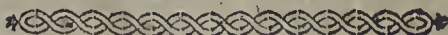
Ei so take eg Angur spennte, Overdug=
lega Sacramente, edur til Dooms Afelles
mer, æ! mig verdugan til þess gior.

Johañem lꜳt mig her þin heita, Hollds
þijns og Bloods þꜳ fer eg ad neita, blijf=
ande i Trw ꜳ Brioostum þer, Blessan
otsiwge þadann mer.

Pad skal Teikn og mer eitt Merke, ꜳ
Myskun þijna og Himaspar Verke, af þvi
so rꜳda mege eg mest, mitt Stand upp
hedann farsꜳlest.

J Blood-Unda blijdur þinna, Biargskorum lát mig Hæle fiña, set mer opnar Dyr Sijdu þijn, Sáleñ er þar med forlijkt mijn.

J Andláte enkum mijnu, uppliwk mer Himna-Porte þijnu, O Jesu! Bænheyr uñ þad mig; J þeim Dijrdar Sal finn eg þig, Amen.



Bæn eptir medtekid
Sacramentum.

Lof og Heidur se þer min̄ liwfe Lausnare Jesu Christe fyrer þad, ad þu hefur nu láted mig verda Hluttakara þijns sæta Gestabods, i hveriu þu sadder mijna Sál og endurnærder mitt Hiarta. Nu er eg ordeñ þitt Barn, Brooder og Læresveirn, giore mer nu engeñ her epter Ovæd, hverke Daude, Dioful ne Helvijte, et

Hollð eður Heimur, þvi eg ber Miñing Blood-Benia mijns Jesu i mijnu Hiarta. J þessum Styrkleika vil eg gænga gegnum alla Hörmung, og sialfañ Dauðañ, til Fiallsins Drottens, til Borgarskaps hetrra Hellögu. Drottenn Jesu, gef mer her epter nu so að lifa, að ä mer sinest það fagra Brwðar-Skart þijns Rettlætes, og þær fagurbloomgudu Rooser og Liliur goodra Dyggða. Lat mig Syndernar framveges fordast, sem Höggorm. Geym mig fra ollu illu og helga mig i þijnum Sañleika, þijn Orð eru Sañleikur, so eg uñ sijðer mætte vera sem þu ert, med Fodurnum, og þer, og med heilögum Anda, so sem þið eruð eitt, og þetta allt se nu og vere Amen, i Jesu Nafne, Amen

Amen. J Nafne Fodur og Sonar, og heilags Anda, Amen.

Psalm. Ton, Christe ver aller þockum þer.

Herra minn Jesu heidra eg þig, med Hiartans Lofe mijnu, Hlutrakara enn hiellstu mig, ad Hollde og Bloode þijnu, af hveriu Sæl mijn Sadning fann, sem endurnærde þurftugann, i Synda-Angre sijnu.

Nu er eg Barn og Brooder þinn, Brwdur þijn eins ꝍstkæra, af þvi fram̄geng eg Okvijdeñ, ei kann mig framar hræra, Helvijte, Diofull, Holld ne Deyd, Heimur, Ognan ꝍ minne Leid, af er sw oll Torfæra.

J mijnu Hiarta eg Minning ber, mijns Jesu Benia Skara, i þessum Styrkleik fram̄ eg fer, feila mer ei ne spara, ad Vialle Guds mijns giora Leid, gegnum Hormung og sialfann Deyd, til Fodur-Landsins fára.

Gef Efi minnar allañ Part, upp hedann mætte eg sijna, ad blessad Rettlætes

Brwdar-Skart, breidder a Saalu mijna; og Liliur Dygda Lit-fagrar, lioetar og fordast Synderner; fyrr enn mer Dægur dvijna.

Geym þu mig allre Glœpum fra, gef ad eg sijdann hlioote, heilagann Bwstad Himnum a, og hanns um Eilijfd nioote, er þu med Fodur ædstum skijn, Anda heilogum lijka þijn; þa blæs ei margt a moote.

V. Þwngadrar Kvinnu.

Myskunsame, nadugе Gud og lyknsame Fader, þu sem i Upphafe skapader Mann og Kvinnu, og baudst þeim ad aukast og margalldast. Eg þijn Ambatt, finn og formerke, ad eg er epter þijnum Vilia Oliett orden og avaxtarsøm, hvad mer fyrst Orsøk gefur þitt Almætte ad prijsa, sem og þijna Gædsku. Blessud og dandsamleg

samleg eru øll þijn Verk vor a
medal. Enn med þvi þu hefur vegna Syndanna uppalagt Barns-Mædrunum Soott og Harmkvæle, þvi bid eg þig, minn Drotten, hvers Kraptur er i breiskum mattugur. Þu sem engann lætur yfir Megn freistast, vertu mer nu nadugur og nalægur, styrk mig, styr mer og stioorna, so eg rate ecke i neirn Haiska, edur mitt Foostur. Vernda mig frá Dioflenum og allre Olucku, Slisum, Føllum, Heipt og Reide, og øllu skadlegu. Leys mig og greid i hagkvæmann Tijma, gef ad allt tilgange skaplega og natturlega um mijn Efne, og ad mitt Foostur, þa i Heimenn fædest, mætte fyrer heilaga Skijrn, mijnum Lausnara Jesu innplantast, og þitt Oska-Barn

verda: Verde þinn blessadur Vilie a mer. Uppfyll mitt Fooſtur med heimuglegum Krapte heilags Anda. O Herra Jesu! þer offra eg nu og gef mig og minn Lijfs Avoxt; yfer dreif hann med þijnu Bloode. O Drottenn! yfirgef mig ecke, og lat mig ſtedugа ſtanda, hvorneñ ſem þu med mig hondlar. Gef allt mætte ſke þijnu Nafne til Dijrdar, enn mer og mijnum Lijfs-Averte til Farſælldar, fyrer Lijf og Saal, Amen.

Psalm. Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggeſt þu,

Hiartans Faderinn heilage, hvor i Uppheſe ſkapade, Mann Kvinu og Bode hatiſt, Monnum Heims ad margfalldaſt, Mandat þetta ſtendur ſo faſt.

Her nu formerke a Hogum mijn, heilogum epter Vilia þijn, Avaxtar ſom eg er, Orſok ſw miog auminner, ad Almætte þitt

priiſ-

priiseft af mer.

O hvad dædsamlig oll þijn Verk! O hversu mættug Honden sterk! enn fyrst ad feckstu sagt, ofs þad fyllde uppælagt, sem ædur hofum Syndena vakt.

Miñ Gud þiñ lættu Mætt i tie, mættugur hver i breyskum se, ei freistar yfer Megn, vertu mer þvi Gædsku gegn, gior ei ofþwngt Sorganna Regn.

Um Næd þijn bæde og Nælægd bid, naudspentre siindu, Drotteñ, Lid, Hæskanum, framer hritt, allañ Voda og Vanda stytt, vardveit eiñeñ Foostrid mitt.

Greide miñ Hageñ Gædskañ þijn, gef allt skaplega uñ Efne mijn, falle, sem fara ber, fædt eins þegar Foostrid er, Fride og Blessan næe hiær þer.

Fyrer Skiirn eins læt af-laugast, og Jesu mijnum samtengiast, Ofsa-Barn, þad se þer, Anda Drottens Astgiafer, audsyn þvi, enn Vilia þinn mer.

Offradu þer þæ Eigu mijn, ysirdreifsdu med Bloode þijn, Andar-Heill æstwdlig,

hiælpa eg stande hreistelig, hvernen sem þu breiter vid mig.

Allt so verde til Æru þer, enn ad Farsældum þvi og mer, sanne þad Sæl og Lijf, ad ockar sertu einka Hlijff, eg æ medann fullirwa blijf.

Andvarp Joodsiwkrar Konunu.

O Herra Jesu! Kom til mijn og hiælpa mer nu þvi Hormungen og Neyden hefur spent mig. O Jesu minn Lausnare! Leys mig og lat mijna Hryggd snwast i Fognud, og mijn Harmkvæle i Hægd. O sæte Jesu! Eg hroopa til þijn, bænheyr þu mig og gef farsælan Enda minar Eymdar. Gud minn Skapare blessa mig, Jesu minn Frelsare fride mig, heilagur Ande minn Huggare hresse mig. I þer

Drotteñ er oll mijn Von, þar fyrer laattu mer alldrei neitt til Skada edur Skamar verda, Amen.

Psalm. Ton, Gud myskunn nu ollum oss.

O Herra Jesu! hialpa mer, Hormung og Neyd mig speñir, O Herra Jesu! hiaa mer ver, Hriggda þvi Lijfid kvi:r, O Jesu hvest Lausnarin, leys mig af þrongri Pijnu, O Jesu! fell i Fognudiñ, saarliga Sorgar-Lynu, Hægd veit Harmkvæle mijnu.

O Jesu! hafdu aa mer Gaat, añist mig Naad þijn rijka, O Jesu! sælañ Enda laat, Eymdina finna slijka. Blessi mig Fadir, Frelsari miñ, Fridar sijns ei mer neitir: heilagur Andi Huggariñ, Hressingar best mer leiti, og good Afdrif Von mijn veiti.

Packargiord Sængur-Kvinu

Hiartans Lof og Heidur se þer miñ Allra Sætaste Drottinn,

þar fyrir, ad þu hefur lated mig med Gledi og Fegnudi siaa minn Lijfs Avoxt, og eina Rett skapada Manneskiu af mer i Heimiñ fædda, þu hefur sundr slitid min Hryggdar-Seck, og mijn Sundurmerdu Bein gladvær giort. Eg miñist nu ei miña Harmkvæla fyrir Fagnadar-sakir. O Drottiñ! þitt Lof skal jafnañ vera i mijnum Muñi. Eg vil tala mñ þijnar Dasemder, og framtelia þad siñ þu hefr giort vid mijna Saal. Framvegis bid eg þig miñ Gud og Drottiñ, so siñ þu hefur þad gooda vid mig og mijna Barn-Kynd uppbyriad i Skopuniñi, og heilagri Vatns-Skijrn, sem er Endurskopun Christenna Maña, so gef mer aptur Styrk og Hressing, ad eg kuñi þer i þijnu Hwse ad þioona, og mijns Embættis

bættis og Hwsstleornar Erfidis ad gæta i þijnum Otta. Gef þu og so þessari minni Barn-Kynd, ad þad mætte þinar og þina heil. Engla Verndar niioota i Voku og Svefni. Vardveit þad fyrir Diøflinum, Ohreinum Ondum, og allri Olucku. Þu Svefnlause Hyrdirinn, vak þu yfir þvi, veit þvi eirninn Værd og Spekt, Vort og Proska, Vit og Skyn, ad þad, so lengi þad lifir, mætti aukast og þrooast i þinni Kyñingu, og ollu goodu, so þad utan sijdir med mer, mætti sia þijna Goodsemd a Landi Lifandi Manna, i eilijfri Dijrd og Sælu. Drottinn heyr þu mijna Bæn, og lat mitt Akall koma til þijn, Amen.

Psalm. Ton, Giørvoll Christinn skal glediast nu.

Af Hiartans Grunni heidra eg þig, Herra sem Nead mer tiedir, mijns þar Lijfs

Lijfs Avoxt liestu mig, lifandi sien med Gledi, Rettskaptri fæddan medur Mynd, margt fleira gott þeirri Barn-Kynd, Andlegt af Alud ledir.

Hriggdar min̄ slitid hefur Serk, hrester vid Beinin̄ mordu; Nær sem i Fængid Gledin̄ geck, gleimast Harmkvælinn urdu: Lof þitt skal Gud i Mun̄i mer, mikladar þijnar Dæsemder, fyrir Foolkinu a Jordu.

Blijdur fram̄vegis bid eg þig, byriad i Skopunin̄i, gott vid Barn-Kynd mijna og mig, mest þo i Vatns-Skijrnin̄i, Stadfest, so hreß i Hwsi þijn, Hws-Stioornar lijka Standi mijn, Heidur þinn Heilbrygdinni.

Barn-Kynd þessari legg þu Lid, Lijfsur i Voku og Svefni, hverskins Olucku hlijf þvi vid, Holldsins blessandi Efni; Voxt gef þvi, Vit, Skin Værd og Spekt, so verdi Gudi og mon̄um þeckt, Lijfsins med Lucku-Gefni.

Um̄mwra þad med Englum þijn, upp-

fræd i Kynning þinni, þeimeir i Þreysta i þessu sinn, sem þroaast ad Lijfs-Æfiñi; so ad þer loksins lendi hia; og Lambsins Brudkaup sjai ad sia, um Alldir i Eilijfdiñi, Amen.



Huggunar Bæn Peirrar Kviñu, sem fædir sitt Barn Andvana.

Myskuna þu mer, minn Gud, eptir þiñi Miskunsemi, og eptir Mykilleik Myskunsemda þiña, afma þu mitt Rannglæti. O Drottiñ! med þvi þu hefur nu reynt mig med þessu Mootlæti, ad þu liest mig ei mitt Afkvæmi med Lijfi sia, þa gef mer støduga Þolinmædi, þessum þijnum Vilia ad taka, þiñ Vilie vard, eñ ecke miñ, Drottiñ miñ: Vardveit mitt Hiarta fra allre Efasemd uñ Saalu-

Saluhiaalp miñar Barn-Kynd-
ar, gef mer stadfasta Trw til þiñ-
ar heimuglegrar sem opinberleg-
rar Nadar-Verkunar. Æ Drott-
iñ! eg trwi, eñ auk mijna Trw, og
hiaalpa miñi Vantrw. Þu hefur
sagt: leisid Bornunum til mijn
ad koma; þad var þitt Handa-
Verk, þad var þer, i mijnu Lijfi
innilugt, gefid. Þvi trwi eg,
miñ Herra Jesu, ad þu hafir þad
med þijnu Bloodi yfer dreift, og
med heimuglegum Krapti þijns
heilaga Anda upplijst. Drottiñ,
gled mitt Hiarta og mijn Bein,
sem þu hefur sundur marid, þu
gafst, þu burttookst: se þitt Nafn
blessad. Uñ mer, miñ sæti Jesu!
ad mega þetta mitt Barn med
Lijfi, Gledi og Dijrd sia uñ sijd-
ir i Himnarijki. Eg bid og segie:
Drott-

Drottin̄ min̄, verdi þin̄ Vilie so a Jordu sem a Himne. Og eg aptur bid: eige leid þu oss i Freistni. Og i Pridia Sin̄; helldur frelsa oss fra Illu, fyrir Jesum Christum vorn Drottin̄ og Herra, Am̄.

Psalm. Ton, Settu mijn Sal i Þanka þer. etc.

Myskuna Drotten̄ min̄ Gud mer, Myskunsemd eptir þinne, sem allt Naauglætid asmaer, af Naadar Goodsemdin̄i, þu hefur reynt mig Mootgang med, mitt lietstu fædast Askvæmed, leidt fra Lijfs Hræringinni.

Þo gefdu Volin̄mædi mer, minn þijnum teingdu Vilia, han̄ vard sem hlijddi, Herra þer, hin̄ maa ei soolgen̄ dylia; Afsnijd mitt giervallt Efa-Þar, um̄ Velferd minnar Barn-Kyndar, enn Ordsins laat allvel skilia.

J Athugun mer ebldu Trw, a Naadar Verkum þijnum, æ! minni Veiki vidhialp þu, og vorkenn Breiskleik mijnum,

Bornuñ fyrr til þijn bodader, Barn var og lijka gefid þer, mitt þetta i Moodur-Leynum.

Þvi trwi eg Herra hafir þad, med helgu þijnu Bloodi, yfirdreift, skijrt og aflaugad, Uppruna Syndar Moodi, Hiartad og Bein lææt heilbrigd giord, Herra sem voru sundurmord, i feingnu Rauna Floodi.

Þu bijttir og i burtu-tookst, blessad se Nafn þitt sæta, þu grættir bædi og Gledi jookst, græddir og vañst upprætа; Gef mer Barnid minn Gud ad siaa, gladvært i Dijrd þer sialfum hiaa, mig virdst þar med þvi kæta.

Eg bid ad verdi eins aa Jord, og i Hædum þiñ Vilie, oñur er Bæn eñ aptr giord, ofs Raad þijn Freistni dylie, þridia: Frels ollu Illu fraa, æ! veit þad Drottiñ Himnum aa, Trwar þo Skraf nu skilie, Amen.

Bæn Freistadrar og Sturladrar Persoonu.

Hvi Drottiñ, myskuna mer aumri Manneskiu, og lijt til mijn þijnum Nadar Augum, þvi Vøtniñ ganga iñ ad miñi Sælu. Mijnar Syndir eru uppgeingnar yfir mitt Høfud, Diøfulliñ skelfir mig, Helvijtis Ogn er fyrir mer, Daudiñ ofbijdur mer, Syndirnar særa mig, og Elldur þiñar Reidi sijnist mer upptendradur. Eg skelf og tytra, jæ, mer sijnist i þessum Freistingum sem þijn Myskun hafi Enda teked, og þijn Reide vilie mig alldungis uppeta, eg vilde giarnañ daudr vera, eñ eg kvijde þo fyrer ad deya, Avi! Hvad skal eg tilgiøra? Øll mañleg Raad og Hiælp er wte. Hvert skal eg flija? Til þijn, Drotteñ Jesu, sm freistadur varst, og sigrader Freistingarnar: Til

þiña

þiña Foota skrijd eg, sum ein Hund-Tijk til sijns Herra, slijttu þer Drotteñ, frelsa Saalu mijna, fyrer þiñar Myskunar saker, lat mig ecke orvinglast i mijnum Syndum; tak þessa Freisting fra mer, gef mer breiskum þinn mattugañ Krapt ad standa og strijda. Riettu ad mer þijna Hønd, sem Petro, þa hañ ætlade ad sockva i Vatnenu: Utslock þu Ellds Baal Freistingaña, wr Ofne mijns Hiarta, og lat Svølunar Daggar Blæ þijns heilaga Anda svala Hiarta mijnu, gef Freistinguñe þañ Enda, ad eg fæe vel stadest. Lat þitt heilaga Hiartà-Blood hreinsa mitt Hiarta, gef mer ad strijda gott Strijd, so eg i þer, þu Diøfulsins og Daudans Sigrare, Sigurenn ødlast mege, Amen.

Psalm.

Psalm. Ton, Jesus sem ad oss frelsade, etc.

Hvi, Drottenn mykuna mer, Manneskiu aumre Þinne, og lijt til mijn af Hædum her, Hugg unar Augsyninne, Freistinga Votnenn feikeleg, fast ad Sealunne kreyngia, Syndanna Byrden sama Veg, sæart vill Hofuded streyngia.

Diofull mig skelfer, Daudenn slær, daglegu med Ofbode, Sæar-Ogn Helvijtes setst mer nær, Syndaña meider Reide, ofann aa þetta Elldur þinn, uppþtendradur i Bræde, audsyner mer þann Avoxt sinn, eg skelf og titra bæde.

Freisting mer syner þesse þad, þijn Myskun sei Ende, og mig vilie i annañ Stad, uppeta so þijn Reide, kijs eg þvi Daudans Kaleik mer, kvijde eg þo vid ad deya, Avi, hvert skal eg hörfa her? Hvad skal eg giora og segia?

Mañleg Hiælp oll fyrst wte er, eg skynia Raaded besta, flya til hañs og flijta ser, Freistne sem þolde mesta, yfirviñande allt

þad Strijd, ertu þad Hugvekia þijn-
um Footum þui eg strijd, þnar i Raudar
Floode.

Sem Hund-Tijk til sijns Herra sier,
horfe eg a Moskun þijna, far þui af Stad
og flijtu þer, frelsadu Saalu mijna, Or-
vinglun læt mig ecke fa, i mijnum Syn-
da Vanda, tak mer helldur þa Freisting
fra, frijskur so mætte eg standa.

Vijt þijnum Krapte beyskre Aund,
þorest ad farsæl gete, rett mer so þijna
Hiaalpar Hond, hvalfsoknum eins og
Pijre, vilt lockttu Hiartans Ofnewr, Ellds
Baal.d Freistingaña, Drottenn þijns
Anda Daggar-Skwr, dreifest mer Geds
um Ranna.

Freisting gef Enda sæe þaň, farsæll eg
stadest gæte, Hiarta Blood þitt mijns
Hiarta Raň, hreise og endurbæte; gefdu
medaň eg gifte hers, gott Strijded jafnaň
heige, so ad eg loks i sialfum þer, Sig-
ureň odlast mege.

Trwarstyrking þess Sturlada.

Vijked i burt, min Hæl snwest og til Skaman verded mijner Ovmer, burt þu Diefull Dande og Helvijte, med yckar Ognan og Ablaupe, þvi Drottenn hefur heyrt mijna Bæn, Drottenn er mer til hægre Handar, hann er mitt Hiartans Traust og Hlutskipte; Eg hrædest nu framar engva Olucku, þvi eg er þar viss uppa, ad hverke Hæd ne Dypt, edur nockur Hlutur, og engenn Skepna fær skiled mig vid Guds Kærleika i Christo Jesu. Dande, hvar er þinn Sigur? Helvijte, hvar er þinn Broddur? Lof se Gude sem mer hefur Sigurenn gefed fyrer Jesum Christ-

um, Amen.

Psalm.Ton, Heidrum ver Gud af Hug og Saal.

Vijked i burt, vended frá mer, verded til Skammar Oviner ; burt þu Dioful og Daude med, dapurt og rijme Helvijted, ei framar yted Ogn til mijn, Ahlaup, Slægd ne Viela-Pijn, Gud þvi bænheyrer Bornenn sijn.

Drottenn er mer vid hægre Hlid, hann er mitt Trwar Atkered, Adstod, Hlutskipte og Hiartans Traust, hrædest þvi Saal mijn Vafalaust, engva Olucku og engva Neyd, af þvi hun Vonar setur Leid, til Lids Drottens i Lijfe og Deyd.

Hæd, Dypt, Skepna ne Hluterner, Himens og Jardar, viss eg er, ei kunna ad skilia ockur nu, allra kæraste minn Jesu, Helvijted Brodd ei hvessa kann, hverge neirn Sigur Daudenn fann, Gudi se Lof sem gaf mer hann, Amen.

Bæn þess sem mist hefur

sinn

sinn Astvin.

Myskuna þu mer, þu myskunsamaste Gud, þu Naud-Hiælpareñ naudstaddra og veit mer Hiælp og Adstod, þvi eg em einmana og færæd'ur, eg ordenn sem Nættugla i Eyde-Hwsum, og sem einmana Fugl a Hws-Þekium. Drotteñ, þu burt-tokst miñ Astvin, hañ var ad soñu þiñ, þu gafst hañ, þu burt-tookst hañ, se þitt Nafn blessad. O Jesu! þu sæte Lyknar-Bruñur, svala þu mijnu sorgfullu Hiarta, og still mijna Angist. Lijt til mijn þeim somu Nædar-Augum sem þu leist til þiñar blessudu Moodur under Krossenum grætande og send mer Adstod, ja, vertu siælfur mer og mijnum þad besta Forsvar i allre Neyd. Hugga mig mz

þeim Ordum, er þu huggader þat sorgfullu Eckiu til Naim. Gef mer þijn Nadar-Fyrerheit, sem þijnum Læresveinum, ad mijn Hriggd skule snwast i Fegnud. Sundursliit minn Hryggdar-Seck, og gled mijn sundurmørdu Bein. Gef mer heilaga Polennmæde, at þessum mijnum Tæra Sæd-Tijma, ad eg med gladværre Von bijde Uppskeru-Tijma eilijfs Fagnadar, ad eg mege þar siaa og lijta mijna undanfarna Astvine, og med þeim lofa þig og dijrdka um eilijfar Oendanlegar Allder Allda, Amen.

Psalm. Ton, O. Christeñ Sæl uñhugsa fyrst.

Mer Drotteñ myskunsamur vert, mæddra sem Naud-hiaalpareñ ert, hress mig einmana i Hormum mijn, her ligg eg, særaad Skepna þijn.

Eins

Eins sem Nætt-Ugla ordeñ er, i Eyde-Bælum skijler ser, og æ Hws-Þekium uppe þar, einmana Fugleñ stad dur var.

Eirn i burt tooksstu Astvin miñ, Egeñdoom, Gud; ad soñu þiñ, hañ gafst, og ryckter honum fræ, heidrast ætt blessad Nafned æ.

O Jesu Lijfsins Leidtoge! Lyknar Bruñur i Neydeñe, svala mijns Hiarta Sorgar-Pijn, sefa og still þu Angest mijn.

Allijt mig Nædar-Augum þijn, eins og fyrr sællrar Moodur-Pijn, Kross under Gælga grætande, gef mer so Styrk af Hædenne.

Vertu Gud mer og mijnum þæ, mesta Forsvar nær liggur æ, æ! breyt i Huggun eins vid mig, og Eckiu Naims tiader þig.

Sem Læresveinum, so mer veit, sætust þijn Nædar Fyrerheit, ad Hryggd i Fognud hverse miñ, hiælpe þvi Mæle Kraptur þinn.

Slijttu Gud Hryggdar-Serkeñ miñ, so gled og Bein mijn daud-mariñ, þesse

Sæd-Tijmeñ tærade, temie mer heilagt Polgæde.

Ad eg i Von og Ast ar þer, Uppskieru Tijmans bijde her, eilijfrar Glede, og aptur þær, Astvine mijna fæe ad siær.

Og med þeim lofa um̃ Allder þig, Astar-Preñingeñ guddoomlig, Anda mer Kraptur uñe þiñ, andlege Sæalar-Brwdgumeñ.

Siofarande Manns Bæn.

Almættuge Mijskunsame og Naadarrijke Gud, sem stioornar og stijrer ollum Hlutum, þu sem ert Herra Himens og Jardar, Vatnaña og Siæfarins, þu hefur ad soñu i Upphafe allar Skepnur under Mañsins Fætur lagt, eñ vegna Syndareñar hliootum med Mædu og Erfide vorrar Næringar ad leita. Og med þvi eg

eg æforma nu i þijnu Trauste eina hættusama Sioo-Ferd ad byrja, epter þijnu Bode og Orde, þvi bid eg þig, minn Drottenn, um Naad og Hiælp Hlijfd og Blessan, æ þessare hættusomu Reisu. Vertu oss nælægur, og lat oss, sem brwkum vora Hondlan æ Stoor-Votuunum, siæ og reyna þijnar Dasemder: Bevara vort Lijf og Sæl, Skip og Gotz fræ ollum Hæsska. O Herra Jesu! still þu bæde Storm og Sioo, so sem þu giorder, þæ þu varst æ Skipe mz þijnum Læresveinum. Bevara oss fyrer Brime og Blind-Skierium, skadsomum Fiskum og Sioo-reifurum. Gef oss Kyrd, Hægd og Logn. Blessa þu einnenn vort Erfide og Veidarfære, sem Petri. Gef oss gooda Hofn og Lending,

 þæ

Þakvilium ver til Lands komner, af Hiarta siyngia og segia: Þockum Drottne sem dasamlega Hlute hefur vid oss giort, þvi hans Myskunseme varer eilijflega. Per befolum ver oss nu med Sælu og Lijfe, Skipe, Gotzi og Veidarfærum, til allrar Umsioonar: Drottinn heyr þu vora Bæn, og lat vort Akall koma til þijn, Amen.

Psalm. Ton, Ad ydka gott med Æru

O Gud Zebaoth ædste allra Hluta Stioornaren, Himins-Roos, Jardar hærste, Herra og Magtar-Kongurenn, alla Kynd oss þu gefur, Edla-Lynd, skapt sem hefur, enn Mannsins Synd, Mædu ad nar þeim krefur.

I Drottens æset Otta, adkresiande Naudsyn mijn, eina Sioo-Ferd æhætta, epter Nadar Bode þijn, þvi bid eg, þu mig blesser, þennann Veg, enn þo hvesse, ad farsælleg, Forenn endest þesse.

A Reysum Vatna rijkar, reyna þijnar Dáadtemder, uñ ojs og eirneñ lijka, enn naalægur vertu her, Saal og Lijf, samt bevara, sertu Hlijf, Baate og Skara, illt burtdrijf, Engla Filgd ei spara.

Storm og Sioo still i Skordum, sterka Farar Heilleñ mijn, Gud so sem giörder fordum, goodur Læresveinum þijn, Blind-Skerium Bæatnum forda, og Ban-Fiskum, Logn vid skorda, Reisurnar, bæg med Afle Orda.

Verkeñ og Veidarfære, vor (sem Peturs) blessa þu, i Hofn ef Hiealp þijn bære, hana skylldum prijsa af Trw, og þacka þer, Gædskañ gooda, gott sem lier, Verndeñ, Pioooda, Landfaster, Lofgiörd þær frambiooda.

Saal og Lijf Son Guds kære, samt Lijfsins Utrettingar, Goß, Skip og giörvoll Fære, gesum þer til Umsioonar, bænheyr þu, Beiðne mijna, byrg ei nu, Myskun þijna. O Jesu! ad ojs leat þad hrijna.

Ferdamanns Bæn.

I Þijnu blessada Nafne, Drottẽn miñ Lausnare, æforma eg mijna Reisu: O þu farsælaste Ferunautur og Leidtoge, kom þu til mijn, og leid mig til og fra med allre Farsæld, so sem þu giorder Jacob Forfedur, og þeim yngra Tobiæ, hverium þijner heilager Englar fylgdu og leiddu eg Leid vijsudu. Bevara mig Drottẽn bæde a Saulu og Lijfe fra Oved-rattu og Lopt-Elldingum, Reid-arþrumum og øllum skadsomum Lopts og Jardar Ondum, fra Vatns-Straume og voveifligum Skada, Villudijrum og vondum Reisurum; fra allre Olucku og Slisum, einkum fyrer Diofulsins Afalle,

Afalle og Svikum. Lat þijna
heilaga Engla leida mig og alla
þa i miñe Ferd eru, og bevara i
Voku og Svefne, a Heßbake og
Fæte, gef mer Farsælld og gooda
Frañkvæmd miins Eyrindis,
uppvek gooda Meñ mer til Greida
og Goodgierda, þar er eg hitta
kan. Blessa mitt epterlated Hws
og Heimile, so eg med Glede mege
þad aptur sia heimkomande. Bevara
mig fra vondum Selskap,
bradum Dauda og allre Kvøl. O
Drotteñ! vertu med oss øllum a
Vegferdar-Reisu vors Lijfs, og
uñ oss med Glede ad na veru retta
Heimile og Fødurlande farsælu
a Himnum, þu sem lifer og
rijker einn og þreñur almattugur
Gud ad eilijfu, Amen.

Psalm. Ton, Pa Barnid Jesus i Betlehem.

Farsælasti Folgiariñ, og Forunautur Goodi, nu til Reisu er Naudsynin,i Nœdar þiñar Floodi, kemur mer; Þvi kom til mijn, kriing mig breidist Verndan Þijn, med Engla fylgd ægætri, þeirri er Jacob þu redst tiea, þar med mgum Tobia, af Guddooms Mystkun mætri.

Blijdur Gud mig bevari, bædi a Saal og Lijfi, vid Oveduræattu, Ahlaupi, og ollum Voda hliifi, Elldinq, Prumum, allri Neyd, Oluckuñi brædum Deyd, og Ondum Illgiørdaüna, Villu-Dijrum, Vatna-Straum, vovéiflegum Skada-Glaum, og Ræni Reisaranna.

Einkism Diofuls Afalli, ollu fra mer buga, Lidsemd Engla a Leidiñi, lat nu Pinna duga, i Voku og Svefni a Fæti og Ferd, farsæl Reisa verdi gerd; gooda Meir til Greida, uppvektu mer, Elskann tw, eptirlætid Hws og Bw, Blessan virdstu ar breida.

Aptur so mer audnist þad, allt med

Glediad fiña, vondra Selskap vijk wr Stad, fra Vegi Foota miña. O Drottiñ! vertu ollum oss, aura Lyfsnus Reisu-Hnoss, Biorg og Lid leggiandi, lekfins gef ad lendum ver, Lof færandi sicalfum þer, a fostu Fodur-Landi.

Siwks Manns Bæn.

Drottiñ Gud myskuna mer og straffa mig ecki i þini Reidi. O Jesu! Lausnari þeirra Siwku, lækna mig þvi eg em veikur, Lækna mijna Saal sem miog er hrelld; þvi þar er eingiñ Fridur i mijnum Beinum; Hiartad skelfur, Lijkhamiñ þiaist. Vægdu mer Drottinn; snw þu aptur og frelsa mijna Saal. Mijnar Syndir þær færa mig; fegdu þvi so til mijn, Drottiñ: vertu Hughraustr Sonur, þijnar Syndir eru þer fyr-

irgefnar. Eg bid, ſtiu og andvarpa, lykna þu mer, O Jeſu, minn Lauſnari! rettu ad mer þijna Hiaalpar-Hond, þvi her er eingiñ añar ſem hiaalpar. Gef mer Poliñmædi ad þreya, þar til þijn Stund er komiñ, þeñañ Vijnbreſt ad bæta. Vardveit mig fyrir øllum Diøfulſins Freiſtijngum, Misſkiijningum, Rænuleiſe, og allri Oþoliñmædi; lina þu mijna Eymd: gled mijna angrada Saal. Allraheſliſt gef mer ſiedugа Trw, allt i Daudann, og þegar eg ſkal hedann fara, þa leid mig gegnum Daudans ytſtu Myrkur, til þeſs eilijfa Dijrdar-Lioos i Himnarijki, Amen.

Pſalm. Ton, Allt eins og Bloomſtrid eina.

Siwſi Læknarinn Synda, Lækna þonn veikur er, uñ Saar eg hefi ad binda, aflegg

afleggþvi Plaastur mer, Saaliñ bijr hrelld i Hiarta, Hiartad skialfandi mieg, Lijkhamans lwdir Parta, Lijst Beininn Orooleg.

Vægdu mer Drottinn Dijri, Drottinn Gud aptur snw., Ressing sijst Reidi stijri, Reidast þo takir nu, Trygdar mig Syndir særa; seig þvi til mijn i Naad, ber þig vel Barn mitt kæra, Brot eru þijn afmaad.

Eg stin andvarpa og veina, O Jesu! lijkna mer, rett wt Hiaalpar-Hondþijna, Hiaalp oñur giervoll þver, gef Þolinmædi mæta, medan þijn Stund er ei, þennañ Vijn-Brest ad bæta, best undir þad eg dey.

Diofuls mer Faari forda, Freistni og Missyning, geim mig til Giorda og Orda, giervallañ allt uñ kring, med Rænu og Þoli ad þreya, þar til Stund Eymda dvijn, Strijdid vel styrk ad heya, sturlada Saalu mijn.

Orku mer Trwar unntu, ollu framar

i Heim, Daudvona minnast muntu, mijn best i Efnum beim, undann þa gack hinn goodi, gegnum þann Myrkra-Hyl, so fari eg i þijnu Floodi, Farsælldar komast til.

Andvarp Christinnar Manneskiu undir Andlatid.

Minn allra sætasti Jesu! Kom þu nu til mijn, og vertu mer naadugur, opna þu minni Saalu Dyrnar til Eilijfs-Lijfs, Amen.

O Jesu! lat þinn Sarheita Blood-Sveita, er þu wthelltir i Grasgardinum, mijkia nu minn Saarkallda Dauda-Sveita. O Herra Jesu! medtak þu nu mijna aumu Saal, hveria eg fel i þijnar Hendur, Amen.

Versid. Ton; Þa Israel foor af Egypto.

Minn kærasti Jesu kom til mijn, kveinandi Saalinn bijdur þijn, naadugur Naalægd flijttu, opna henni Dyrnar Eilijfs Lijfs, afleysti Nandum Hylldlegs Kijfs, Amen her undir settu: Gef þinn blessadur Blood Sveiti, brest, inn af þer i Grasgardi, Saarheitur mijki Saarkalldann, Sveita, mer Daudinn verka kann! Aumedtak nu þa aumu Ond, eg sem, Gud, fel i þijna Hond, Haleluja, Haleluja.

Niðurlag allra aðurskrifaðra BÆNA.

Þessa mina Audmiwka Bæn, fyrir Gud i Himinin̄ fram setta, b d eg þig min̄ Herra Jesu fram ad bera, og hana þacknæmilega og aheyrilega giøra, so hun i þijnu Nafni ja og Amen verdi.

Versid. Ton, Psalma-Book so skal enda, etc.

Bæna-Koorn mijn fram setta, fyrir Gud Himna-Rans, eg bid þig upp ad retta, O Jesu min̄ til hans, af Hiarta audmiwk mijnu, aheyrileg ad se, og ad i Nafni þijnu, Amen sitt tilsetie, Amen.

Viku-Saungur Olearii.

Med Himna-Lag.

Psalmur a Sun̄udøgum.

Nijtt Lof se gude nu i Dag, nij Vika glediur eñ vorn Hag, nijtt i Dag skoop Gud Lijdum Lioos, Lijf nijtt gaf Jesus oll um oss.

A þessum Dege þad eg sin̄, þu reist af Dauda Jesu min̄, Rettlætid hvossi eñ heyptir Kijf, Huggun mer gafst og Eilijft Lijf.

O þenan̄ sæla Sun̄udag! Svo mikid geingur oss i Hag, Jesu þijn Milldinn Gædstugioru, giøri oss Drottins Offa-Børn.

Lat, miñ Gud, Ord þijn aſtudlig, iñleida i Himna-Sælu mig, lat mig i Helgun lifa her, Lof Eilijft ſijdar færa þer.

Se þer Gud Fadir ſungiñ Dijrd, Se þer miñ Jeſu Lofgiørd ſkijrd, Se þer Huggariñ Heilage, Heidur med Vegſemd Eilijfre.

Pſalmur a Mánadøgum.

Syng Drottne Lofgiørd Sála mijn, ſiá Mánadagſins Lioos þer ſkijn, Himin-Feſting a hønum ſkoop, Herrañ þinn Gud, þitt Trauſt og Hoop.

Til Himens upp hvad hinneſkt er, til Himens leita rett-chriſtner, ſallvallt er þad ſem ſiñſt a Jord, Faſt-Eigneñ vor er Himna Dijrd.

O Jeſu gef þiñ Anda mer, æ a medañ eg life her, ſo mijn til Himna hefieſt Ord, hallde eg þer faſt med Trwar Hønd.

Tunglſins Byrta miøg brygdul er, bregdſt Maidar Lioos þitt alldrei mer, Heims þá forgengur hverfult Prial, a Himnum gled þu mijna Saal.

Se þer Gud Fader ſwngeñ Dijrd, ſe þer miñ Jeſu Lofgiørd ſkijrd, ſe þer Huggarenn heilage, Heidur med Vegſemd eilijfre.

Pſalmur a Pridiudøgum.

Lioos Pridiudagſins lioomar nu, lofud ſe Gud þijn Aſt og Trw, O mijn Saal, þu ei þegia

Þegiä skallt, Þioone nu Drottne Hiartad allt.

Horfe eg a Handaverk þijn, Herra Gud, skopud vegna mijn, i Dag er Sioor og einnig Jord, af þer frioofsom og bloomleg giord.

Skoda, mijn Saal, hvad Skepnurnar, vid Skaparañ eru hlijdugar, bloomgadest Jord; þa baud hañ þad, Bodum hañs lijka gæt þu ad.

O Jesu hneig þu Hiartad mitt, i Helgun ad stunda Gæded þitt, so Glæpaña alldrei giorest Þij, Gud miñ blessadur stiorna þvi.

Jesu minn Herra þecke eg þig, Þræl þinn trwañ lat vera mig, þer vil eg alla Þioonkan tiã, þa fæ eg Launeñ Himnum a.

Se þer Gud Fader syngeñ Dijrd, se þer miñ Jesu Lofgiord skiird, se þer Huggarenn heilage, Heidur med Vegsemd eilijfre.

Psalmur a Midvikudogum.

Gude se Dijrd sem giorde Lioos, og gefur eñ nija Byrtu oss, Sool og Twngl Drotteñ dijrstur skoop, i Dag med skijnande Stiarna Hoop.

Sool og Tungl hefur sijna Tijd, Sool Rettlætesins fogur og blijd; alldrei forlætur Ondu mijn, eilijf Myrkunar Birtañ þijn.

Nær Augum leingur Sool ei sia, Sool Rettlætesins lijs mer þa, Naadar-Lioos þitt sem lijsmar her, til Lioos þess eilijfa fylge mer.

Se þer Gud Fader ſwugeñ Diird, ſe þer miñ Jeſu Lofgiørd ſkiird, ſe þer Huggareñ heilage, Heidur med Vegſemd eilijfre.

Pſalmur a Fimtudogum.

Syng med Fagnade Saala mijn, ſætt Lof Gude, er Myſkun ſijn, yfer þig jafnañ wtbreider, Upphellde og Bleſſan veiter þer.

Fiſka og Fugla, Frivſguneñ, fooſtrar, miin Saal, Lijſhaima þiñ, epter Guds Bode er þad ſked, og hañs hid Fimta Dags Verked.

Hiartad mitt gledur, Herra miñ, heilagaſte Maatt-Verdur þiñ, i Dag ſw Maaltijd innſett var, Hudu minne til Lijfgunar.

A þennañ Dag er uppſtijgeñ, aptur til Himna Jeſus minn, Fødurland eilijft oſs þar fañ, at Guds hægra Veg ſettiſt hann.

Hiartann mijnn af Himna Troon, hugſvalar æ þijn Fyrerboon, þegar ad Andvarps Ordeñ mijn, uppſtijga Jeſu miñ til þijn.

Diird þijn miñ Jeſu eilijf er, eilijfa Diird þu til bivoſt mer, epter þad ſinndleg Eymdeñ dvijn, upptaktu mig i Diird til þijn.

Se þer Gud Fader ſwugeñ Diird, ſe þer minn Jeſu Lofgiørd ſkiird, ſe þer Huggarenn heilage, Heidur med Vegſemd eilijfre.

Pſalmur a Føſtudogum.

Fagna

Vagna, miin Sala, Frelse þiin, frelsud af Synd og Daudans Piin, Syndaña vegna Drottenn doo, Dandeñ hañs Liifed oss tilbioo.

Adam Daudañ inleidde fyrst, a þessum Deige hañ skapadist, i Dag Guds Sonur deyde a Kross, Diird eilijfs Liifs hañ ieypte oss.

O Jesu fyrer þiñ ædstañ Deyd, er eg nu friáls af hverskins Neyd, Hertoge Liifsins Hliifd er miin, hvar er nu Daude Magten þiin?

Miin Saal Frelse þer Guds Son gaf, Glæpaña Prældoom lœt þvi af, O miñ Frelsare, uñ þu mer, eilijfs Frelses i Diird hia þer.

Se þer Gud Fader swngeñ Diird, se þer miñ Jesu Lofgiord skiird, se þer Huggarenn heilage, Heidur med Vegsemd eilijfre.

Psalmur a Laugardøgum.

Hvijld er nu bweñ Hiarta miin, hvijldest Drotteñ af Verkum sijn, Hvijld miin i Gude allein er, O Drotteñ hvijldu þig i mer.

I Dag miñ liwfe Lausnare, lateñ hvijldest i Grofeñe, er þvi Hvijld miñe Hudu vijs, upp i himneskre Paradijs.

Epter Armædu Heimsins her, Hvijld eilijfa gef Drotteñ mer, lat mig i Roosemd lifa þar, og Ljooma himneskrar Farsælldar.

Endt er þa giørvoll Synd og Kijf, i eilijfre Hvijld eg med þer blijf, gef christnum Roo og Huggũn.

Huggun her, himneſka ſijdañ Dijrd hiá þer.
Ee þer Gud Fader ſwngeñ Dijrd, ſe þer
miñ Jeſu Lofg'ord ſkijrd, ſe þer Hugg-
areñ heilage, heidur med Veg-
ſemd eilijfre.

Pſalmur.

Ordtur af Sr. Þ. J. S. a Myrk-a.
Sañ-chriſtins Fullviſſa um̃ Eilijft Lijf.
Ton, Hiartad þanckar Hugur Siñe, etc.

Sañ-chriſteña Saungur hlioome, ſætt Gud Fader vegſameſt! Himen og Jordeñ hañs ad Doome, hooſt, og ſijdaſt umbreiteſt. Gaf hñ Son ſiñ Glede-Hnoſs, gaf ſig i hönum Fodur oſs, i Synd og Dauda ſaar-tapader, til Sælu Vonar nij-ſkapader.

Jeſus Synda Foorn vor, fillte, Forſijkun med Daudans Þraut, þa loks Doomarañ ſtrænga ſtillte, er ſterkt Fangelſe Grafar braut: deide hañ, þad vor Doomur var, Dijrd ſe Chriſto! aftur þar, Daudleiks kom aleñ Blooma, oſs þann baud ad ſtunda Sooma.

Sa

Sem skal deya er syndgad hefur, Synd og Dauden vort þad er, Lijfed af Nad Gud oss gefur, grædt i Jesu Pijslum her. Helþo Daga hefte Tal, Herfang Grafar Sæl ei skal, Himpe steiper hun segiande, Hollded rotnar, eg fagnande.

Eg eiñ Ande, eg og fædest, ung i Dauda ligg mitt Holld, hvijl! Simpkdoomur hvar þiñ grædest, hverf eg rettlaat, upp af Folld, Anda Fodurs Andlits Bloom, ad sia, heyra hañs Nadar Doom; alldrei Syndeñ meir fær mædda, mig Guds Dijrdar Lijking klædda.

Volduge Jesu, O! þaug Undur, þijn Endurlausn oss giora kañ, i Grofeñe rotnar Syndeñ sundr, sefast allt hvad Blygdunvañ, Samvitskuñe safna fyr, Sakleisenu Skoss-fagrer, Engla Kroptum eblder hliootum, Jnde Guds og Himna niootum.

Þaa muñ O sw Lijssins Lindeñ! lifande Gud oss opeñber, engeñ villa meir skal Mindeñ, myrk sem var og olioos her, þad nu vard ei gior adgætt, Guds Nad Him-

enn Frelſer mætt: J Von og Trw hvad veiker ſaman, reiteſt þar, og ſkoda ſaman.

Felden Liliu fegrud Klædum, Fotſpor Herrens Millde ber, rigna Skyen Rijkdoems Gardum, Roos Guds Ljoſinu Sorlenn er. Þad ſem heſt Þrauka og Ond, Þijd Alvelldes mettar Hond; ef Dupt og Hroom ſo Dyrd hens ſijna, Drottenn hvad mun Himenenn ſkijna?

Feſt mijn Saal i Þrauka Þetta, Þijn af Himninum Fæding er, Anda Kraft og Lijf uppletta, lattu nu til Drottens Þer; Bloom þitt adgæt; bid Gud! vak! burtu Synd og Leſte tak, elſka trwnd Ord hans vijſa, i Digdum þinn Fødr prijſa.

Eg ſam trwnd af ſkal rækia, Andlegd Heims, ja, Lijfed nu, ad ſia Gud, meſt epter ſækia; enn mitt Holld þoott hvijleſt þu, i Grøfenne, þitt gledur Rad, geymer þu þar Lijfſins Saad, loks þad grær, Þer lienaſt Kraftur, Lijkhame kær vid ſamtuſt aftur.

O þann Dag! Guds Ande hradur, um hvern þijnar Legſtadenn, O þann Morgun eg ſe gladur ... Dupte i Himenenn! eilijf fyrr enn Uppſtrann, upphefſt, gior mig forſiallann, og Hegdan mijn ſo hvern Dag vijſa, ad her og ſijdar wegs þig prijſa.



e Prædiken

u den Glæde,
rene best,
aa qvæde,
d du est.

r dette: Fader, i dine Hænder befa-
r, begyndte Frelseren at tale paa Korset,
Guds faderlige Hierte er dog den beste
er befaler jeg min Aand. Guds
Kierlighed, Beskiermelse og Magt, der-
sætter hende, Fader, vil han egentligen
nlagt Klenodie,) dermed giver Frelseren
n, men at hand lader det villigen. Hand
skulle tage sin Siæl igien i Opstandelsen
uer med dig til Døden, da sørg du kun
rme-Mad, og Gud skal nok sætte sine
n deraf skal blive borte. Sørg ey heller
Den Gud, som sørger for de unge Ravne,
u sørge, da sørg for din Siæl. Siælen
um selv. Giv Siælen i Guds Haand,
Ach Fader! dig vil jeg give hende igien,
vorfor mistrøstes og skælver du saa, kie-
veed jo, hvem du befaler din Siel: Ikke
er. Fader i den Haand befaler jeg

trus og Judas. Din Verdens og P
Hvor tiit render og stunder du efter Penge,
re vilt du have. Ved sin Torst har Frelse
du ikke torde ved med den riige Fraadser
Draabe Vand, som de aldrig skal bekomme
vække i dig en Torst efter Retfærdighed.
efter Retfærdighed, thi de skulle mæt
terdi da din Frelser torstede, da vær du
hans Torst. Men hvormed, mit Hierte,
ikke bedre stille hans Tørst end med dine B
hvorefter hannem tørstede, dermed qvæge
at han kunde aabne Livets Kilde for dig
Esa. 55. v. 1. Nu vel, alle J, som tørste,
ikke have Penninge, kiøber for intet, ba
torster saa hierteligen efter dig, tørst du i
Ps. 42. v. 2. 3. Ligesom Hiorten skri
min Siæl efter dig, Gud. Min Siæl
Gud. Naar skal jeg komme derhen, at

Det siette Christi Ord er dette: D
vil hand sige. Spillet har en Ende, den svar
stunder til. Gud være lofvet, at det er ko
et Fuldkommelsen og Enden paa alt Ondt.
Døden? Jeg svarer: Livet er al Jammer
Ende. Naar du ligger paa din Syge-Seng,

[illegible]end alle Mennisker i Verden træde tilsam=
e[illegible], da kunde de dog aldrig noksom besørge og
[illegible]ste Fordømmelsen, Døden og Diævelen.
[illegible] Omvendelse; det er bedre. Frelseren sætter
[illegible]ke hvad de giøre. De vidste jo vel, at
[illegible]latus ikke een, men saa mange gange givet
[illegible]d vilde de ikke vide, at hand var Christus
[illegible]de beginge saa stor en Synd i hans Korsfæ=
[illegible]e, men undskylde for Gud din Fiende, som
[illegible]: See! hvo veed, om min Næste har giort
[illegible]om det ikke gior hannem ondt, at hand har
[illegible]nder alting til det Beste.

[illegible]l sin Moder: Og der stode hos JESU
[illegible]s Søster, Maria Cleophas Hustru,
[illegible] Venner, de beste Christi Elskere maa næst
[illegible]sto, jo nærmere hans Kors. Fromme
[illegible]ifiendede. Her beskuer du Mariam HEr=
[illegible]end hendes Hierte maae have blødet i Livet,
[illegible]des Siæl? Hun seer sit kiære Barn, hen=
[illegible]et under sit Hierte, hængende paa Korset,
[illegible]vømmer i Blod, men tør ikke tørre ham
[illegible] tør ikke holde ham noget Tørklæde til,
[illegible]t, hun tør ikke læge hannem; hand klager
[illegible]end ikke med en Vands=Drik. Dog allige=
[illegible] haftmodig, men bær alt det Kors med

og Hielpe-løs. Hvoraf kommer det, at en Ulyk-
kommer det, at du beder, sukker, græder, m...
kommer det, at du haaber efter Hielp, og Hielpen
falsk. Er du et Guds Barn? Dette er et Hierte-S
nu slige Tanker falde dig ind, da tænk, at de k...
maatte ogsaa høre dette paa Korset, og var dog ...
siger det, saa er jeg dog et Guds Barn. Gud er i
endnu over mit Hierte, u-anseet, at det fordømmer

Følge nu de syv Ord, som Christus

Det første Ord talede Christus til sin Fa-
dem, thi de vide ikke hvad de giøre. De ber
stamentes ypperste Præst: thi her beder hand for
som Esaias havde spaaet Cap. 53. v. 12. Hand b.
indretter hand til sin Fader: Fader, sagde hand
Diævelens og alle onde Menniskers Hænder.
haardt imod hannem, og dog banker hand med
Guds Faderlige Hierte: Fader, forlad dem.
i Korset skiuler sit faderlige Hierte for dig, da skal d
ge Godhed Hand bliver Fader, enddog ...
ikke, enddog din Tilstand forandres. Med ...
Guds Hierte, og sige: Ach Gud! du har jo ...
Jeg vil annamme eder, og være eders F
Sønner og Døttre. Jer. 31. v. 1. 2 Cor. 6.

Dyrer min Gud og ...

t, at en Ulykke jager efter den anden? Hvedeṅ
eder, men alsammen til forgiæves? Hvorfra
, og Hielpen bliver ude. Din Indbildning er
r et Hierte-Stød, som smerter meget. Naar
at de kom fra Diævelen. Frelseren JEsus
og var dog Guds Søn. Enddog mit Hierte
n. Gud er troefastere end mit Hierte, og regierer
fordømmer mig.

som Christus talede paa Korset.

tus til sin Fader: Fader, sagde hand, forlad
e. De beviser hand, at hand er det Nye Te-
der hand for sit Folk. Der opfylder hand det,
2. Hand bad for Overtrædere. Sin Bøn
, sagde hand. Gud havde jo givet ham hen i
Hænder. Guds Barmhiertighed holdt sig jo
hand med dette yndelige Faders Navn paa
orlad dem. Kiereste Hierte, dersom Gud end
dig, da skal du dog ikke tvivle paa hans faderli-
dog naadige Hudstrøg? Hans Hierte forandres
Med dette Faders Navn skal du trænge ind i
du har jo tilsagt hos Propheten Jeremiam:
ere eders Fader, og j skulle være mine
1.2 Cor. 6. v. 18.

Gud Fader sand,

